

**Всесвітнє антидопінгове агентство
Національний антидопінговий центр**

**ВСЕСВІТНІЙ
АНТИДОПІНГОВИЙ
КОДЕКС**

Київ 2015

Всесвітній антидопінговий кодекс вперше був прийнятий у 2003 р. і набув чинності в 2004 р., змінений Всесвітній антидопінговий кодекс набув чинності 1 січня 2009 р. Цей документ включає в себе усі зміни до Всесвітнього антидопінгового кодексу, о були схвалені Радою Засновників ВАДА у Йоганнесбурзі, Південна Африка, 15 листопада 2013 року. Переглянутий Всесвітній антидопінговий кодекс набуває чинності з 1 січня 2015 р.

З М І С Т

МЕТА, СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ І СТРУКТУРА ВСЕСВІТНЬОЇ АНТИДОПІНГОВОЇ ПРОГРАМИ І КОДЕКСУ	9
КОДЕКС	10
ВСЕСВІТНЯ АНТИДОПІНГОВА ПРОГРАМА	10
МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ	10
МОДЕЛІ НАЙКРАЩОГО ЗАСТОСУВАННЯ І КЕРІВНИЦТВА	10
ФУНДАМЕНТАЛЬНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ ВСЕСВІТНЬОГО АНТИДОПІНГОВОГО КОДЕКСУ	11
ЧАСТИНА ПЕРША: ДОПІНГ-КОНТРОЛЬ	12
ВСТУП	12
СТАТТЯ 1. ВИЗНАЧЕННЯ ДОПІНГУ	13
СТАТТЯ 2. ПОРУШЕННЯ АНТИДОПІНГОВОГО ПРАВИЛА	13
2.1. НАЯВНІСТЬ ЗАБОРОНЕНОЇ РЕЧОВИНИ АБО ЇЇ МЕТАБОЛІТІВ, АБО МАРКЕРІВ У ПРОБИ, ВЗЯТІЙ У СПОРТСМЕНА	14
2.2. ВИКОРИСТАННЯ АБО СПРОБА ВИКОРИСТАННЯ СПОРТСМЕНОМ ЗАБОРОНЕНОЇ РЕЧОВИНИ АБО ЗАБОРОНЕНОГО МЕТОДУ	15
2.3. УХИЛЯННЯ, ВІДМОВА АБО НЕЯВКА ДЛЯ ЗАБОРУ ПРОБИ	16
2.4. ПОРУШЕННЯ ПОРЯДКУ НАДАННЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО МІСЦЕЗНАХОДЖЕННЯ	16
2.5. ВТРУЧАННЯ АБО СПРОБА ВТРУЧАННЯ В БУДЬ-ЯКУ СТАДІЮ ПРОЦЕДУРИ ДОПІНГ-КОНТРОЛЮ	16
2.6. ВОЛОДІННЯ ЗАБОРОНЕНОЮ РЕЧОВИНОЮ АБО ЗАБОРОНЕНИМ МЕТОДОМ	17
2.7. РОЗПОВСЮДЖЕННЯ АБО СПРОБА РОЗПОВСЮДЖЕННЯ БУДЬ-ЯКОЇ ЗАБОРОНЕНОЇ РЕЧОВИНИ АБО ЗАБОРОНЕНОГО МЕТОДУ	17
2.8. ПРИЗНАЧЕННЯ АБО СПРОБА ПРИЗНАЧЕННЯ БУДЬ-ЯКОМУ СПОРТСМЕНУ ПІД ЧАС ЗМАГАЛЬНОГО ПЕРІОДУ БУДЬ-ЯКОЇ ЗАБОРОНЕНОЇ РЕЧОВИНИ АБО ЗАБОРОНЕНОГО МЕТОДУ, АБО ПРИЗНАЧЕННЯ ЧИ СПРОБА ПРИЗНАЧЕННЯ БУДЬ-ЯКОМУ СПОРТСМЕНУ В ПОАЗМАГАЛЬНОМУ ПЕРІОДІ БУДЬ-ЯКОЇ ЗАБОРОНЕНОЇ РЕЧОВИНИ АБО ЗАБОРОНЕНОГО МЕТОДУ, ЩО ЗАБОРОНЕНІ У ПОАЗМАГАЛЬНИЙ ПЕРІОД	17
2.9. СПІВУЧАСТЬ	17

2.10	ЗАБОРОНЕНА СПІВПРАЦЯ	18
СТАТТЯ 3. ДОКАЗУВАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ДОПІНГУ		
3.1.	ТЯГАР І СТАНДАРТИ ДОКАЗУВАННЯ	18
3.2.	МЕТОДИ ВСТАНОВЛЕННЯ ФАКТІВ І ПРЕЗУМПЦІЇ	19
СТАТТЯ 4. ЗАБОРОНЕНИЙ СПИСОК		
4.1.	ПУБЛІКАЦІЯ І ПЕРЕГЛЯД ЗАБОРОНЕНОГО СПИСКУ	21
4.2.	ЗАБОРОНЕНІ РЕЧОВИНИ І ЗАБОРОНЕНІ МЕТОДИ, ПЕРЕЛІЧЕНІ В ЗАБОРОНЕНОМУ СПИСКУ	22
4.3.	КРИТЕРІЇ ВКЛЮЧЕННЯ РЕЧОВИН І МЕТОДІВ ДО ЗАБОРОНЕНОГО СПИСКУ	23
4.4.	ДОЗВОЛИ НА ТЕРАПЕВТИЧНЕ ВИКОРИСТАННЯ («ДТВ»)	24
4.5.	ПРОГРАМА МОНІТОРИНГУ	27
СТАТТЯ 5. ТЕСТУВАННЯ І РОЗСЛІДУВАННЯ		
5.1	МЕТА ТЕСТУВАННЯ І РОЗСЛІДУВАНЬ	27
5.2	ПОВНОВАЖЕННЯ ЩОДО ПРОВЕДЕННЯ ТЕСТУВАННЯ	28
5.3	ТЕСТУВАННЯ ПІД ЧАС СПОРТИВНИХ ЗАХОДІВ	29
5.4	ПЛАНУВАННЯ ВІДБОРУ ПРОБ	30
5.5	ВИМОГИ ДО ТЕСТУВАННЯ	31
5.6	ІНФОРМАЦІЯ ПРО МІСЦЕЗНАХОДЖЕННЯ СПОРТСМЕНА	31
5.7	ПОВЕРНЕННЯ ДО УЧАСТІ У ЗМАГАННЯХ СПОРТСМЕНІВ ПІСЛЯ ЗАВЕРШЕННЯ СПОРТИВНОЇ КАР'ЄРИ	32
5.8	РОЗСЛІДУВАННЯ ТА ЗБІР ІНФОРМАЦІЇ	32
СТАТТЯ 6. АНАЛІЗ ПРОБ		
6.1.	ВИКОРИСТАННЯ АКРЕДИТОВАНИХ ТА СХВАЛЕНИХ ЛАБОРАТОРІЙ	33
6.2.	МЕТА АНАЛІЗУ ПРОБ	34
6.3.	НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБ	34
6.4.	СТАНДАРТИ ДЛЯ АНАЛІЗУ ПРОБ ТА ЗВІТУВАННЯ	34
6.5.	ПОДАЛЬШИЙ АНАЛІЗ ПРОБ	35
СТАТТЯ 7. ОБРОБКА РЕЗУЛЬТАТІВ		
7.1.	ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПРОВЕДЕННЯ ОБРОБКИ РЕЗУЛЬТАТІВ	36
7.2.	РОЗГЛЯД ВИПАДКІВ НЕСПРИЯТЛИВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ АНАЛІЗУ	38
7.3.	ПОВІДОМЛЕННЯ ПІСЛЯ ПЕРЕВІРКИ НЕСПРИЯТЛИВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ АНАЛІЗУ	38
7.4.	ПЕРЕВІРКА АТИПОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ	39
7.5.	ПЕРЕВІРКА АТИПОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ПО ПАСПОРТУ ТА	

	НЕСПРИЯТЛИВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ПО ПАСПОРТУ	40
7.6.	РОЗГЛЯД ПОРУШЕНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ З НАДАННЯМ ІНФОРМАЦІЇ ПРО МІСЦЕЗНАХОДЖЕННЯ	40
7.7.	РОЗГЛЯД ІНШИХ ПОРУШЕНЬ АНТИДОПІНГОВОГО ПРАВИЛА, НЕ ВКАЗАНИХ У СТАТТЯХ 7.1 - 7.6.	40
7.8.	ВСТАНОВЛЕННЯ ПОПЕРЕДНІХ ПОРУШЕНЬ АНТИДОПІНГОВО ПРАВИЛА	41
7.9.	ПРИНЦИПИ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ПРИ ПРИЗНАЧЕННІ ТИМЧАСОВОГО ВІДСТОРОНЕННЯ	41
7.10.	ПОВІДОМЛЕННЯ РІШЕНЬ ЩОДО ОБРОБКИ РЕЗУЛЬТАТІВ	43
7.11.	ЗАВЕРШЕННЯ СПОРТИВНОЇ КАР'ЄРИ	43
СТАТТЯ 8. ПРАВО НА СПРАВЕДЛИВЕ СЛУХАННЯ ТА ОГолоШЕННЯ РІШЕНЬ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ СЛУХАНЬ		43
8.1.	НЕУПЕРЕДЖЕНІ СЛУХАННЯ	43
8.2.	СЛУХАННЯ У ЗВ'ЯЗКУ ЗІ СПОРТИВНИМ ЗАХОДОМ	44
8.3.	ВІДМОВА ВІД СЛУХАНЬ	44
8.4.	ОГОЛОШЕННЯ РІШЕНЬ	44
8.5.	ЄДИНЕ СЛУХАННЯ В СПОРТИВНОМУ АРБИТРАЖНОМУ СУДІ	44
СТАТТЯ 9. АВТОМАТИЧНЕ АНУЛЮВАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ		45
СТАТТЯ 10. САНКЦІЇ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ФІЗИЧНИХ ОСІБ		45
10.1.	АНУЛЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ СПОРТИВНОГО ЗАХОДУ, В ХОДІ ЯКОГО МАЛО МІСЦЕ ПОРУШЕННЯ АНТИДОПІНГОВОГО ПРАВИЛА	45
10.2.	ВІДСТОРОНЕННЯ ЗА НАЯВНІСТЬ, ВИКОРИСТАННЯ АБО СПРОБУ ВИКОРИСТАННЯ, АБО ВОЛОДІННЯ ЗАБОРОНЕНОЮ РЕЧОВИНОЮ АБО ЗАБОРОНЕНИМ МЕТОДОМ	46
10.3.	ВІДСТОРОНЕННЯ ЗА ІНШІ ПОРУШЕННЯ АНТИДОПІНГОВОГО ПРАВИЛА	47
10.4.	ВІДМІНА СТРОКУ ВІДСТОРОНЕННЯ У ВИПАДКУ ВІДСУТНОСТІ ВИНИ АБО НЕОБЕРЕЖНОСТІ	48
10.5.	СКОРОЧЕННЯ СТРОКУ ВІДСТОРОНЕННЯ НА ПІДСТАВІ НЕЗНАЧНОЇ ВИНИ АБО НЕОБЕРЕЖНОСТІ	48
10.6.	ВІДМІНА, СКОРОЧЕННЯ АБО ПРИПИНЕННЯ СТРОКУ ВІДСТОРОНЕННЯ, АБО ІНШИХ НАСЛІДКІВ З ПІДСТАВ ІНШИХ, НІЖ ВИНА	49
10.7.	СУКУПНІСТЬ ПОРУШЕНЬ	52
10.8.	АНУЛЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ЗМАГАНЬ, НАСТУПНИХ ЗА ВІДБОРОМ ПРОБИ АБО ВЧИНЕННЯМ ПОРУШЕННЯ АНТИДОПІНГОВОГО ПРАВИЛА	54

10.9. РОЗПОДІЛ ВИТРАТ СПОРТИВНОГО АРБИТРАЖНОГО СУДУ ТА ВИЛУЧЕНИХ ПРИЗОВИХ КОШТІВ	54
10.10. ФІНАНСОВІ НАСЛІДКИ	54
10.11. ПОЧАТОК СТРОКУ ВІДСТОРОНЕННЯ	55
10.12. СТАТУС У ПЕРІОД ВІДСТОРОНЕННЯ	56
10.13. АВТОМАТИЧНЕ ОПРИЛЮДНЕННЯ САНКЦІЇ	58
СТАТТЯ 11. НАСЛІДКИ ДЛЯ КОМАНД	59
11.1. ТЕСТУВАННЯ В КОМАНДНИХ ВИДАХ СПОРТУ	59
11.2. НАСЛІДКИ ДЛЯ КОМАНДНИХ ВИДІВ СПОРТУ	59
11.3. ПРАВО ОРГАНІЗАТОРА СПОРТИВНОГО ЗАХОДУ ПОСИЛИТИ НАСЛІДКИ ДЛЯ КОМАНДНИХ ВИДІВ СПОРТУ	59
СТАТТЯ 12. САНКЦІЇ, ЗАСТОСОВУВАНІ ДО СПОРТИВНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ	60
СТАТТЯ 13. АПЕЛЯЦІЇ	60
13.1. РІШЕННЯ, НА ЯКІ МОЖУТЬ ПОДАВАТИСЯ АПЕЛЯЦІЇ	60
13.2. АПЕЛЯЦІЇ З ПРИВОДУ РІШЕНЬ ЩОДО ПОРУШЕНЬ АНТИДОПІНГОВОГО ПРАВИЛА, НАСЛІДКІВ, ТИМЧАСОВИХ ВІДСТОРОНЕНЬ, ВИЗНАННЯ РІШЕНЬ ТА ЮРИСДИКЦІЇ	61
13.3. НЕСПРОМОЖНІСТЬ АНТИДОПІНГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УХВАЛИТИ СВОЄЧАСНЕ РІШЕННЯ	63
13.4. АПЕЛЯЦІЯ З ПРИВОДУ ДТВ	64
13.5. ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО РІШЕННЯ ЩОДО АПЕЛЯЦІЇ	64
13.6. АПЕЛЯЦІЇ НА РІШЕННЯ, ВИНЕСЕНІ ВІДПОВІДНО ДО ЧАСТИНИ 3 І ЧАСТИНИ 4 КОДЕКСУ	64
13.7. АПЕЛЯЦІЇ НА РІШЕННЯ ПРО ПРИЗУПИНЕННЯ ДІЇ АБО ВІДКЛИКАННЯ АКРЕДИТАЦІЇ ЛАБОРАТОРІЇ	64
СТАТТЯ 14. КОНФІДЕНЦІЙНІСТЬ І ЗВІТУВАННЯ	65
14.1. ІНФОРМАЦІЯ ЩОДО НЕСПРИЯТЛИВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ АНАЛІЗУ, АТИПОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ТА ІНШИХ МОЖЛИВИХ ПОРУШЕНЬ АНТИДОПІНГОВОГО ПРАВИЛА	65
14.2. ПОВІДОМЛЕННЯ РІШЕНЬ ЩОДО ПОРУШЕННЯ АНТИДОПІНГОВОГО ПРАВИЛА І ВИТРЕБУВАННЯ МАТЕРІАЛІВ СПРАВИ	66
14.3. ПУБЛІЧНЕ ОПРИЛЮДНЕННЯ	66
14.4. СТАТИСТИЧНІ ЗВІТИ	68
14.5. ЗБІР ДАНИХ ПРО ДОПІНГ-КОНТРОЛЬ	68
14.6. ЗАХИСТ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ	69
СТАТТЯ 15. ВИКОНАННЯ І ВИЗНАННЯ РІШЕНЬ	69

СТАТТЯ 16. ДОПІНГ-КОНТРОЛЬ У ТВАРИН, ЩО БЕРУТЬ УЧАСТЬ У СПОРТИВНИХ ЗМАГАННЯХ	70
--	----

СТАТТЯ 17. СТРОК ДАВНОСТІ	70
---------------------------	----

ЧАСТИНА ДРУГА: ОСВІТА І НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ 88

СТАТТЯ 18. ОСВІТА	70
18.1. ГОЛОВНИЙ ПРИНЦИП І ОСНОВНА МЕТА	70
18.2. ПРОГРАМИ І ЗАХОДИ	71
18.3. КОДЕКСИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПОВЕДІНКИ	72
18.4. КООРДИНАЦІЯ І СПІВПРАЦЯ	72

СТАТТЯ 19. ДОСЛІДЖЕННЯ	72
19.1. МЕТА І ЗАВДАННЯ АНТИДОПІНГОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ	72
19.2. ВИДИ ДОСЛІДЖЕННЯ	72
19.3. КООРДИНАЦІЯ ДОСЛІДЖЕНЬ І ОБМІН РЕЗУЛЬТАТАМИ	73
19.4. ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ДОСЛІДЖЕННЯ	73
19.5. ДОСЛІДЖЕННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ЗАБОРОНЕНИХ РЕЧОВИН І ЗАБОРОНЕНИХ МЕТОДІВ	73
19.6. ЗЛОВЖИВАННЯ РЕЗУЛЬТАТАМИ	73

ЧАСТИНА ТРЕТЯ: РОЛІ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ 92

СТАТТЯ 20. ДОДАТКОВІ РОЛІ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СТОРІН-ПІДПИСАНТІВ	73
20.1. РОЛІ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ МІЖНАРОДНОГО ОЛІМПІЙСЬКОГО КОМІТЕТУ	73
20.2. РОЛІ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ МІЖНАРОДНОГО ПАРАЛІМПІЙСЬКОГО КОМІТЕТУ	74
20.3. РОЛІ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ МІЖНАРОДНИХ ФЕДЕРАЦІЙ	75
20.4. РОЛІ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНИХ ОЛІМПІЙСЬКИХ І НАЦІОНАЛЬНИХ ПАРАЛІМПІЙСЬКИХ КОМІТЕТІВ	77
20.5. РОЛІ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНИХ АНТИДОПІНГОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ	78
20.6. РОЛІ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ОРГАНІЗАТОРІВ ВЕЛИКИХ СПОРТИВНИХ ЗАХОДІВ	79

20.7. РОЛІ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ВАДА	79
СТАТТЯ 21. ДОДАТКОВІ РОЛІ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СПОРТСМЕНІВ ТА ІНШИХ ОСІБ	80
21.1. РОЛІ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СПОРТСМЕНІВ	80
21.2. РОЛІ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ДОПОМІЖНОГО ПЕРСОНАЛУ СПОРТСМЕНІВ	81
21.3. РОЛІ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ РЕГІОНАЛЬНИХ АНТИДОПІНГОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ	81
СТАТТЯ 22. УЧАСТЬ УРЯДІВ	82
ЧАСТИНА ЧЕТВЕРТА: ПРИЙНЯТТЯ, ВІДПОВІДНІСТЬ, ЗМІНИ ТА ТЛУМАЧЕННЯ 106	
СТАТТЯ 23. ПРИЙНЯТТЯ, ВІДПОВІДНІСТЬ ТА ЗМІНИ	83
23.1. ПРИЙНЯТТЯ КОДЕКСУ	83
23.2. ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ КОДЕКСУ	83
23.3. ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ АНТИДОПІНГОВИХ ПРОГРАМ	84
23.4. ВІДПОВІДНІСТЬ КОДЕКСУ	85
23.5. МОНІТОРИНГ ВІДПОВІДНОСТІ КОДЕКСУ І КОНВЕНЦІЇ ЮНЕСКО	85
23.6. ДОДАТКОВІ НАСЛІДКИ НЕВІДПОВІДНОСТІ КОДЕКСУ ДЛЯ СТОРОНИ-ПІДПИСАНТА	86
23.7. ЗМІНА КОДЕКСУ	86
23.8. ВІДКЛИКАННЯ ПРИЙНЯТТЯ КОДЕКСУ	87
СТАТТЯ 24. ТЛУМАЧЕННЯ КОДЕКСУ	87
СТАТТЯ 25. ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ	87
25.1. ЗАГАЛЬНЕ ЗАСТОСУВАННЯ КОДЕКСУ 2015	88

25.2. ВІДСУТНІСТЬ ЗВОРОТНОЇ ДІЇ, КРІМ СТАТЕЙ 10.7.5 ТА 17, ТА КОЛИ ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ ПРИНЦИП „LEX MITIOR”	88
25.3. ЗАСТОСУВАННЯ ЩОДО РІШЕНЬ, УХВАЛЕНИХ ДО НАБУТТЯ ЧИННОСТІ КОДЕКСУ 2015	88
25.4. СУКУПНІСТЬ ПОРУШЕНЬ У ВИПАДКУ, КОЛИ ПЕРШЕ ПОРУШЕННЯ МАЛО МІСЦЕ ДО 1 СІЧНЯ 2015 РОКУ	88
25.5. ДОДАТКОВІ ПОПРАВКИ ДО КОДЕКСУ	89
ДОДАТОК 1: ВИЗНАЧЕННЯ 115 ВИЗНАЧЕННЯ	90
ДОДАТОК 2: ПРИКЛАДИ ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 10	101

МЕТА, СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ І СТРУКТУРА ВСЕСВІТНЬОЇ АНТИДОПІНГОВОЇ ПРОГРАМИ І КОДЕКСУ

Всесвітній антидопінговий кодекс і Всесвітня антидопінгова програма, що його підкріплює, має на меті:

- Захищати фундаментальне право спортсменів брати участь у змаганнях, вільних від допінгу, і таким чином пропагувати здоров'я, справедливість і рівність для всіх спортсменів світу, а також
- Забезпечувати узгоджені, скоординовані й ефективні антидопінгові програми на міжнародному і національному рівнях задля розкриття, стримування і запобігання випадкам застосування допінгу.

Кодекс

Кодекс є основоположним і універсальним документом, на якому ґрунтується Всесвітня антидопінгова програма в спорті. Метою Кодексу є підвищення ефективності боротьби з допінгом шляхом всезагальної гармонізації основних елементів цієї боротьби. Для досягнення ефективної взаємодії з тих питань, у яких потрібна однастайність, Кодекс містить достатньо конкретні положення; водночас він досить універсальний у тих випадках, коли потрібний гнучкий підхід до питань застосування на практиці принципів боротьби з допінгом. Кодекс розроблено з урахуванням принципів пропорційності і прав людини.

Коментар: Олімпійська хартія та Міжнародна Конвенція „Про боротьбу з допінгом в спорті”, прийнята в Парижі 19 жовтня 2005 (Конвенція ЮНЕСКО), визнають запобігання застосуванню допінгу і боротьбу з допінгом у спорті найважливішою складовою в роботі Міжнародного олімпійського комітету і ЮНЕСКО, а також основоположну роль Кодексу.

Всесвітня антидопінгова програма

Всесвітня антидопінгова програма містить усі компоненти, необхідні для забезпечення оптимальної гармонізації та впровадження найкращих методів організації роботи в міжнародних і національних антидопінгових програмах. Основними її компонентами є:

Рівень 1. Кодекс.

Рівень 2. Міжнародні стандарти.

Рівень 3. Моделі найкращого застосування і керівництва.

Міжнародні стандарти

Міжнародні стандарти для різних технічних і процедурних компонентів антидопінгової програми були і будуть розроблені після консультацій зі сторонами-підписантами, урядами і затверджені Всесвітнім антидопінговим агентством (ВАДА). Вони будуть створені з метою гармонізації відносин між антидопінговими організаціями, відповідальними за певні технічні та процедурні складові антидопінгових програм. Суворе дотримання Міжнародних стандартів є обов'язкове для визначення відповідності Кодексу роботи, що проводиться в країні. Стандарти час від часу можуть переглядатися Виконавчим комітетом ВАДА після необхідних консультацій зі сторонами-підписантами, урядами та іншими зацікавленими сторонами. Міжнародні стандарти і всі зміни до них публікуються на веб-сайті ВАДА та набувають чинності у термін, зазначений у Міжнародних стандартах або змінах до них.

Коментар: Міжнародні стандарти містять багато технічних деталей, необхідних для реалізації положень Кодексу. Міжнародні стандарти, після консультацій зі сторонами-підписантами, урядами та іншими зацікавленими сторонами, розроблятимуться експертами і викладатимуться в окремих документах. Важливо, щоб Виконавчий комітет ВАДА міг своєчасно вносити зміни до Міжнародних стандартів без вимоги внесення будь-яких поправок до Кодексу.

Моделі найкращого застосування і керівництва

Моделі найкращого застосування і керівництва на основі Кодексу та Міжнародних стандартів розроблені й розроблятимуться для забезпечення ухвалення рішень у різних сферах боротьби з допінгом. Ці моделі та керівництва будуть рекомендовані Всесвітнім антидопінговим агентством і доступні для сторін-підписантів та інших зацікавлених сторін, але не будуть обов'язковими. На

додаток до надання зразків документів, ВАДА організуватиме тренінги для сторін-підписантів.

Коментар: Ці зразки документів міститимуть альтернативи, з яких сторони можуть вибирати. Деякі сторони можуть вважати за краще прийняти ці правила та інші зразки найкращих практик без змін. Інші можуть ухвалити рішення модифікувати їх. Водночас інші сторони можуть обрати розробку власних правил відповідних загальним принципам і конкретним вимогам, викладеним у Кодексі.

Зразки документів або керівництва для конкретних сфер антидопінгової роботи вже розроблені можуть дороблятися відповідно до побажань і потреб зацікавлених сторін.

ФУНДАМЕНТАЛЬНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ ВСЕСВІТНЬОГО АНТИДОПІНГОВОГО КОДЕКСУ

Антидопінгові програми покликані зберегти те, що є власне цінністю спорту. Цю внутрішню цінність часто називають «духом спорту». Це є сутністю олімпізму; прагнення до людської досконалості через віддане вдосконалення природних талантів кожної людини. Це те, що визначає чесну гру. Дух спорту – це торжество людського духу, тіла і розуму, відображені в цінностях, які ми знаходимо в спорті та завдяки спорту, ними є:

- етика, справедливість і чесність;
- здоров'я;
- майстерність у виконанні;
- характер і виховання;
- задоволення і радість;
- командна робота;
- відданість та самовіддача;
- дотримання норм і правил;
- повага до себе та інших учасників змагань;
- мужність;
- співдружність і солідарність.

Допінг докорінно суперечить духу спорту.

Задля викорінення допінгу через піднесення духу спорту, Кодекс вимагає від кожної антидопінгової організації розробити та запровадити освітні та профілактичні програми для спортсменів, включаючи молодь, і допоміжного персоналу спортсменів.

ЧАСТИНА ПЕРША: ДОПІНГ-КОНТРОЛЬ

ВСТУП

Перша частина Кодексу встановлює спеціальні антидопінгові правила і принципи, яких мають дотримуватися організації, відповідальні за прийняття та виконання або реалізацію антидопінгових правил в рамках їх повноважень, наприклад, Міжнародний олімпійський комітет, Міжнародний паролімпійський комітет, міжнародні федерації, національні олімпійські комітети та паролімпійські комітети, організатори великих спортивних заходів і національні антидопінгові організації. Всі ці організації надалі разом іменуватимуться антидопінговими організаціями.

Усі положення Кодексу обов'язкові й мають виконуватися кожною антидопінговою організацією, спортсменом або іншою особою. Водночас Кодекс не замінює і не відміняє необхідність ухвалення ґрунтовних антидопінгових правил кожною антидопінговою організацією. Деякі положення Кодексу мають бути включені у власні антидопінгові правила кожної антидопінгової організації без істотних змін, інші положення Кодексу встановлюють обов'язкові керівні принципи, що дозволяє гнучкість у формулюванні правил кожною антидопінговою організацією або встановлюють вимоги, обов'язкові для виконання кожною антидопінговою організацією без необхідності їх дублювання у власних антидопінгових правилах.

Антидопінгові правила, як і правила змагань, є спортивними правилами, за якими проводяться змагання. Спортсмени та інші особи приймають ці правила як умову участі в змаганнях і зобов'язані їх дотримуватися. Кожна сторона-підписант зобов'язана встановити правила і процедури для того, щоб усі спортсмени та інші особи, а також організації, які знаходяться під юрисдикцією сторони-підписанта, були поінформовані та погодилися дотримуватися чинних антидопінгових правил відповідних антидопінгових організацій.

Кожна сторона-підписант має встановити правила і розробити процедури, які забезпечують отримання згоди спортсменів або інших осіб, а також організацій, що знаходяться під юрисдикцією сторони-підписанта, на поширення відомостей приватного характеру відповідно до вимог Кодексу. Всі зазначені особи та організації зобов'язані дотримуватися антидопінгових правил і виконувати їх, включаючи погодження із застосуванням санкцій за їх порушення спортсменами або іншими особами. Ці специфічні спортивні правила і процедури спрямовані на реалізацію уніфікованих та гармонізованих принципів боротьби з допінгом в спорті у всьому світі. Вони відрізняються за своєю природою від норм кримінального та цивільного законодавства. Вони не можуть бути предметом розгляду в рамках будь-яких національних вимог та правових стандартів, що

застосовуються у кримінальному чи цивільному судочинстві, а також не можуть бути обмежені ними.

При розгляді конкретних справ усі суди, третейські суди та інші органи повинні розуміти та визнавати особливий характер антидопінгових правил Кодексу, а також той факт, що ці правила являють собою узгоджену позицію більшості зацікавлених сторін у всьому світі, яка необхідна для захисту та забезпечення чесності спорту.

Коментар: Ті статті Кодексу, які мають бути включені до правил кожною антидопінговою організацією без істотних змін, наведені в статті 23.2.2. Наприклад, для досягнення гармонізації дуже важливо, щоб сторони-підписанти ухвалювали свої рішення, виходячи з одного й того ж списку порушень антидопінгових правил, тягача доказування, і щоб наслідки одних і тих самих порушень антидопінгових правил були однаковими. Ці правила мають бути однаковими незалежно від того, чи проводяться слухання міжнародною федерацією, на національному рівні або в Спортивному арбітражному суді (CAS).

Положення Кодексу, не викладені в статті 23.2.2, також є обов'язковими по суті, хоча від антидопінгових організацій не вимагають включати їх дослівно. Ці правила назагал підпадають під дві категорії. Перша - це ті положення, що передбачають вжиття антидопінговими організаціями певних заходів без необхідності дублювати ці положення у власних антидопінгових правилах цих антидопінгових організацій. Наприклад, кожна антидопінгова організація має планувати і здійснювати тестування відповідно до вимог статті 5, але немає потреби повторювати ці вказівки у власних правилах антидопінгової організації. Друга – це ті положення, що по суті є обов'язковими, але допускають гнучкість у реалізації принципів цього положення кожною антидопінговою організацією. Наприклад, для досягнення ефективної та гармонійної взаємодії не потрібно, щоб усі сторони-підписанти використовували одну-єдину форму обробки результатів і процесу слухання. Нині у міжнародних федерацій та інших національних органів існує багато різних, проте ефективних процесів обробки результатів і слухань. Кодекс не вимагає абсолютної уніфікації обробки результатів і процесу слухань, проте вимагає, щоб різні підходи сторін-підписантів відповідали принципам, прописаним у Кодексі.

СТАТТЯ 1. ВИЗНАЧЕННЯ ДОПІНГУ

Допінгом є випадок порушення одного або більше з антидопінгових правил, наведених у статтях 2.1 – 2.10 Кодексу.

СТАТТЯ 2. ПОРУШЕННЯ АНТИДОПІНГОВОГО ПРАВИЛА

Метою статті 2 є визначення обставин та поведінки, які становлять порушення антидопінгового правила. Слухання у справах про порушення антидопінгового правила проводитимуться на підставі припущення, що одне або більше з цих спеціальних правил було порушене.

Спортсмени або інші Особи несуть відповідальність за знання того, що становить порушення антидопінгового правила, а також за знання речовин і методів, включених до Забороненого списку.

Наступне становить порушення антидопінгового правила:

2.1. Наявність забороненої речовини або її метаболітів, або маркерів у пробі, взятій у спортсмена

2.1.1. Персональним обов'язком кожного спортсмена є забезпечення того, щоб жодна із заборонених речовин не потрапила до його організму. Спортсмени несуть відповідальність за будь-яку заборонену речовину, її метаболіти чи маркери, виявлені в будь-якій пробі, відібраній у них. Таким чином, не обов'язково, щоб намір, вина, необережність чи свідоме вживання Забороненої речовини зі сторони спортсмена були продемонстровані, щоб встановити порушення антидопінгових правил відповідно до ст. 2.1.

Коментар до статті 2.1.1: Згідно цієї статті, порушення антидопінгового правила має місце безвідносно вини спортсмена. В різних рішеннях Міжнародного спортивного арбітражного суду це правило має назву „об'єктивна відповідальність”. Вина спортсмена береться до уваги під час визначення наслідків порушення цього антидопінгового правила відповідно до ст. 10. Міжнародний спортивний арбітражний суд неухильно дотримується цього принципу.

2.1.2. Достатнім доказом порушення антидопінгового правила відповідно до ст.2.1 є одне з наступного: наявність забороненої речовини, її метаболітів чи маркерів у пробі А спортсмена, якщо спортсмен відмовляється від аналізу проби Б і ця проба не аналізується; або коли проба Б спортсмена аналізується і результат аналізу проби Б підтверджує наявність забороненої речовини, її метаболітів чи маркерів в пробі А спортсмена; або коли пробу Б спортсмена розділено на дві ємності та аналіз другої ємності підтверджує наявність у ній забороненої речовини, її метаболітів чи маркерів, знайдених у першій ємності.

Коментар до статті 2.1.2: Антидопінгова організація, що відповідає за обробку результатів, на свій розсуд може ініціювати аналіз проби Б спортсмена, навіть якщо спортсмен цього не вимагає.

2.1.3. За винятком тих речовин, по відношенню до яких у Забороненому списку спеціально встановлено кількісний поріг, наявність будь-якої кількості забороненої речовини, або її метаболітів, чи маркерів у пробі спортсмена вважатиметься порушенням антидопінгового правила.

2.1.4. Як виняток з основного правила ст.2.1, Заборонений список або Міжнародні стандарти можуть встановлювати спеціальний критерій для визначення заборонених речовин, які можуть вироблятися ендogenousним шляхом.

2.2. Використання або спроба використання спортсменом забороненої речовини або забороненого методу

Коментар до статті 2.2: Використання або спроба використання забороненої речовини чи застосування забороненого методу може бути встановлено будь-яким способом, який заслуговує на довіру. Якщо в коментарі до ст. 3.2 вказано, що доведення факту порушення антидопінгового правила відповідно до ст. 2.1 вимагає доказів, використання чи спроба використання заборонених речовин може бути доведена такими, вартими довіри, способами як: зізнання спортсмена, показання свідків, документальні докази, висновки, зроблені на основі довготривалого спостереження, включаючи інформацію, зібрану для біологічного паспорта спортсмена та інші аналітичні дані, які не повністю задовольняють всім вимогам доведення наявності забороненої речовини відповідно до ст. 2.1. Наприклад, використання може бути встановлене на підставі достовірних аналітичних даних про аналіз проби А (без підтвердження шляхом аналізу проби Б), або лише шляхом аналізу проби Б, якщо антидопінгова організація надасть задовільне пояснення відсутності підтвердження у іншій пробі.

2.2.1. Персональним обов'язком кожного спортсмена є забезпечення того, щоб жодна заборонена речовина не потрапила до його/її організму та щоб не був застосований жоден заборонений метод. Тобто, необов'язково, щоб умисел, Вина, необережність чи свідоме використання спортсменом були доведені, щоби встановити порушення антидопінгового правила для використання забороненої речовини чи застосування забороненого методу.

2.2.2. Той факт, що спортсмену вдалося чи не вдалося застосувати заборонену речовину чи заборонений метод, не має значення. Для встановлення порушення антидопінгового правила достатнім є саме використання чи спроба використання забороненої речовини чи забороненого методу.

Коментар до статті 2.2.2: Доведення спроби вживання забороненої речовини або забороненого методу вимагає доказування умислу зі сторони спортсмена. Той факт, що наявність умислу може бути необхідною для доведення порушення саме цього антидопінгового правила не порушує принцип об'єктивної відповідальності,

встановлений для порушень ст.2.1 та 2.2 стосовно вживання забороненої речовини чи забороненого методу.

Використання спортсменом забороненої речовини не вважатиметься порушенням антидопінгового правила лише в тому випадку, коли ця речовина не заборонена для вживання в період поза змаганнями і спортсмен вживав її протягом такого періоду. Проте, наявність забороненої речовини або її метаболітів чи маркерів у пробі спортсмена, відібраній під час змагання буде вважатися порушенням ст.2.1 незалежно від того, коли спортсмен вживав цю речовину.

2.3. Ухиляння, відмова або неявка для забору проби

Ухиляння від забору проби або без наявності вагомих причин відмова чи неявка для забору проби після оповіщення у порядку, встановленому застосовними Антидопінговими правилами.

Коментар до статті 2.3: Наприклад, якщо буде встановлено, що спортсмен навмисне уникав офіцера допінг-контролю, щоб уникнути оповіщення чи тестування, це вважатиметься порушенням антидопінгового правила. Порушення «Неявка для забору проби» може ґрунтуватися на будь-якій умисній чи необережній поведінці спортсмена, у той час як «Ухиляння» чи «Відмова» від забору проби має на увазі умисну поведінку з боку спортсмена.

2.4. Порушення порядку надання інформації про місцезнаходження

Будь-яка комбінація з трьох пропущених тестувань та/або ненадання інформації про місцезнаходження, як це визначено Міжнародним стандартом для тестувань та розслідувань, протягом 12-місячного періоду, вчинене спортсменом, якого включено до Реєстраційного пулу тестувань.

2.5. Втручання або спроба втручання в будь-яку стадію допінг-контролю

Поведінка, яка перешкоджає виконанню процедур допінг-контролю, але яка не кваліфікується як заборонені методи. Втручання включає, але не обмежується, навмисним перешкоджанням чи спробою перешкоджання представникові допінг-контролю, надання недостовірної інформації Антидопінговій організації, залякування чи спробу залякування потенційного свідка.

Коментар до статті 2.5: Наприклад, ця стаття забороняє зміну ідентифікаційних номерів в протоколі допінг-контролю протягом тестування, або розбивання ємності, що містить пробу Б, під час її дослідження, або зміну проби шляхом додавання сторонньої речовини.

Образлива поведінка по відношенню до співробітника допінг-контролю або іншої особи, залученої до допінг-контролю, яка не розглядається як втручання, повинна каратися відповідно до дисциплінарних правил спортивної організації.

2.6. Володіння забороненою речовиною або забороненим методом

2.6.1. Володіння спортсменом у змагальний період будь-якою забороненою речовиною або будь-яким забороненим методом, або володіння спортсменом у позазмагальний період будь-якою забороненою речовиною чи забороненим методом, забороненим у позазмагальному періоді, якщо спортсмен не довів, що володіння сумісне з дозволом на терапевтичне використання (ДТВ), виданим відповідно до статті 4.4 (Терапевтичне використання), або з іншим прийнятним поясненням.

2.6.2. Володіння допоміжним персоналом спортсмена у змагальний період будь-якою забороненою речовиною або будь-яким забороненим методом, або володіння допоміжним персоналом спортсмена у позазмагальний період будь-якою забороненою речовиною чи забороненим методом, забороненим у позазмагальному періоді, пов'язане зі спортсменом, змаганням або тренуваннями, якщо допоміжний персонал спортсмена не доведе, що володіння сумісне з ДТВ, виданим спортсмену відповідно до статті 4.4 (Терапевтичне використання) Кодексу або з іншим прийнятним поясненням.

Коментар до статей 2.6.1 і 2.6.2: Прийнятним поясненням не може вважатися, наприклад, купівля чи володіння забороненою речовиною з метою передання її другу чи родичу, окрім обґрунтованих обставин медичного характеру, коли така особа мала рецепт лікаря, наприклад, купівля інсуліну для дитини-діабетика.

Коментар до статті 2.6.2: Прийнятним поясненням може бути, наприклад, той факт, що лікар команди має заборонені речовини для лікування гострих та невідкладних станів.

2.7. Розповсюдження або спроба розповсюдження будь-якої забороненої речовини або забороненого методу

2.8. Призначення або спроба призначення будь-якому спортсмену під час змагального періоду будь-якої забороненої речовини або забороненого методу, або призначення чи спроба призначення будь-якому спортсмену в позазмагальному періоді будь-якої забороненої речовини або забороненого методу, що заборонені у позазмагальний період

2.9. Співучасть

Допомога, заохочення, сприяння, підбурювання, вступ в змову, покривання або будь-який інший вид умисної співучасті, який включає порушення, або спробу порушення антидопінгового правила, або порушення статті 10.12.1 іншою Особою.

2.10. Заборонена співпраця

Співпраця спортсмена або іншої особи, яка знаходиться під юрисдикцією антидопінгової організації у сфері здійснення професійної або іншої, пов'язаної зі спортом, діяльності, з будь-яким допоміжним персоналом спортсмена, який:

2.10.1 перебуваючи під юрисдикцію антидопінгової організації, відбуває період відсторонення; або

2.10.2 якщо не перебуває під юрисдикцію антидопінгової організації, і якщо під час обробки результатів, відповідно до Кодексу, відсторонення не було застосоване, а в ході кримінального, дисциплінарного або професійного розслідування визнаний винним у співучасті в діях, які визнавалися б порушенням антидопінгового правила, якби відповідні Кодексу правила були застосовані до такої особи. Статус відсторонення такої особи повинен тривати, залежно від того, що більше - шість років з дати винесення рішення у кримінальному, професійному, або дисциплінарному провадженні, або протягом строку дії санкції, накладеної в результаті рішення по кримінальній, дисциплінарній справі;

2.10.3 діє як підставна особа чи посередник для особи, визначеної в статтях 2.10.1 або 2.10.2.

Для застосування цієї статті необхідно, щоб спортсмен чи інша особа були заздалегідь у письмовій формі попереджені з боку Антидопінгової організації, під юрисдикцією якої знаходиться спортсмен або інша особа, або ВАДА, про статус відсторонення допоміжного персоналу спортсмена та про можливі наслідки такої неправомірної співпраці, а також про те, що спортсмен чи інша особа повинні розважливо уникати такої співпраці. Антидопінгова організація також повинна докладати належних зусиль для того, щоб довести до відома допоміжного персоналу спортсмена, про якого повідомлено спортсмену чи іншій особі, що допоміжний персонал спортсмена може протягом 15 днів звернутися до Антидопінгової організації і надати пояснення, чому критерії, визначені в статтях 2.10.1 і 2.10.2 не повинні застосовуватися до нього/неї (незважаючи на положення статті 17, ця стаття застосовується навіть в тих випадках, коли дії допоміжного персоналу спортсмена, які призвели до відсторонення, мали місце до дати набрання чинності Кодексу, визначеної у статті 25).

Тягар доведення факту, що будь-яка співпраця з допоміжним персоналом спортсмена, визначена в статтях 2.10.1 або 2.10.2, не стосується професійної чи будь-якої, пов'язаної зі спортом, діяльності, покладається на спортсмена або іншу особу.

Антидопінгові організації, які володіють інформацією про допоміжний персонал спортсмена, який підпадає під дію статей 2.10.1, 2.10.2, або 2.10.3, повинні повідомити про них ВАДА.

Коментар до статті 2.10: Спортсмени чи інші особи не повинні співпрацювати з тренерами, інструкторами, лікарями та іншим допоміжним персоналом спортсмена, які відбувають період відсторонення за порушення антидопінгового правила або які були визнані винними у кримінальному провадженні або у ході дисциплінарного розслідування, пов'язаного з допінгом. Прикладом неправомірної співпраці може бути одержання порад щодо тренувань, стратегії, техніки, харчування та медицини; одержання терапії, лікування чи рецептів; надання біологічних матеріалів для аналізу; або дозвіл допоміжному персоналу спортсмена діяти у якості агента чи представника. Неправомірна співпраця не обов'язково передбачає будь-яку форму компенсації.

СТАТТЯ 3 ДОКАЗУВАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ДОПІНГУ

3.1 Тягар і стандарти доказування

На Антидопінговій організації лежить тягар доказування вчинення порушення антидопінгового правила. Критерієм доведеності повинно служити те, чи Антидопінгова організація довела порушення антидопінгового правила до комфортного переконання органу, який розглядає справу, пам'ятаючи про серйозність пред'явленого обвинувачення. Цей стандарт доказування у всіх справах суворіший, ніж просто «баланс вірогідності», але м'якший за стандарт «поза розумного сумніву». Там, де Кодексом тягар доказування покладається на спортсмена або на іншу особу, якій висунуто підозру у вчиненні порушення антидопінгового правила, для спростування презумпції або встановлення конкретних фактів чи доведення обставин, стандартом доказування буде баланс вірогідності.

Коментар до статті 3.1: Цей стандарт доказування, якого повинна дотримуватися Антидопінгова організація, можна порівняти зі стандартом, який застосовується у більшості країн світу під час розгляду справ щодо порушення професійної дисципліни.

3.2 Методи встановлення фактів і презумпції

Факти, які стосуються порушення антидопінгового правила, можуть бути встановлені будь-якими, вартими довіри, способами, включаючи визнання. Наступні правила доказування повинні використовуватися під час розгляду справ щодо допінгу:

Коментар до статті 3.2: Наприклад, Антидопінгова організація може встановити порушення антидопінгового правила за статтею 2.2 на основі визнань самого спортсмена, свідчень третіх осіб, що заслуговують на довіру, достовірних документальних доказів, достовірних аналітичних даних результатів дослідження проби А або проби Б, як передбачено в примітках до статті 2.2, або на підставі висновків, зроблених, виходячи з профілю, складеного за наслідками досліджень серії проб крові і сечі спортсмена, таких як дані біологічного паспорту спортсмена.

3.2.1 Презюмується, що аналітичні методи та межі прийняття рішень, затверджені ВАДА за результатами консультацій з членами відповідного наукового товариства та незалежної експертизи, є науково достовірними. Будь-який спортсмен чи інша особа, які бажають спростувати презумпцію наукової достовірності, повинні в якості умови, що передує будь-якому такому спростуванню, поінформувати ВАДА про намір будь-якого такого спростування та підстави для цього. САС зі своєї власної ініціативи може також поінформувати ВАДА про будь-яке таке спростування. На запит ВАДА колегія САС повинна призначити підходящого наукового експерта, щоб отримати допомогу під час оцінки підстав для спростування презумпції. Протягом 10 днів з моменту одержання ВАДА вказаного повідомлення та отримання ВАДА матеріалів справи від САС, ВАДА має право вступити в провадження в якості сторони або в якості експерта або надати докази у такому провадженні будь-яким іншим способом.

3.2.2 Презюмується, що лабораторії, акредитовані ВАДА, та інші визнані ВАДА лабораторії, проводять та документують аналіз проб та інші процедури відповідно до Міжнародного стандарту для лабораторій. Спортсмен чи інша особа може спростувати цю презумпцію, якщо доведе, що аналіз проводився з відхиленням від Міжнародного стандарту для лабораторій, що могло стати основною причиною несприятливого результату аналізу.

Якщо спортсмен або інша особа спростує попередню презумпцію і доведе, що відхилення від Міжнародного стандарту для лабораторій мало місце і саме це спричинило несприятливий результат аналізу, у такому випадку Антидопінгова організація несе тягар доведення, що таке відхилення не стало причиною несприятливого результату аналізу.

Коментар до статті 3.2.2: На спортсмена або іншу особу покладається тягар доказування на рівні вірогідності щодо наявності відхилення від Міжнародного

стандарту для лабораторій, що могло б вірогідно спричинити несприятливий результат аналізу. Якщо спортсмену або іншій особі це вдається, тягар доказування переходить до Антидопінгової організації, яка повинна довести на рівні комфортного переконання органу, який розглядає справу, що таке відхилення не стало причиною несприятливого результату аналізу.

3.2.3 Відхилення від будь-якого іншого Міжнародного стандарту чи іншого антидопінгового правила або політики, визначених в Кодексі, або правилах Антидопінгової організації, які не призвели до несприятливого результату аналізу або іншого порушення антидопінгового правила, не повинні бути підставою для визнання недійсними таких доказів чи результатів. Якщо спортсмен чи інша особа доведе наявність відхилення від іншого Міжнародного стандарту чи іншого антидопінгового правила або політики, яке могло б спричинити порушення антидопінгового правила, яке ґрунтується на несприятливому результаті аналізу, або іншого порушення антидопінгового правила, на Антидопінгову організацію покладається тягар доведення того, що ці відхилення не спричинили несприятливий результат аналізу чи не стали фактичною підставою для встановлення факту порушення антидопінгового правила.

3.2.4 Факти, встановлені рішенням суду чи компетентної дисциплінарної комісії, які мають на це відповідні повноваження, якщо ці рішення не є предметом оскарження, повинні вважатися беззаперечними доказами проти спортсмена чи іншої особи, до яких таким рішенням віднесені такі факти, якщо тільки спортсмен чи інша особа не доведе, що таке рішення порушує принципи правосуддя.

3.2.5 Під час слухання справи про порушення антидопінгового правила, колегія, яка розглядає справу, може ухвалити рішення не на користь спортсмена або іншої особи, що підозрюється у скоєнні порушення антидопінгового правила, якщо він/вона відмовляється, після заздалегідь направленої виклику, з'явитися на слуханнях (особисто чи по телефону відповідно до вказівки колегії) та дати відповідь на запитання колегії Антидопінгової організації, що звинувачує у порушенні антидопінгового правила.

СТАТТЯ 4. ЗАБОРОНЕНИЙ СПИСОК

4.1. Публікація і перегляд Забороненого списку

ВАДА зобов'язана публікувати Заборонений список як Міжнародний стандарт так часто, як необхідно, але не рідше одного разу на рік. Пропонований зміст Забороненого списку і всі його зміни відразу надаватимуться сторонам-підписантам, і урядам для коментарів і консультацій у письмовій формі. Щорічна версія Забороненого списку і всі його зміни будуть відразу надані ВАДА сторонам-підписантам, лабораторіям, акредитованим або схваленим ВАДА, і

урядам та опубліковані на сайті ВАДА, а сторони-підписанти зобов'язані зробити відповідні кроки для надання Забороненого списку всім своїм членам і організаціям, що до них входять. В правилах кожної антидопінгової організації має міститися пункт про те, що якщо в Забороненому списку або змінах до нього не обумовлено інакше, Заборонений список або зміни набувають чинності через три місяці після публікації Забороненого списку ВАДА, без будь-яких подальших вимог до антидопінгової організації.

Коментар до статті 4.1: Зміни до Забороненого списку вноситимуться і публікуватимуться у міру виникнення потреби. Проте з метою передбачуваності новий Заборонений список публікуватиметься щорічно, незалежно від того, чи були внесені зміни до нього. ВАДА завжди публікуватиме найостаннішу версію Забороненого списку на своєму сайті. Заборонений список є невід'ємною частиною Міжнародної конвенції „Про боротьбу з допінгом в спорті”. ВАДА інформуватиме Генерального директора ЮНЕСКО про будь-які зміни до Забороненого списку.

4.2. Заборонені речовини і заборонені методи, перелічені в Забороненому списку

4.2.1. Заборонені речовини і заборонені методи

Заборонений список має містити такі заборонені речовини та заборонені методи, які заборонені до використання як допінгові весь час, тобто як у змагальному, так і позазмагальному періоді, оскільки вони здатні поліпшувати фізичну форму на майбутніх змаганнях або маскувати застосування тих речовин і методів, які заборонені тільки в змагальному періоді. Заборонений список може бути розширений ВАДА для конкретного виду спорту. Заборонені речовини і заборонені методи можуть бути включені або в загальний клас Забороненого списку (наприклад, анаболічні агенти), або з посиланням на конкретну речовину або метод.

Коментар до статті 4.2.1: Використання в позазмагальному періоді речовини, що заборонена тільки в змагальному періоді, не є порушенням антидопінгового правила, якщо тільки не виявиться несприятливий результат аналізу на наявність речовин або її метаболітів або маркерів в пробі, відібраний на змаганнях.

4.2.2. Особливі речовини

Для цілей застосування статті 10 Правил усі заборонені речовини, за винятком речовин класів анаболічних агентів і гормонів та стимулюючих речовин, антагоністів та модуляторів гормонів, наведені в Забороненому списку,

вважатимуться «особливими» речовинами. Категорія особливі речовини не включає в себе заборонені методи.

Коментар до статті 4.2.2: Особливі речовини, вказані в ст. 4.2.2 за жодних умов не повинні вважатися менш важливими чи менш небезпечними за інші допінгові речовини. Скоріше, це такі речовини, які спортсмен більш вірогідно вжив з іншою метою, ніж для покращення спортивних досягнень.

4.2.3. Нові класи заборонених речовин

Якщо ВАДА розширить Заборонений список, додавши до нього новий клас заборонених речовин, згідно зі статтею 4.1, Виконавчий комітет ВАДА має визначити, чи є одна з них або всі заборонені речовини в межах нового класу особливими речовинами відповідно до статті 4.2.2.

4.3. Критерії включення речовин і методів до Забороненого списку

ВАДА слідуватиме наступним критеріям, приймаючи рішення про включення речовини або методу до Забороненого списку:

4.3.1. Речовина або метод мають бути розглянуті на предмет їх включення до Забороненого списку, якщо ВАДА, на свій розгляд, визначає, що така речовина або метод відповідають будь-яким двом з трьох наступних критеріїв:

4.3.1.1. Медичні або інші наукові дані, фармакологічний ефект чи досвід свідчать про те, що дана речовина або метод самі по собі або в комбінації з іншими речовинами чи методами здатні поліпшувати або поліпшують спортивні результати.

Коментар до статті 4.3.1.1: Ця стаття передбачає можливість того, що існують речовини, які при використанні їх кожної окремо не є забороненими, але будуть заборонені при використанні в комбінації з іншими певними речовинами. Речовина, що додається до Забороненого списку через те, що вона може поліпшити спортивні результати тільки в комбінації з іншою речовиною, повинна бути позначена як така і заборонена лише тоді, коли є докази спільного використання обох речовин.

4.3.1.2. Медичні та інші наукові дані, фармакологічний ефект або досвід, що свідчать про те, що використання такої речовини або методу становить реальний або потенційний ризик для здоров'я спортсмена.

4.3.1.3. Переконавання ВАДА, що використання такої речовини або методу суперечить духу спорту, як зазначено у вступі до Кодексу.

4.3.2. Речовина або метод також повинні бути включені до Забороненого списку, якщо ВАДА вирішить, що існують медичні або інші наукові докази, фармакологічний ефект чи досвід, що свідчать про те, що дана речовина або метод здатні маскувати використання інших заборонених речовин або заборонених методів.

Коментар до статті 4.3.2: Щорічно в якості одного з етапів процесу всі сторони-підписанти, уряди та інші зацікавлені сторони запрошуються прокоментувати ВАДА зміст Забороненого списку.

4.3.3. Рішення ВАДА про включення тієї або іншої речовини або методу до Забороненого списку, класифікація речовин за категоріями в Забороненому списку, та класифікація по речовинам, забороненим повсякчас або тільки в змагальний період, є остаточним і не може бути предметом обговорення зі сторони спортсмена або іншої особи на підставі того, що дана речовина або метод не були маскувальним агентом, не могли поліпшити результати, не несли ризик здоров'ю або не суперечили духу спорту.

4.4. Дозволи на терапевтичне використання («ДТВ»)

4.4.1 Наявність забороненої речовини або її метаболітів чи маркерів та/або застосування чи спроба застосування, володіння або призначення чи спроба призначення забороненої речовини чи забороненого методу не вважатиметься порушенням антидопінгового правила, якщо є відповідний ДТВ, виданий у відповідності до Міжнародного стандарту для терапевтичного використання.

4.4.2 Спортсмен, який не є спортсменом міжнародного рівня, повинен звертатися до своєї Національної антидопінгової організації для отримання ДТВ. Якщо Національна антидопінгова організація відмовляє у видачі дозволу, спортсмен має право подати апеляцію виключно до апеляційного органу національного рівня, як передбачено в статтях 13.2.2 та 13.2.3.

4.4.3 Спортсмен міжнародного рівня повинен подати запит до своєї Міжнародної федерації.

4.4.3.1 Якщо спортсмен вже має ДТВ, виданий його національною антидопінговою організацією на відповідну речовину або метод, і якщо цей дозвіл відповідає критеріям Міжнародного стандарту для терапевтичного використання, міжнародна федерація повинна його визнати. Якщо міжнародна федерація вважає, що цей дозвіл не відповідає критеріям Міжнародного стандарту для терапевтичного використання і відмовляється визнавати його, міжнародна федерація повинна негайно, вказавши причину відмови, повідомити спортсмена та

його НАДО. У цьому випадку спортсмен або НАДО можуть протягом 21 дня з дати такого повідомлення передати справу на розгляд ВАДА. Якщо справа була передана ВАДА для розгляду, ДТВ, виданий НАДО, залишається чинним для тестування на змаганнях та для позазмагального тестування національного рівня (але не дійсний для змагань міжнародного рівня) до прийняття рішення ВАДА. Якщо справа не була передана на розгляд ВАДА, ДТВ стає недейсним для будь-яких цілей по закінченню 21-денного строку, передбаченого для подачі ДТВ на розгляд.

4.4.3.2 Якщо спортсмен не має ДТВ, виданого його НАДО щодо відповідної речовини або методу, спортсмен повинен подати запит до своєї міжнародної федерації для отримання ДТВ, як тільки виникне така необхідність. Якщо міжнародна федерація (або НАДО, у випадку якщо вона погодилась розглянути запит від імені міжнародної федерації) відмовляє спортсмену, вона повинна негайно повідомити спортсмена про це, вказавши причину відмови. Якщо міжнародна федерація видає спортсмену ДТВ, вона повинна повідомити про це не лише спортсмена, але і його НАДО, і якщо НАДО вважатиме, що ДТВ не відповідає критеріям, встановленим Міжнародним стандартом по терапевтичному використанню, вона має право протягом 21 дня з дати повідомлення передати цю справу на розгляд до ВАДА. Якщо НАДО передає справу на розгляд ВАДА, ДТВ, виданий міжнародною федерацією, залишається чинним для змагань міжнародного рівня та для позазмагального тестування (але не поширюється на змагання національного рівня) до прийняття рішення ВАДА. Якщо НАДО не передає справу на розгляд ВАДА, ДТВ, виданий міжнародною федерацією, стає чинним також для змагань національного рівня по закінченню 21-денного строку, передбаченого для подачі ДТВ на розгляд.

Коментар до статті 4.4.3: Якщо міжнародна федерація відмовляється визнавати ДТВ, виданий НАДО, тому що не вистачає медичних документів або іншої інформації для виконання критерію Міжнародного стандарту по терапевтичному використанню, справа не повинна передаватися до ВАДА. Натомість, пакет документів повинен бути доповнений та повторно переданий до Міжнародної федерації на розгляд. Якщо міжнародна федерація обрала для тестування спортсмена, який не є спортсменом міжнародного рівня, вона повинна визнати ДТВ, видане такому спортсмену його НАДО.

4.4.4 Організатор великого спортивного заходу може вимагати від спортсменів подавати запити на ДТВ у випадку, якщо вони мають намір вживати заборонену речовину або заборонений метод в зв'язку з заходом. У такому випадку:

4.4.4.1 Організатор великого спортивного заходу повинен забезпечити доступний процес подання спортсменом запиту на ДТВ, якщо в нього його немає. Якщо ДТВ видано, він чинний лише для даного заходу.

4.4.4.2 Якщо у спортсмена вже є ДТВ, виданий його НАДО або міжнародною федерацією, і якщо цей ДТВ відповідає критеріям Міжнародного стандарту для терапевтичного використання, організатор великого спортивного заходу повинен визнати його. Якщо організатор великого спортивного заходу вважає, що ДТВ не відповідає даним критеріям, і відмовляється його визнати, він повинен поінформувати про це спортсмена негайно, пояснивши причини відмови.

4.4.4.3 Рішення організатора великого спортивного заходу визнати або не визнати ДТВ може бути оскаржено спортсменом тільки в незалежному органі, створеному або призначеному для цієї мети організатором великого спортивного заходу. Якщо спортсмен не подає апеляцію (або якщо рішення по апеляції ухвалено не на його користь), він не може використовувати відповідну заборонену речовину або заборонений метод по відношенню до спортивного заходу, проте будь-який дозвіл, виданий його НАДО чи міжнародною федерацією на дану речовину або метод, залишається дійсним за межами спортивного заходу.

Коментар до статті 4.4.4.3: Наприклад, підрозділ Ad Hoc CAS або подібний орган може виступати як незалежна апеляційна інстанція для окремих спортивних заходів, або ВАДА може погодитися на виконання цієї функції. Якщо ані CAS, ані ВАДА не виконують дану функцію, у ВАДА залишається право (але не обов'язок) переглядати у будь-який час рішення щодо ДТВ, винесені щодо спортивного заходу, відповідно до статті 4.4.6.

4.4.5 Якщо АДО обирає для тестування спортсмена, який не є спортсменом міжнародного чи національного рівня, який використовує заборонену речовину чи заборонений метод для терапевтичних цілей, АДО може дозволити йому подати запит на ретроактивний ДТВ.

4.4.6 ВАДА повинна переглядати рішення Міжнародної федерації не визнати ДТВ, виданий НАДО, яке було передано спортсменом або НАДО спортсмена. Крім того, ВАДА повинна переглядати рішення Міжнародної федерації про видачу ДТВ, яке було направлено НАДО спортсмена. ВАДА може переглянути будь-яке рішення щодо ДТВ у будь-який час на прохання зацікавлених сторін або з власної ініціативи. Якщо рішення про видачу ДТВ відповідає всім критеріям, встановленим Міжнародним стандартом по терапевтичному використанню, ВАДА не буде його змінювати. Якщо рішення не відповідає вказаним критеріям, ВАДА скасує його.

Коментар до статті 4.4.6: ВАДА має право призначити плату для покриття видатків: (а) перегляду, що проводиться відповідно до статті 4.4; (б) перегляду, який вона здійснила, коли рішення, що переглядалося, було скасоване.

4.4.7 Будь-яке рішення Міжнародної федерації щодо ДТВ (або НАДО, яка погодилась розглянути заявку від імені Міжнародної федерації), яке ВАДА не

переглядала, або, яке ВАДА переглядала, але не скасувала за результатами перегляду, може бути оскаржено спортсменом та/або НАДО виключно в САС.

Коментар до статті 4.4.7: У таких випадках, рішення, на яке подається апеляція, є рішенням Міжнародної федерації щодо ДТВ, а не рішенням ВАДА не переглядати рішення щодо ДТВ або, розглянувши матеріали справи, не скасовувати його. Проте строк на подачу апеляції починається тільки після прийняття рішення ВАДА. В будь-якому випадку, розглядала ВАДА цю справу чи ні, ВАДА повинна бути поінформована про апеляцію на випадок, якщо вважатиме необхідним брати участь в розгляді апеляції.

4.4.8 Рішення ВАДА про скасування ДТВ може бути оскаржене спортсменом, Національною антидопінговою організацією та/або міжнародною федерацією виключно в САС.

4.4.9 Нездатність прийняти рішення протягом розумного строку щодо правильно поданої заявки на видачу/визнання ДТВ або на перегляд рішення щодо ДТВ вважатиметься відмовою щодо даної заявки.

4.5. Програма моніторингу

ВАДА після консультацій зі сторонами-підписантами і урядами має розробити програму моніторингу речовин, які не входять до Забороненого списку, але зловживання якими ВАДА хотіло б відстежувати для виявлення випадків неправильного використання в спорті. ВАДА має публікувати список відстежуваних речовин перед будь-якими тестуваннями. Лабораторії періодично інформуватимуть ВАДА про зафіксовані випадки використання або наявності таких речовин у сукупності по видам спорту і про те, чи були взяті проби під час змагального або позазмагального періоду. Такі звіти не міститимуть жодної додаткової інформації щодо конкретних проб. ВАДА щонайменше один раз на рік має надавати загальну статистичну інформацію по видам спорту про ці додаткові речовини Міжнародним федераціям і Національним антидопінговим організаціям. ВАДА зобов'язане забезпечити сувору конфіденційність інформації щодо конкретних спортсменів. Використання, про яке було заявлено, або наявність речовин, що підлягають моніторингу, не повинні розглядатись як порушення антидопінгового правила.

СТАТТЯ 5. ТЕСТУВАННЯ ТА РОЗСЛІДУВАННЯ

5.1 Мета тестування і розслідувань

Тестування і розслідування повинні проводитися тільки з метою боротьби з допінгом.

5.1.1. Тестування необхідно проводити, щоб отримати аналітичні докази того, чи спортсмен виконує (чи не виконує) суворі заборони Кодексу щодо наявності/використання забороненої речовини чи забороненого методу.

5.1.2. Розслідування повинні проводитись:

(а) стосовно атипових результатів та несприятливих результатів по паспорту відповідно до статей 7.4 і 7.5, шляхом збору інформації або доказів (у тому числі, зокрема, аналітичних доказів) для того, щоб встановити факт, чи мало місце порушення антидопінгового правила, викладеного у статті 2.1 та/або статті 2.2; та

(б) стосовно інших даних щодо потенційних порушень антидопінгового правила, відповідно до статей 7.6 та 7.7, шляхом збору інформації або доказів (у тому числі, зокрема, неаналітичних доказів) для того, щоб встановити факт, чи мало місце порушення антидопінгового правила будь-якої зі статей 2.2 та 2.10.

5.2 Повноваження щодо проведення тестування

Будь-який спортсмен може в будь-який час і в будь-якому місці отримати повідомлення від будь-якої антидопінгової організації, що має право проводити його тестування, про необхідність надати пробу. Вказані норми застосовуються з врахуванням можливого обмеження юрисдикції антидопінгових організацій в зв'язку з тестуванням в змагальний період відповідно до статті 5.3:

5.2.1 Кожна національна антидопінгова організація має повноваження проводити змагальне і поза-змагальне тестування всіх спортсменів, які є громадянами, резидентами, власниками ліцензії або членами спортивних організацій відповідної країни або які перебувають на території країни такої НАДО.

5.2.2 Кожна міжнародна федерація має повноваження проводити змагальне і поза-змагальне тестування всіх спортсменів, на яких поширюються її правила, в тому числі спортсменів, які беруть участь в міжнародних спортивних заходах, організованих за правилами такої Міжнародної федерації, або тих, хто є членами чи власниками ліцензії відповідної Міжнародної федерації або Національних федерацій-членів, або членів таких Національних федерацій.

5.2.3 Кожен організатор великого спортивного заходу, включно з Міжнародним олімпійським комітетом та Міжнародним паролімпійським комітетом, уповноважений проводити змагальне тестування в зв'язку зі спортивним заходом під його юрисдикцією, а також поза-змагальне тестування всіх спортсменів, заявлених до участі в одному з майбутніх спортивних заходів під його юрисдикцією, або на яких іншим чином поширюються повноваження організатора

великого спортивного заходу з проведення тестування в зв'язку з майбутнім спортивним заходом.

5.2.4 ВАДА має повноваження на проведення тестування на змаганнях і поза змаганнями, як зазначено в статті 20.

5.2.5 АДО можуть провести тестування будь-яких спортсменів, які не полишили спорт, на яких поширюються повноваження відповідних АДО по проведенню тестування, включаючи спортсменів, які відбувають строк відсторонення.

5.2.6 Якщо міжнародна федерація або організатор великого спортивного заходу делегує, або передає по договору, будь-яку частину повноважень з проведення тестування до НАДО (безпосередньо або за посередництвом Національної федерації), така НАДО має право за свій рахунок відібрати проби понад, ніж встановлено міжнародною федерацією або організатором великого спортивного заходу, або доручити лабораторії проведення додаткових типів аналізу. У випадку відбору проб або проведення додаткових типів аналізу понад плану, встановленого міжнародною федерацією або організатором великого спортивного заходу, відповідна міжнародна федерація або організатор великого спортивного заходу ставляться про це до відома.

Коментар до статті 5.2: якщо тільки спортсмен прямо не визначив 60-хвилинний інтервал для тестування або іншим чином не дав згоду на проведення тестування в період часу з 23:00 до 06:00, АДО не буде проводити тестування спортсмена протягом цього проміжку часу, якщо тільки не матимуть місце серйозні та обґрунтовані підозри, що спортсмен вживає допінг в цей проміжок часу. Спроба оскаржити припущення щодо того, чи мала АДО достатні підозри для проведення тестування у вказаний проміжок часу не є допустимим засобом захисту в справі про порушення антидопінгових правил, підставою для якої стало таке тестування чи спроба провести таке тестування.

5.3 Тестування під час спортивних заходів

5.3.1 Крім випадків, передбачених нижче, лише одна організація повинна відповідати за ініціювання та організацію тестування на об'єктах спортивного заходу в період спортивного заходу. В рамках міжнародних спортивних змагань відбір проб ініціюється та організовується міжнародною організацією, під юрисдикцією якої проводиться такий спортивний захід (наприклад, Міжнародним олімпійським комітетом в зв'язку з Олімпійськими іграми, міжнародною федерацією в зв'язку з чемпіонатом світу та Панамериканською спортивною організацією в зв'язку з Панамериканськими іграми). На національних спортивних заходах відбір проб ініціюється та організовується НАДО країни проведення спортивного заходу. На вимогу організації, під юрисдикцією якої проводиться

спортивний захід, проведення будь-якого тестування, що планується за межами об'єктів спортивного заходу, але в період проведення спортивного заходу, потрібно узгоджувати з такою організацією.

Коментар до статті 5.3.1: Деякі керівні організації, під юрисдикцією яких проводяться міжнародні спортивні заходи, можуть ініціювати тестування в період проведення спортивного заходу за межами об'єктів спортивного заходу і таким чином можуть вважати за необхідне координувати свої дії по проведенню такого тестування з програмою тестування, реалізованою НАДО.

5.3.2 Якщо антидопінгова організація, яка б за інших обставин володіла повноваженнями проводити тестування, але яка не є організацією, відповідальною за ініціювання та організацію тестування в рамках спортивного заходу, хоче провести тестування спортсменів на об'єктах спортивного заходу в період проведення спортивного заходу, така АДО зобов'язана до початку проведення тестування зв'язатися з організацією, під юрисдикцією якої проводиться спортивний захід, для отримання дозволу на проведення і координацію такого тестування. Якщо антидопінгова організація не задоволена відповіддю від організації, під юрисдикцією якої проводиться спортивний захід, така антидопінгова організація може, відповідно до опублікованих ВАДА процедур, звернутися до ВАДА за дозволом на проведення тестування та з проханням визначити порядок координації такого тестування. ВАДА не має права давати дозвіл на проведення такого тестування до проведення консультацій та інформування організації, під юрисдикцією якої проводиться спортивний захід. Рішення ВАДА буде остаточним і не підлягатиме оскарженню. Якщо інше не передбачено в дорученні на проведення тестування, відповідне тестування повинно вважатися позазмагальним. Обробка результатів в зв'язку з таким тестуванням буде обов'язком АДО, що ініціювала тестування, якщо інше не передбачено правилами організації, під юрисдикцією якої проводиться спортивний захід.

Коментар до статті 5.3.2: До надання дозволу Національній АДО ініціювати і проводити тестування в рамках міжнародного спортивного заходу, ВАДА зобов'язана провести консультації з міжнародною організацією, під юрисдикцією якої проводиться спортивний захід. До надання дозволу Міжнародній федерації ініціювати і проводити тестування в рамках Національного спортивного заходу, ВАДА зобов'язана провести консультації з Національною антидопінговою організацією країни, де проходить спортивний захід. Антидопінгова організація, що "ініціює та організовує тестування", може, на свій вибір, укладати угоди з іншими організаціями, яким вона делегує повноваження по відбору проб або щодо інших аспектів процедури допінг-контролю.

5.4 Планування відбору проб

5.4.1 З врахуванням підсумків консультацій з Міжнародними федераціями та іншими антидопінговими організаціями, ВАДА затвердить технічне керівництво до Міжнародного стандарту тестування і розслідування, який, ґрунтуючись на системі оцінок ризиків, встановлює, які заборонені речовини та/ або заборонені методи, є найбільш ризикованими в певних видах спорту та спортивних дисциплінах.

5.4.2 Виходячи з відповідної системи оцінки ризиків, кожна антидопінгова організація, що володіє повноваженнями проводити тестування, зобов'язана з врахуванням вимог Міжнародного стандарту тестування та розслідування розробити і застосувати ефективний, заснований на аналізі інформації, фактично обґрунтований план відбору проб, який буде забезпечувати відповідно до результатів ризиків розподіл проб між дисциплінами, категоріями спортсменів, типами тестування, типами відібраних проб, типами аналізу проб. Будь-яка антидопінгова організація зобов'язана за вимогою ВАДА надати йому копію свого актуального плану відбору проб.

5.4.3 Враховуючи доцільність, тестування, може бути скоординовано через АДАМС або іншу систему, затверджену ВАДА, з метою підвищення ефективності тестування за допомогою максимальної узгодженості дій антидопінгових організацій і уникнення безпідставного багаторазового тестування.

5.5 Вимоги до тестування

Всі тестування мають проводитися відповідно до Міжнародного стандарту з тестування і розслідування.

5.6 Інформація про місцезнаходження спортсмена

Спортсмени, які включені до реєстраційного пулу тестування своєю міжнародною федерацією та/або НАДО, повинні надати інформацію про своє місцезнаходження у спосіб, передбачений Міжнародним стандартом тестування і розслідувань. Міжнародні федерації та НАДО зобов'язані координувати свою діяльність в зв'язку зі складанням списків таких спортсменів та збором інформації про їх місцезнаходження. Кожна міжнародна федерація та кожна НАДО зобов'язані за допомогою АДАМС або іншої системи, схваленої ВАДА, повідомляти список спортсменів, включених до їх пулу тестування, або перераховуючи спортсменів поіменно, або описуючи критерії, що дозволяють чітко, однозначно визначити спортсменів, які до нього входять. Спортсменів попередньо повідомляють про їх включення до пулу тестування, а також про виключення з пулу. До інформації про місцезнаходження, яку спортсмен надає в період перебування в пулі тестування, через АДАМС або іншу систему, схвалену ВАДА, будуть мати доступ ВАДА та

інші антидопінгові організації, що мають повноваження проводити тестування даного спортсмена, як це передбачено в статті 5.2. По відношенню до такої інформації у всіх випадках повинен дотримуватися режим суворої конфіденційності; вона може використовуватися виключно для цілей планування, координації або практичного здійснення допінг-контролю, в рамках процедур передачі інформації, що відноситься до біологічного паспорту спортсмена або інших результатів лабораторного аналізу, з метою сприяння процедурам розслідування можливого порушення антидопінгового правила. Така інформація, коли вона більше не може слугувати вказаним цілям, повинна бути знищена відповідно до Міжнародного стандарту захисту приватного життя та персональних даних.

5.7 Повернення до участі у змаганнях спортсменів після завершення спортивної кар'єри

5.7.1 Якщо *Спортсмен* міжнародного або національного рівня, включений до пулу тестування, завершує спортивну кар'єру відбуваючи період відсторонення, але потім бажає повернутися до активних змагань, такий спортсмен не має права брати участь у міжнародних спортивних заходах або національних спортивних заходах, якщо він не забезпечить свою доступність для тестування, надіславши за шість місяців письмове попереднє повідомлення до своєї Міжнародної федерації та НАДО. ВАДА, проконсультувавшись з відповідною Міжнародною федерацією та НАДО, може зробити виключення з правила про попереднє письмове повідомлення за шість місяців у випадку, коли суворе застосування даного правила буде очевидно несправедливим щодо спортсмена. Таке рішення ВАДА може бути оскаржено відповідно до статті 13.

5.7.1.1 Всі змагальні результати, отримані в порушення статті 5.7.1, повинні бути дискваліфіковані.

5.7.2 Якщо спортсмен завершує спортивну кар'єру відбуваючи період відсторонення, але потім бажає повернутися до активних змагань, такий спортсмен не має права брати участь у міжнародних спортивних заходах або національних спортивних заходах, якщо він не забезпечить свою доступність для тестування, надіславши за шість місяців (або за період часу, який залишився до кінця періоду відсторонення на момент, коли спортсмен завершив спортивну кар'єру, якщо цей період більше шести місяців) письмове попереднє повідомлення до своєї Міжнародної федерації та НАДО.

5.8 Розслідування та збір інформації

Антидопінгові організації повинні забезпечити власну здатність виконувати кожне з наступного, де це застосовується та у відповідності до Міжнародного стандарту з тестувань і розслідувань:

5.8.1 Отримувати, оцінювати та обробляти антидопінгову інформацію зі всіх доступних джерел з метою інформованого сприяння ефективному, розумному і пропорційному плану розподілу тестувань, при плануванні цільового тестування, та/або для формування підґрунтя для розслідування випадку можливого порушення антидопінгового правила; та

5.8.2 Розслідувати атипові результати аналізу та несприятливі результати по паспорту згідно статей 7.4 та 7.5 відповідно; та

5.8.3 Розслідувати будь-яку іншу аналітично або неаналітичну інформацію або дані що вказують на можливе порушення антидопінгового правила, відповідно до статей 7.6 та 7.7, з метою або виключити факт можливого порушення, або отримати докази, на основі яких можливо буде ініціювати провадження за фактом порушення антидопінгового правила.

СТАТТЯ 6. АНАЛІЗ ПРОБ

Аналіз проб повинен проводитися відповідно до наступних принципів.

6.1. Використання акредитованих та схвалених лабораторій

Для цілей статті 2.1, аналіз проб повинен проводитись виключно в лабораторіях, акредитованих чи будь-яким іншим чином схвалених ВАДА лабораторіях. Вибір акредитованої чи схваленої ВАДА лабораторії, використовуваної для проведення аналізу проб, повинен здійснюватися виключно антидопінговою організацією, відповідальною за обробку результатів.

Коментар до статті 6.1: З метою скорочення вартості організації лабораторного аналізу проб та спрощення транспортування проб із урахуванням географічних особливостей місцевості, де проводиться відбір, ВАДА може схвалювати лабораторії, які не є акредитованими ВАДА, для проведення визначених типів аналізу, наприклад, аналізу проб крові, які повинні доставлятися з місця їх відбору в лабораторію протягом певного часу. Перш ніж схвалити будь-яку подібну лабораторію, ВАДА перевіряє її на відповідність встановленому рівню стандартів аналізу і здійснення процедур прийому, зберігання і транспортування проб. Факт порушення статті 2.1 може бути встановлено виключно в результаті аналізу проб лабораторією, акредитованою ВАДА, або в іншій лабораторії, схваленій ВАДА. Факт порушення інших статей може бути

встановлений з використанням результатів лабораторного аналізу, проведеного іншими лабораторіями, якщо такі результати є надійними.

6.2. Мета аналізу проб

Аналіз проб повинен проводитися з метою виявлення заборонених речовин і заборонених методів, що входять до Забороненого списку, та інших речовин відповідно до вказівок ВАДА, згідно зі статтею 4.5, або з метою сприяння антидопінговій організації в створенні профілів відповідних параметрів сечі, крові або іншого біологічного зразка спортсмена, включаючи генне або геномне профілювання, або з іншою законною метою в рамках боротьби з допінгом. Проби можуть відбиратися та зберігатися з метою аналізу в майбутньому.

Коментар до статті 6.2: Наприклад, відповідна інформація з профілю спортсмена може бути використана для організації цільового тестування або як доказ порушення антидопінгового правила згідно зі статтею 2.2 або для обох цілей.

6.3. Наукові дослідження проб

Жодна проба не може бути використана з метою наукових досліджень без письмової згоди на це спортсмена. Проби, які використовуються в інших цілях, аніж ті, що вказані в статті 6.2, не повинні містити жодних засобів ідентифікації, за якими можна визначити їх приналежність конкретному спортсмену.

Коментар до статті 6.3: Як і у випадку більшості досліджень, що проводяться у медичній сфері, використання анонімних проб для цілей перевірки якості, покращення якості, або для встановлення референтних популяцій не визнається дослідженням для наукових цілей.

6.4. Стандарти для аналізу проб та звітування

Лабораторії зобов'язані проводити аналізи проб та звітувати про результати аналізів у відповідності до Міжнародного стандарту для лабораторій. З метою забезпечення ефективності тестувань, технічний документ, на який посилається стаття 5.4.1, визначає розроблені на основі оцінки ризиків переліки типів аналізів проб для окремих видів спорту та спортивних дисциплін, а лабораторії зобов'язані проводити аналізи проб відповідно до цих переліків типів аналізів, крім таких випадків:

6.4.1 Антидопінгові організації можуть запитувати лабораторії проаналізувати належні їм проби за більш широкою програмою, ніж та, що передбачена в технічному документі.

6.4.2 Антидопінгові організації можуть запитувати лабораторії проаналізувати належні їм проби за програмою, скороченою у порівнянні з передбаченою в технічному документі, але тільки у випадку переконання ВАДА, що у зв'язку з особливими умовами, які створені в їх країні або у певному виді спорту та відповідно до плану розподілу тестувань такою антидопінговою організацією доцільніше буде провести аналіз за скороченою програмою.

6.4.3 Як передбачено Міжнародним стандартом для лабораторій, лабораторії з власної ініціативи та за власний рахунок можуть проводити аналіз проб для виявлення заборонених речовин чи заборонених методів, які не входять до переліку типів аналізів, вказаних в технічному документі, або не визначені організацією, яка проводить тестування. Звітування про результати таких аналізів повинно робитися та мати таку ж силу та наслідки, як і будь-який інший аналітичний результат.

Коментар до статті 6.4: Мета даної статті – застосування принципу „розумного тестування” до переліку типів аналізів проб, що повинно сприяти, ефективнішому і результативнішому виявленню допінгу. Відомо, що наявні ресурси для боротьби з допінгом, обмежені, а розширення переліку типів аналізів проб може, в деяких видах спорту та країнах, призвести до скорочення кількості проб, що аналізуються.

6.5. Подальший аналіз проб

Будь-яка проба може піддаватися подальшому аналізу у будь-який час на запит антидопінгової організації, відповідальної за обробку результатів, до того як аналітичні результати обох проб А та Б (або проби А, якщо не використовувалось право на аналіз проби Б, або якщо аналіз проби Б не буде проводитись) були повідомлені антидопінговою організацією спортсмену як можливі підстави для обвинувачення його/її в порушенні антидопінгового правила відповідно до статті 2.1.

Проби, в яких аналіз проби А не виявив несприятливого результату, можуть зберігатися. Збережені проби можуть підлягати подальшому аналізу для цілей статті 6.2 в будь-який час, виключно за вказівкою антидопінгової організації, яка ініціювала та організувала відбір проб або за вказівкою ВАДА (у всіх випадках зберігання проб або подальший аналіз з ініціативи ВАДА здійснюється за рахунок ВАДА). Подальший аналіз проб повинен проводитися відповідно до вимог Міжнародного стандарту для лабораторій та Міжнародного стандарту з тестувань і розслідувань.

СТАТТЯ 7. ОБРОБКА РЕЗУЛЬТАТІВ

Кожна антидопінгова організація, що проводить обробку результатів, має розробити процедуру, за якою проводитиметься ведення справ щодо можливих порушень антидопінгового правила до стадії слухань, яка повинна відповідати до таким принципам:

Коментар до статті 7: Багато сторін-підписантів, розробили власні процедури обробки результатів. Хоча різні процедури не є уніфікованими, багато з них визнані справедливими і ефективними системами обробки результатів. Кодекс не замінює системи обробки результатів кожної зі сторін-підписантів. Проте дана стаття перелічує основоположні принципи для забезпечення загальної об'єктивності процесу обробки результатів, яких повинна дотримуватися кожна сторона-підписант. Антидопінгові правила кожної зі сторін-підписантів мають відповідати цим основним принципам. Не всі антидопінгові провадження, ініційовані антидопінговою організацією, повинні мати стадію слухань. Можуть бути справи, коли спортсмен або інша особа погоджується з санкцією, яка або є обов'язковою в силу Кодексу або яку антидопінгова організація вважатиме домірною в тих випадках, де допускається гнучкість в призначенні санкцій. У всіх випадках санкція, винесена на основі вказаної угоди, буде повідомлена сторонам, які мають право на подачу апеляції відповідно до статті 13.2.3, як це передбачено в статті 14.2.2 і буде опублікована як передбачено в статті 14.3.2.

7.1. Відповідальність за проведення обробки результатів

Крім випадків, передбачених нижче у статтях 7.1.1 і 7.1.2, за обробку результатів і слухання несе відповідальність і проводить за власними процедурними правилами та АДО, яка ініціювала та здійснила відбір проб (або, якщо відбір проб не проводився, АДО, яка перша повідомила спортсмена або іншу особу про можливе порушення антидопінгового правила і в подальшому ретельно розслідує дане порушення антидопінгового правила). Незалежно від того, яка організація проводить обробку результатів або слухання, принципи, зазначені в цій статті та статті 8 повинні бути дотриманими, а правила, вказані в статті 23.2.2, мають бути включені без значних змін та виконуватися.

У разі виникнення спору між антидопінговими організаціями що повноважень з обробки результатів, ВАДА повинна прийняти рішення яка організація має повноваження. Рішення ВАДА може бути оскаржене до САС будь-якою АДО, залученою до спор, протягом семи днів з дати повідомлення про рішення ВАДА. САС розглядає апеляцію в прискореному порядку і заслуховується одноосібним арбітром.

Якщо Національна антидопінгова організація вирішує відібрати додаткові проби відповідно до статті 5.2.6, вона вважатиметься антидопінговою організацією, яка ініціювала та здійснила відбір проб. Проте, якщо Національна антидопінгова

організація лише просить лабораторію здійснити додатковий тип аналізу за рахунок коштів Національної антидопінгової організації, міжнародна федерація або організатор великого спортивного заходу повинні вважатися антидопінговою організацією, що ініціювала та здійснила відбір проб.

Коментар до статті 7.1: У деяких випадках в процедурних правилах АДО, яка ініціювала та здійснила відбір проб, може бути встановлено, що обробка результатів повинна здійснюватися іншою організацією (наприклад, Національною федерацією спортсмена). У такому випадку, АДО повинна переконатися, що правила організації, яка проводитиме обробку результатів, відповідають Кодексу.

7.1.1 У тих випадках, коли правила Національної антидопінгової організації не передбачають юрисдикцію Національної антидопінгової організації над спортсменом або іншою особою, яка не є громадянином, резидентом, власником ліцензії або членом спортивної організації даної країни, або якщо Національна антидопінгова організація відмовляється реалізовувати такі повноваження, обробка результатів повинна проводитися відповідною міжнародною федерацією або третьою стороною, як це передбачено правилами міжнародної федерації. Обробка результатів та проведення слухань за результатами тестування, проведеного з ініціативи ВАДА, або з приводу порушення антидопінгового правила, які виявила ВАДА, проводитимуться антидопінговою організацією, призначеною ВАДА. Обробка результатів та проведення слухання за результатами тестування, проведеного з ініціативи Міжнародного олімпійського комітету, Міжнародного паралімпійського комітету або іншого організатора великого спортивного заходу, або коли порушення антидопінгового правила виявлене однією з цих організацій, буде передано відповідній Міжнародній федерації для визначення наслідків, крім відсторонення від участі в спортивному заході, анулювання результатів спортивного заходу, вилучення всіх медалей, очок та призів, отриманих під час спортивного заходу, або відшкодування витрат, пов'язаних з порушенням антидопінгового правила.

Коментар до статті 7.1.1: Міжнародна федерація спортсмена або іншої особи є останньою інстанцією з проведення обробки результатів з метою уникнення ситуації, коли жодна антидопінгова організація не має повноважень з проведення обробки результатів. Міжнародна федерація може передбачити у власних антидопінгових правилах положення, згідно якого Національна антидопінгова організація спортсмена або іншої особи повинна здійснювати обробку результатів.

7.1.2 Обробка результатів щодо можливого порушення порядку надання інформації про місцезнаходження (ненадання інформації або пропущений тест) повинна здійснюватися міжнародною федерацією або НАДО, якій спортсмен, по

відношенню до якого проводиться розгляд, подає інформацію про своє місцезнаходження, як це передбачено в Міжнародному стандарті з тестування та розслідувань. Антидопінгова організація, яка реєструє ненадання інформації або пропущений тест, повинна надати дану інформацію ВАДА через систему АДАМС або іншу систему, затверджену ВАДА, для доступу до неї інших відповідних антидопінгових організацій.

7.2 Розгляд випадків несприятливих результатів аналізу

Після одержання несприятливого результату аналізу АДО, відповідальна за обробку результатів, повинна провести перевірку, щоб з'ясувати: а) чи видано або буде видано ДТВ відповідно до Міжнародного стандарту для ДТВ; б) чи мали місце явні відхилення від Міжнародного стандарту з тестування та розслідувань або Міжнародного стандарту для лабораторій, які спричинили несприятливий результат аналізу.

7.3 Повідомлення після перевірки несприятливих результатів аналізу

Якщо перевірка несприятливого результату аналізу відповідно до статті 7.2, не виявила чинного ДТВ, як це встановлено Міжнародним стандартом з терапевтичного використання заборонених речовин, або відхилення, яке стало причиною несприятливого результату аналізу, антидопінгова організація повинна негайно повідомити спортсмена у порядку, визначеному в статтях 14.1.1 та 14.1.3 та її правилах, про:

- а) несприятливий результат аналізу;
- б) порушене антидопінгове правило;
- в) право спортсмена відразу вимагати проведення аналізу проби Б або, за відсутності такої вимоги, це вважатиметься відмовою від аналізу проби Б;
- г) призначену дату, час та місце проведення аналізу проби Б, якщо спортсмен або антидопінгова організація вирішить вимагати аналізу проби Б;
- д) надання спортсмену та/або його представнику можливості бути присутнім під час відкриття та аналізу проби Б у відповідності до Міжнародного стандарту для лабораторій, якщо є запит на такий аналіз;
- е) право спортсмена вимагати надання копій пакету лабораторних документів за результатами досліджень проб А і Б, що містять інформацію, передбачену Міжнародним стандартом для лабораторій.

Якщо антидопінгова організація вирішує не кваліфікувати несприятливий результат аналізу як порушення антидопінгового правила, вона має повідомити про це спортсмена і антидопінгові організації згідно зі статтею 14.1.2.

У всіх випадках, коли спортсмен був повідомлений про порушення антидопінгового правила, але обов'язкове тимчасове відсторонення відповідно до

статті 7.9.1 не застосовувалося до нього, спортсмену повинно бути запропоновано погодитися на тимчасове відсторонення до завершення розгляду справи.

7.4 Перевірка атипових результатів

Згідно з Міжнародним стандартом для лабораторій, в деяких випадках лабораторії повинні звітувати про наявність у пробі заборонених речовин, які мають ендогенне походження, як про атиповий результат аналізу, тобто результат, який потребує подальшого розслідування. Отримавши атиповий результат аналізу, антидопінгова організація, відповідальна за обробку результатів, повинна провести перевірку, щоб з'ясувати:

- а) чи є діючий ДТВ або його буде видано спортсмену відповідно до вимог Міжнародного стандарту для ТВ;
- б) чи мало місце явне відхилення від Міжнародного стандарту з тестувань та розслідувань чи Міжнародного стандарту для лабораторій, яке спричинило атиповий результат аналізу.

Якщо проведена перевірка не виявила наявності чинного ДТВ або відхилення, яке спричинило атиповий результат аналізу, антидопінгова організація має провести необхідне в таких випадках розслідування. Після завершення розслідування спортсмен та інші антидопінгові організації, зазначені в статті 14.1.2, мають бути поінформовані про те, чи буде атиповий результат аналізу розглядатися як несприятливий результат аналізу. Спортсмен повинен бути повідомлений в порядку статті 7.3.

Коментар до статті 7.4: „необхідне розслідування”, передбачене даною статтею, залежить від ситуації. Наприклад, якщо раніше було встановлено, що у спортсмена природно підвищений рівень співвідношення тестостерон/епітестостерон, підтвердження того, що атиповий результат аналізу відповідає попереднім співвідношенням є достатнім розслідуванням.

7.4.1 Антидопінгова організація не повідомлятиме спортсмена про атиповий результат аналізу до завершення розслідування і ухвалення рішення, чи розглядати атиповий результат аналізу в якості несприятливого результату аналізу, якщо тільки не виникне одна з наступних обставин:

- а) якщо антидопінгова організація визначить, що проба Б має бути проаналізована раніше, ніж буде завершено розслідування відповідно до статті 7.4, антидопінгова організація може провести аналіз проби Б після повідомлення спортсмена, при цьому таке повідомлення має містити опис атипового результату аналізу і інформацію, наведену в статті 7.3 г – е.
- б) якщо антидопінгова організація отримує запит або від організатора великого спортивного заходу безпосередньо перед одним із його міжнародних спортивних заходів, або запит від спортивної організації, відповідальної за дотримання

граничного терміну відбору команди для участі в міжнародному спортивному заході, про надання інформації щодо того, чи вказаний в наданому організатором великого спортивного заходу або спортивною організацією списку будь-який спортсмен, який має атиповий результат аналізу, щодо якого не прийнято рішення, тоді антидопінгова організація повинна надати таку інформацію, повідомивши спочатку про атиповий результат аналізу самого спортсмена.

Коментар до статті 7.4.1(б): За обставин, описаних у статті 7.4.1 (б), вибір дій залишається за організатором великого спортивного заходу або спортивної організації, відповідно до їх правил.

7.5 Перевірка атипових результатів по паспорту та несприятливих результатів по паспорту

Перевірка атипових результатів по паспорту та несприятливих результатів по паспорту повинна проводитися відповідно до Міжнародного стандарту з тестувань та розслідувань та Міжнародного стандарту для лабораторій. Щойно АДО переконається, що відбулося порушення антидопінгового правила, вона повинна негайно повідомити спортсмена в порядку, передбаченому її правилами про порушене антидопінгове правило та підстави для вказаного порушення. Інші АДО повинні бути повідомлені у відповідності до статті 14.1.2.

7.6 Розгляд порушень, пов'язаних з наданням інформації про місцезнаходження

Перевірка можливого ненадання інформації або пропущених тестів повинна проводитися відповідно до Міжнародного стандарту з тестувань та розслідувань. Щойно міжнародна федерація або НАДО (у відповідних випадках) переконається, що мало місце порушення статті 2.4, вона повинна негайно повідомити спортсмена в порядку, передбаченому її правилами, про можливе порушення статті 2.4 та підстави для вказаного порушення. Інші АДО повинні бути повідомлені відповідно до статті 14.1.2.

7.7 Розгляд інших порушень антидопінгового правила, не вказаних у статтях 7.1 – 7.6

Антидопінгова організація або інший орган, визначений цією організацією, повинні проводити подальше розслідування у випадках можливого порушення антидопінгового правила відповідно до застосовних антидопінгових політик і правил, ухвалених відповідно до Кодексу або тих правил, які антидопінгова організація вважає прийнятними. Якщо антидопінгова організація вважає, що мало місце порушення антидопінгового правила, вона повинна негайно, як це передбачено її правилами, поінформувати спортсмена або іншу особу про

антидопінгове правило, яке було порушено, і про докази порушення. Інші АДО повинні бути повідомлені відповідно до статті 14.1.2.

Коментар до статей 7.1, 7.6 та 7.7: Наприклад, міжнародна федерація зазвичай повідомляє спортсмена через національну федерацію спортсмена.

7.8 Встановлення попередніх порушень антидопінгового правила

Перед тим, як повідомити спортсмена або іншу особу про можливе порушення антидопінгового правила у порядку, вказаному вище, АДО повинна перевірити в АДАМС або іншій системі, схваленій ВАДА, та зв'язатися з ВАДА та іншими відповідними АДО, з метою встановлення існування попереднього порушення антидопінгових правил.

7.9 Принципи, що застосовуються при призначенні тимчасового відсторонення

7.9.1 Обов'язкове тимчасове відсторонення після отримання несприятливого результату аналізу.

Сторони-підписанти, вказані нижче, повинні розробити такі правила, згідно яких у випадку отримання несприятливого результату аналізу, що виявив наявність забороненої речовини або забороненого метода, що не відноситься до особливих речовин, тимчасове відсторонення повинно бути накладено одразу після розгляду та повідомлення, передбачені статтями 7.2, 7.3 або 7.5: коли сторона-підписант є організатором спортивного заходу (для застосування до даного спортивного заходу); коли сторона-підписант відповідальна за формування команди (для застосування до формування даної команди); коли сторона-підписант є відповідною міжнародною федерацією; коли сторона-підписант є іншою АДО, в юрисдикцію якої входить обробка результатів вказаного можливого порушення антидопінгового правила. Обов'язкове тимчасове відсторонення може бути відмінено, якщо спортсмен зможе довести колегії, що проводять слухання, що порушення відбулося внаслідок використання забрудненого продукту. Рішення колегії, яка проводить слухання, не відмінити обов'язкове тимчасове відсторонення, спираючись на твердження спортсмена про забруднений продукт, не може бути оскаржене.

Тимчасове відсторонення не може бути застосовано, якщо спортсмену не будуть надані:

- а) можливість проведення попереднього слухання або перед застосуванням тимчасового відсторонення, або відразу після застосування тимчасового відсторонення;
- б) можливість проведення прискорених слухань відповідно до статті 8 відразу після застосування тимчасового відсторонення.

7.9.2 Необов'язкове тимчасове відсторонення на підставі несприятливого результату аналізу для особливих речовин, забруднених продуктів або інших порушеннях антидопінгового правила.

Сторона-підписант може розробити правила для застосування на будь-якому спортивному заході, на яких сторона-підписант є організатором або для будь-якого процесу формування команди, за який несе відповідальність сторона-підписант або до тих випадків, коли сторона є відповідною міжнародною федерацією або до юрисдикції якої входить обробка результатів вказаного можливого порушення антидопінгового правила, що дозволяють застосовувати тимчасове відсторонення за порушення антидопінгового правила, не вказане у статті 7.9.1 до аналізу проби Б спортсмена або завершального слухання, передбаченого статтею 8.

Тимчасове відсторонення не може бути застосовано, якщо спортсмену не будуть надані:

- а) можливість проведення попереднього слухання або перед застосуванням тимчасового відсторонення, або відразу після застосування тимчасового відсторонення;
- б) можливість проведення прискорених слухань відповідно до статті 8 відразу після застосування тимчасового відсторонення.

Якщо тимчасове відсторонення застосоване внаслідок несприятливого результату аналізу проби А, а подальший аналіз проби Б (проведений за запитом спортсмена або антидопінгової організації) не підтвердив результат аналізу проби А, спортсмен не повинен підлягати подальшому тимчасовому відстороненню з підстав порушення статті 2.1. За обставин, коли спортсмен (або команда спортсмена, як це може бути передбачено в правилах відповідного організатора великого спортивного заходу або Міжнародної федерації) були зняті зі змагань внаслідок порушення статті 2.1, а наступний аналіз проби Б не підтверджує результат проби А, якщо досі можливо для спортсмена або команди бути поновленими без будь-якого впливу на хід змагань або заходу, спортсмен чи команда можуть продовжити участь у цих змаганнях.

Коментар до статті 7.9: Перед призначенням антидопінговою організацією в односторонньому порядку тимчасового відсторонення, потрібно завершити попередню перевірку, передбачену Кодексом. Крім того, сторона-підписант, яка призначає тимчасове відсторонення, зобов'язана переконатися, що спортсмену надано можливість проведення попередніх слухань до чи відразу ж після призначення тимчасового відсторонення, чи проведення прискорених завершальних слухань відразу після призначення тимчасового відсторонення (стаття 8). Спортсмен має право на апеляцію згідно статті 13.2.3. У тих окремих випадках, коли аналіз проби Б не підтверджує результат аналізу проби А,

спортсмену, який був тимчасово відсторонений, буде дозволено, за певних обставин, брати участь у наступних змаганнях в рамках даного спортивного заходу. Таким самим чином, залежно від правил відповідної Міжнародної федерації в командних видах спорту, якщо команда все ще бере участь у змаганнях, спортсмен може взяти участь у наступних змаганнях.

Строк тимчасового відсторонення, що застосовується до спортсмена або іншої особи, повинен враховуватися при визначенні будь-якого строку відсторонення, накладеного або прийнятого, як передбачено в статті 10.11.3 або 10.11.4.

7.10 Повідомлення рішень щодо обробки результатів

В усіх випадках, коли АДО заявляє про можливе порушення антидопінгового правила, знімає обвинувачення в порушенні антидопінгового правила, застосовує тимчасове відсторонення або погоджує зі спортсменом чи іншою особою застосування наслідків без проведення слухань, така АДО повинна повідомити інші АДО, що мають право на оскарження відповідно до статті 13.2.3.

7.11 Завершення спортивної кар'єри

Якщо спортсмен або інша особа завершує спортивну кар'єру в той час коли проводиться обробка результатів, антидопінгова організація, яка проводить обробку результатів, має право закінчити процес обробки результатів. Якщо спортсмен або інша особа завершує спортивну кар'єру до того, як почався процес обробки результатів, антидопінгова організація має право провести і завершити процес обробки результатів за умови, що спортсмен перебував під юрисдикцією такої АДО на момент звинувачення в порушенні антидопінгового правила.

Коментар до статті 7.11: Поведінка спортсмена або іншої особи до того моменту, коли спортсмен або інша особа потрапили під юрисдикцію будь-якої антидопінгової організації, не розглядатиметься як порушення антидопінгового правила, але може стати законною підставою для відмови спортсменові або іншій особі в членстві у спортивній організації.

СТАТТЯ 8. ПРАВО НА СПРАВЕДЛИВЕ СЛУХАННЯ ТА ОГолоШЕННЯ РІШЕНЬ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ СЛУХАНЬ

8.1. Неупереджені слухання

Для будь-якої особи, яку звинувачують у порушенні антидопінгового правила, кожна АДО, відповідальна за обробку результатів, повинна забезпечити, в прийнятні строки як мінімум, проведення неупередженого слухання справедливою і об'єктивною комісією. Своєчасне вмотивоване рішення, з обов'язковим

поясненням причин(и) будь-якого строку відсторонення, повинно бути публічно обнародовано відповідно до статті 14.3.

Коментар до статті 8.1: Ця стаття вимагає, щоб в певний момент обробки результатів спортсмену або іншій особі було надано можливість своєчасного, чесного і неупередженого слухання. Дані принципи також містяться у статті 6.1 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод і є загальноприйнятими у міжнародному праві. Ця стаття не покликана підмінити власні правила кожної АДО по відношенню до слухань, а швидше сприяє тому, щоб кожна АДО проводила слухання відповідно до наведених принципів.

8.2 Слухання у зв'язку зі спортивним заходом

Слухання у зв'язку з конкретним спортивним заходом можуть проводитися в прискореному порядку згідно з правилами відповідної антидопінгової організації і комісії, яка проводить слухання.

Коментар до статті 8.2: Наприклад, слухання можуть проводитися в прискореному порядку напередодні великого спортивного заходу, коли прийняття рішення щодо порушення антидопінгового правила необхідне для визначення можливості спортсмена брати участь в спортивному заході, або протягом спортивного заходу коли прийняття рішення по справі впливатиме на дійсність результати спортсмена або на його можливість продовжувати участь у спортивному заході.

8.3 Відмова від слухань

Спортсмен або інша особа можуть відмовитися від слухань або прямо, або внаслідок відсутності зі сторони спортсмена або іншої особи заперечень щодо звинувачення антидопінгової організації в порушенні антидопінгового правила протягом певного періоду часу, встановленого правилами АДО.

8.4 Оголошення рішень

Відповідно до статті 14.2.1, АДО, яка проводить обробку результатів, повинна надати спортсмену та іншим АДО з правом на апеляцію відповідно до ст. 13.2.3 мотивоване рішення за результатами слухання, або, у випадках, коли слухання не проводилися, - мотивоване рішення з описом вжитих заходів.

8.5 Єдине слухання в САС

Презюмоване порушення антидопінгового правила щодо спортсмена міжнародного чи національного рівня, за згодою спортсмена, АДО, яка проводить

обробку результатів, ВАДА та будь-якої іншої АДО, яка мала б право на оскарження рішення першої інстанції до САС, може бути розглянуто відразу в САС без дотримання вимог щодо попереднього слухання.

Коментар до статті 8.5: У деяких випадках кінцева вартість проведення слухання в першій інстанції на міжнародному чи національному рівні і подальше слухання справи в САС de novo (заново) може бути значною. Якщо всі сторони, вказані в цій статті, переконані, що їх інтереси будуть захищені належним чином на єдиному слуханні, немає жодної необхідності для спортсмена і АДО брати на себе витрати для проведення двох слухань. АДО, що має намір брати участь в слуханнях САС як сторона або як спостерігач, може вимагати участі в єдиному слуханні в якості умови своєї згоди на таке єдине слухання.

СТАТТЯ 9. АВТОМАТИЧНЕ АНУЛЮВАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

Порушення антидопінгового правила в індивідуальних видах спорту, виявлене в процесі змагального тестування, автоматично призводить до анулювання результатів, досягнутих в цих змаганнях з усіма наслідками, в тому числі позбавленням всіх медалей, очок і призів.

Коментар до статті 9: У командних видах спорту будь-які нагороди, отримані індивідуальними гравцями, будуть анульовані. Однак анулювання результатів команди відбуватиметься відповідно до статті 11. У некомандних видах спорту, але там, де нагороджуються команди, анулювання результатів або інші дисциплінарні заходи щодо команди, в якій один або кілька учасників порушили антидопінгові правила, відбувається так, як передбачено чинними правилами Міжнародної федерації.

СТАТТЯ 10. САНКЦІЇ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ФІЗИЧНИХ ОСІБ

10.1 Анулювання результатів спортивного заходу, в ході якого мало місце порушення антидопінгового правила

Порушення антидопінгового правила, яке сталося протягом або у зв'язку зі змаганням, може, за рішенням організатора спортивного заходу, привести до анулювання всіх індивідуальних результатів спортсмена, досягнутих на даному спортивному заході, зі всіма наслідками, включаючи позбавлення всіх медалей, очок і призів, за винятком випадків, передбачених статтею 10.1.1.

Під час вирішення питання щодо анулювання інших результатів спортивного заходу враховується, наприклад, серйозність порушення антидопінгового правила

спортсменом, та чи були результати інших тестувань спортсмена, проведені під час цього ж змагання, негативними.

Коментар до статті 10.1: Стаття 9 передбачає анулювання результатів в одному змаганні, в ході якого у спортсмена відібрана позитивна проба (наприклад, результати запливу на спині на 100 м), дана стаття може призвести до анулювання всіх результатів в усіх видах протягом спортивного заходу (наприклад, в ході чемпіонату світу під егідою Міжнародної федерації плавання (FINA)).

10.1.1. Якщо спортсмен доведе, що в його діях не було вини або необережності, що спричинило порушення, індивідуальні результати спортсмена в інших змаганнях не повинні бути анульовані, якщо тільки результати спортсмена на змаганнях, інших, ніж те, в якому мало місце порушення антидопінгового правила, не зазнали впливу порушення антидопінгового правила спортсменом.

10.2 Відсторонення за наявність, використання або спробу використання, або володіння забороненою речовиною або забороненим методом

Якщо не застосовується скасування або скорочення строку відсторонення відповідно до статей 10.4, 10.5 або 10.6, строк відсторонення за порушення статей 2.1, 2.2 або 2.6 повинен визначатися наступним чином:

10.2.1 Строк відсторонення повинен становити чотири роки в таких випадках:

10.2.1.1 Порушення антидопінгового правила не пов'язане з особливою речовиною, якщо тільки спортсмен або інша особа не зможе довести, що порушення антидопінгового правила не було умисним.

10.2.1.2 Порушення антидопінгового правила пов'язане з особливою речовиною, і АДО може довести, що порушення антидопінгового правила було умисним.

10.2.2 Якщо ст. 10.2.1 не застосовується, строк відсторонення повинен становити два роки.

10.2.3 Термін „умисний”, що використовується у статтях 10.2 і 10.3, призначений для визначення спортсменів, які обманюють. Тобто, цей термін визначає спортсмена або іншу особу, які вчиняють дію, усвідомлюючи, що це є порушенням антидопінгового правила або що існує значний ризик того, що подібна поведінка може становити або може призвести до порушення антидопінгового правила, та свідомо ігнорує вказаний ризик. Порушення антидопінгового правила, виявлене внаслідок несприятливого результату аналізу, який виявив наявність речовини, що заборонена лише у змагальному періоді і є особливою речовиною, повинно, якщо не буде доведено протилежне, вважатись ненавмисним, якщо спортсмен може довести, що заборонена речовина, використовувалась ним в позазмагальний період. Якщо порушення антидопінгового правила виявлене внаслідок несприятливого результату аналізу, а

виявлена речовина заборонена лише в змагальний період і не є особливою речовиною, але спортсмен може довести, що заборонена речовина використовувалась у позазмагальний період та не для цілей покращення спортивних результатів, таке порушення не повинно вважатися як умисним.

10.3 Відсторонення за інші порушення антидопінгового правила

Якщо не застосовуються ст.10.5 або 10.6, період відсторонення за порушення антидопінгових правил інших, ніж передбачені ст.10.2 становить:

10.3.1 За порушення ст.2.3 або ст.2.5 призначається період відсторонення строком 4 (чотири) роки, якщо тільки, у випадку неявки для здачі проби, спортсмен може довести, що порушення антидопінгового правила було ненавмисним (як зазначено в ст.10.2.3). У такому випадку призначається відсторонення строком 2 (два) роки.

10.3.2 За порушення ст.2.4 призначається відсторонення строком 2 (два) роки, який може бути скорочений до мінімального (1 (один) рік), в залежності від ступеню вини спортсмена. Варіативність між двома роками та одним роком відсторонення у цій статті не застосовується до спортсменів, коли часовий проміжок у інформації про місцезнаходження змінюється в останню мить або інша поведінка породжує серйозну підозру, що Спортсмен намагався уникнути доступності для тестування.

10.3.3 За порушення ст.2.7 або ст.2.8 призначається період відсторонення від 4 (чотирьох) років мінімум до довічного Відсторонення, в залежності від серйозності порушення. Порушення ст.2.7 або ст.2.8 вчинене по відношенню до неповнолітнього, повинне вважатися особливо тяжким порушенням і, якщо воно вчинене допоміжним персоналом спортсмена та не стосується „особливої речовини”, допоміжний персонал спортсмена повинен бути відсторонений довічно. Крім того, тяжкі порушення ст.2.7 або ст.2.8, які також можуть порушувати закони та правила, які не мають відношення до сфери спорту, повинні бути доведені до відома компетентних правоохоронних органів.

Коментар до статті 10.3.3: Ті, хто втягнутий в надання допінгу спортсменам або покривають вживання допінгу, мають бути піддані суворішим санкціям, ніж спортсмени, допінг-проби яких виявилися позитивними. Оскільки права спортивних організацій зазвичай обмежені недопуском до акредитації, членства або інших спортивних вигод, передача інформації про допоміжний персонал спортсмена в компетентні органи є важливим кроком у попередженні допінгу.

10.3.4 За порушення ст.2.9 призначається період відсторонення строком мінімум від 2 (двох) до 4 (чотирьох) років, залежно від тяжкості порушення.

10.3.5 За порушення ст.2.10 призначається період відсторонення строком 2 (два) роки з можливістю зменшення до мінімального строком 1 (один) рік, залежно від ступеню вини спортсмена чи іншої особи та від обставин справи.

Коментар до статті 10.3.5: В тих випадках, коли „інша особа”, вказана в статті 2.10 є юридичною особою, а не фізичною, до такої організації мають застосовуватися дисциплінарні заходи, як зазначено у статті 12.

10.4 Відміна строку відсторонення у випадку відсутності вини або необережності

Якщо спортсмен чи інша особа, в кожному окремому випадку, доведе відсутність своєї вини чи необережності, період відсторонення, який би застосовувався в іншому випадку, повинен бути скасований.

Коментар до ст.10.4: ця стаття та ст. 10.5 застосовуються тільки при накладенні санкцій; вони не застосовуються для встановлення факту вчинення порушення антидопінгового правила. Вони будуть застосовуватися лише за виняткових обставин, наприклад, коли спортсмен зможе довести, що, незважаючи на всю обережність, він/вона стали жертвою саботажу з боку суперника. Натомість відсутність вини або необережності не застосовуються в наступних випадках: а) якщо тест виявився позитивним внаслідок вживання вітамінів або харчових добавок, які мали невірні етикетки чи були забруднені (відповідно до ст. 2.1.1 спортсмени несуть відповідальність за те, що вони вживають) та спортсмен був попереджений про можливе забруднення добавки; б) Призначення забороненої речовини особистим лікарем спортсмена або тренером без інформування спортсмена (спортсмени несуть відповідальність за вибір медичного персоналу та за роз'яснення медичному персоналу, що їм не можна призначати будь-які Заборонені речовини); с) якщо спортсмен став жертвою саботажу з боку подружжя, тренера або іншої особи з близького оточення спортсмена (спортсмени відповідальні за те, що вони вживають та за поведінку тих осіб, яким вони довіряють доступ до своїх продуктів харчування). Однак, залежно від особливостей кожної конкретної справи, кожен з наведених прикладів може призвести до зменшення санкції відповідно до ст. 10.5, базуючись на принципі незначної вини чи необережності.

10.5 Скорочення строку відсторонення на підставі незначної вини або необережності

10.5.1 Скорочення санкцій для „особливих речовин” та забруднених продуктів у випадках порушення ст.2.1, 2.2 або 2.6.

10.5.1.1 Особливі речовини

У випадках, коли порушення антидопінгового правила стосується „особливої речовини”, та спортсмен чи інша особа можуть довести свою незначну Вину чи Необережність, як мінімум, призначається покарання у вигляді попередження без призначення періоду відсторонення, як максимум, призначається відсторонення строком два роки в залежності від ступеню вини спортсмена чи іншої особи.

10.5.1.2 Забруднені продукти

У випадках, коли спортсмен чи інша особа можуть довести незначну вину чи необережність, та те, що виявлена заборонена речовина містилася в забрудненому продукті, як мінімум, призначається покарання у вигляді попередження без періоду відсторонення, як максимум, призначається відсторонення строком два роки, в залежності від ступеню вини спортсмена чи іншої особи.

Коментар до ст. 10.5.1.2: При оцінюванні ступеню вини, на користь спортсмена буде враховано те, чи спортсмен задекларував продукт, який в подальшому був визначений як забруднений, у своєму Формулярі допінг-контролю.

10.5.2 Застосування „незначної вини” чи „необережності” у випадках інших, ніж передбачено в ст.10.5.1

Якщо спортсмен або інша особа зможе довести, у кожному окремому випадку, до якого не застосовується ст.10.5.1, що в його/її діях немає значної вини або необережності, в такому випадку, за умови подальшого скорочення чи відміни відповідно до ст.10.6, період відсторонення, який застосовується в інших випадках, може бути скорочений відповідно до ступеню вини спортсмена чи іншої особи, але скорочений період відсторонення не може бути меншим за половину строку, який призначається в інших випадках. Якщо призначуваний в іншому випадку період відсторонення є довічним, скорочений період, відповідно до цієї статті, не може бути меншим за 8 (вісім) років.

Коментар до статті 10.5.2: Стаття 10.5.2 може застосовуватись до будь-якого порушення антидопінгового правила, крім тих, де намір є елементом порушення антидопінгового правила (наприклад, стаття 2.5, 2.7, 2.8 або 2.9) або діапазон строку відсторонення передбачений статтею на основі ступеня вини спортсмена або іншої особи.

10.6 Відміна, скорочення або припинення строку відсторонення або інших наслідків з підстав інших, ніж вина

10.6.1 Значне сприяння в розкритті чи встановленні фактів порушення антидопінгових правил

10.6.1.1 Антидопінгова організація, відповідальна за обробку результатів, при виявленні порушення антидопінгового правила, може в конкретному випадку ще до прийняття остаточного рішення по апеляції за статтею 13 або до закінчення строку подачі апеляції, відмінити частину строку відсторонення, якщо спортсмен або інша особа суттєво сприяли антидопінговій організації, правоохоронним органам або професійному дисциплінарному органу, внаслідок чого: 1) антидопінгова організація розкрила або відкрила справу про порушення антидопінгового правила іншою особою; 2) правоохоронні чи дисциплінарні органи розкрили або відкрили справу про правопорушення чи порушення професійних правил, скоєних іншою особою та інформація, надана даною особою в рамках суттєвого сприяння стала доступною для антидопінгової організації, в компетенцію якої входить обробка результатів.

Після ухвалення остаточного рішення по апеляції відповідно до ст. 13 або після закінчення строку подачі апеляції антидопінгова організація може відмінити частину строку відсторонення, що призначається в інших випадках, тільки зі згоди ВАДА і відповідної міжнародної федерації. Тривалість тієї частини строку, на яку може бути скорочений призначуваний в інших випадках строк відсторонення, має ґрунтуватися на серйозності порушення антидопінгового правила, скоєного спортсменом або іншою особою, і на тому, наскільки суттєвим було значне сприяння, надане спортсменом або іншою особою в справі боротьби з допінгом в спорті. Може бути скасоване не більше трьох чвертей призначуваного в інших випадках строку відсторонення. Якщо ж призначуване в інших випадках відсторонення є довічним, то нескорочений строк за даною статтею повинен становити не менше восьми років. Якщо спортсмен або інша особа відмовляється співпрацювати в подальшому і надавати повну та достовірну інформацію в рамках суттєвого сприяння, на чому була заснована відміна строку відсторонення, антидопінгова організація, що відмінила строк відсторонення, може відновити первісний строк відсторонення. Якщо АДО вирішить відновити скасований раніше строк відсторонення, на таке рішення може бути подано апеляцію будь-якою особою, яка має таке право відповідно до статті 13.

10.6.1.2 Для заохочення спортсменів та інших осіб у наданні суттєвого сприяння антидопінговим організаціям, на запит антидопінгової організації, що здійснює обробку результатів, або на запит спортсмена або іншої особи, яка обвинувачується в порушенні антидопінгового правила, ВАДА на будь-якій стадії обробки результатів, навіть після прийняття остаточного рішення по апеляції відповідно до статті 13, може погодитися відмінити на свій розгляд строк відсторонення, що застосовується в інших випадках, та інші наслідки. За виняткових обставин ВАДА у відповідь на суттєве сприяння може погодитися на

відміну строку відсторонення та інших наслідків більш ніж це передбачено даною статтею, аж до незастосування відсторонення та/або без повернення призових або відміни штрафу та відшкодування витрат. Відсутність згоди ВАДА є умовою для відновлення санкції, як це передбачено даною статтею. Не дивлячись на положення статті 13, рішення ВАДА в контексті даної статті не може оскаржуватися іншою антидопінговою організацією.

10.6.1.3 Якщо антидопінгова організація відміняє будь-яку частину санкції, застосованої на інших підставах, через суттєве сприяння, то в порядку, передбаченому статтею 14.2, іншим антидопінговим організаціям з правом подавати апеляцію відповідно до статті 13.2.3, має надсилатися повідомлення з поясненням мотивів прийнятого рішення. В особливих випадках, якщо ВАДА вважає, що це буде краще для інтересів боротьби з допінгом у спорті, ВАДА може дозволити антидопінговій організації укласти відповідний конфіденційний договір, який передбачатиме обмеження або відстрочку розкриття інформації щодо суттєвого сприяння або його характеру.

Коментар до статті 10.6.1: Співпраця спортсменів, допоміжного персоналу спортсмена та інших осіб, які визнають свої помилки і бажають назвати інші порушення антидопінгового правила, важлива для очищення спорту. Ця обставина є єдиною підставою по Кодексу відмінити строк відсторонення, що застосовується в інших випадках.

10.6.2 Визнання порушення антидопінгового правила за відсутності інших доказів

Якщо спортсмен або інша особа добровільно визнає здійснення порушення антидопінгового правила до отримання повідомлення про взяття проби, яка могла б виявити таке порушення (або у разі порушення антидопінгового правила не за статтею 2.1 – до отримання першого повідомлення про порушення згідно зі статтею 7), і це визнання є єдино достовірним свідченням порушення на момент визнання, строк відсторонення може бути скорочений, але не більше ніж наполовину від передбаченого в інших випадках строку.

Коментар до статті 10.6.2: Ця стаття застосовується тоді, коли спортсмен або інша особа виступають із заявою про визнання порушення антидопінгового правила за обставин, коли жодна з антидопінгових організацій не знає, що могло мати місце порушення антидопінгового правила. Ця стаття не може бути застосована за обставин, коли визнання має місце після того, як спортсмен або інша особа усвідомили, що їм загрожує викриття. Період скорочення строку відсторонення повинен визначатися, виходячи з можливості виявлення порушення антидопінгового правила спортсменом або іншою особою, якщо б вони добровільно про це не заявили.

10.6.3 Своєчасне визнання порушення антидопінгового правила відразу після пред'явлення звинувачення в порушенні, покарання за яке передбачене статтями 10.2.1 або 10.3.1.

Спортсмен або інша особа, до якої може застосовуватися санкція у вигляді чотирирічного відсторонення відповідно до статей 10.2.1 або 10.3.1 (Ухилення або відмова від здачі проби або втручання), своєчасно визнав порушення антидопінгового правила після пред'явлення звинувачення антидопінговою організацією, а також зі згоди і на розгляд ВАДА і антидопінгової організації, що має юрисдикцію на здійснення обробки результатів, може отримати скорочення строку відсторонення, мінімально до двох років, залежно від серйозності порушення, а також від ступеня вини спортсмена або іншої особи.

10.6.4 Застосування декількох підстав для скорочення санкції

Якщо спортсмен або інша особа доведе своє право на скорочення санкцій відповідно до більш ніж одного з положень статей 10.4, 10.5 або 10.6, до застосування будь-якого скорочення або відміни за статтею 10.6, застосовний в інших випадках строк відсторонення має бути визначений відповідно до статей 10.2, 10.3, 10.4 та 10.5. Якщо спортсмен або інша особа доведе своє право на скорочення або відміну строку відсторонення відповідно до статті 10.6, строк відсторонення може бути відмінено або скорочено, але не більше ніж до однієї четвертої передбаченого в інших випадках строку відсторонення.

Коментар до статті 10.6.4: Домірна санкція визначається поступово в чотири етапи. По-перше, комісія, що проводить слухання, визначає, яка з основних санкцій (статті 10.2, 10.3, 10.4 або 10.5) застосовується до конкретного порушення антидопінгового правила. По-друге, якщо основна санкція передбачає різні санкції, комісія, що проводить слухання, повинна визначити, яка санкція із запропонованого набору підлягає застосуванню залежно від ступеня вини спортсмена або іншої особи. По-третє, комісія, що проводить слухання, визначає, чи є підстави для відміни, припинення або скорочення санкції (стаття 10.6). Насамкінець комісія, що проводить слухання, визначає дату початку строку відсторонення відповідно до статті 10.11.

Приклади застосування статті 10 наведені у додатку 2.

10.7. Сукупність порушень

10.7.1. Період відсторонення при повторному порушенні спортсменом або іншою особою антидопінгових правил має бути визначений, виходячи з того, що є більшим:

а) шість місяців;

б) половина строку відсторонення, застосованого за перше порушення антидопінгових правил, без урахування можливого скорочення такого строку за статтею 10.6; або

в) подвійний строк відсторонення, застосовуваний до цього повторного порушення антидопінгових правил, якби воно розглядалося в якості першого порушення, без урахування можливого скорочення такого строку відповідно до ст.10.6.

Період відсторонення, вказаний вище, може бути в подальшому скорочений відповідно до ст.10.6.

10.7.2. Третє порушення антидопінгових правил завжди матиме наслідком призначення довічного відсторонення за винятком випадків, коли при третьому порушенні антидопінгових правил встановлюються обставини, які дають підстави для відміни або скорочення періоду відсторонення відповідно до ст.10.4 або 10.5, або містить ознаки порушення ст.2.4. У таких конкретних випадках період відсторонення повинен становити від восьми років до довічного.

10.7.3. Порушення антидопінгового правила, щодо якого спортсмен або інша особа довела відсутність вини або необережність не повинне вважатися попереднім порушенням для цілей цієї статті.

10.7.4. Додаткові правила, які застосовуються для окремих можливих сукупних порушень

10.7.4.1. При визначенні санкцій за ст.10.7 порушення антидопінгового правила вважатиметься другим порушенням тільки тоді, коли АДО зможе довести, що спортсмен або інша особа вчинили друге порушення антидопінгових правил після того, як ними було отримано повідомлення про перше порушення відповідно до ст.7, або після того, як АДО застосував достатні зусилля для вручення повідомлення про перше порушення антидопінгового правила. Якщо АДО не може цього довести, порушення повинні розглядатися разом як єдине перше порушення, і накладена санкція повинна ґрунтуватися на порушенні, яке передбачає застосування більш суворої санкції.

10.7.4.2. Якщо після накладення санкції за перше порушення антидопінгових правил, АДО виявить порушення антидопінгових правил спортсменом або іншою особою, яке сталося до вручення повідомлення про перше порушення, АДО повинна накласти додаткову санкцію, на основі тієї санкції, яка могла б бути застосована, якби два порушення розглядалися одночасно. Результати усіх змагань, починаючи з дати більш раннього порушення антидопінгових правил, підлягають анулюванню у порядку ст.10.8.

10.7.5. Сукупність порушень антидопінгових правил протягом десятирічного періоду

Для цілей статті 10.7 кожне порушення антидопінгового правила повинне мати місце впродовж десяти років, щоби вважатися сукупними порушеннями.

10.8. Анулювання результатів змагань, наступних за відбором проби або вчиненням порушення антидопінгового правила

Згідно зі ст.9, додатково до автоматичного анулювання результатів Змагань, під час яких була взята позитивна проба, усі інші результати, показані на спортивних Змаганнях, починаючи з дати відбору позитивної проби (при тестуванні на змаганнях або поза змаганнями), або з дати здійснення іншого порушення антидопінгових правил, включаючи період тимчасового відсторонення або відсторонення, мають бути, якщо справедливість не вимагає іншого, анульовані з усіма відповідними наслідками, включаючи позбавлення медалей, очок і прізів.

Коментар до статті 10.8: Жодна стаття Кодексу не перешкоджає „чистим” спортсменам або іншим особам, що постраждали від дій особи, яка вчинила порушення антидопінгового правила, вимагати від цієї особи відшкодування збитків.

10.9. Розподіл витрат Спортивного арбітражного суду та вилучених призових коштів

Черговість виплат по витратах на проведення проваджень у САС і вилучених призових грошей визначається наступним чином: в першу чергу, проводиться оплата витрат, визначених в рішенні САС, в другу чергу, вилучені призові гроші передаються іншим спортсменам, якщо це передбачено правилами відповідної Міжнародної федерації, і, в третю чергу, відшкодовуються витрати АДО, яка проводила обробку результатів.

10.10 Фінансові наслідки

У власних правилах АДО можуть встановити пропорційне відшкодування витрат або фінансові санкції за порушення антидопінгового правила. Проте АДО можуть накласти фінансові санкції тільки в тих випадках, де було прийняте рішення про призначення максимального строку відсторонення, що призначається в інших випадках. Фінансові санкції можуть призначатися, тільки якщо вони не суперечать принципу пропорційності. Відшкодування витрат або фінансові санкції не можуть

розглядатися в якості підстави для скорочення строку відсторонення або іншої санкції, яка підлягає застосуванню відповідно до Кодексу.

10.11 Початок строку відсторонення

За винятком зазначених нижче ситуацій, строк відсторонення має розпочинатися з дати винесення остаточного рішення на слуханнях, відповідно до якого призначається строк відсторонення, або, якщо право на слухання не було реалізовано або слухання не проводились, з дати прийняття відсторонення або її призначення.

10.11.1 Затримки з причин, незалежних від спортсмена або іншої особи
Якщо мали місце значні затримки при проведенні слухань або на інших етапах допінг-контролю з причин, що не залежать від спортсмена або іншої особи, то орган, що застосовує санкції, може обчислювати строк відсторонення з більш ранньої дати, а саме з дати взяття проби або з останньої дати вчинення порушення антидопінгового правила. Всі результати на змаганнях, досягнуті в період відсторонення, включаючи ретроактивне відсторонення, повинні бути анульовані.

Коментар до статті 10.11.1: У випадках порушення антидопінгового правила, крім статті 2.1, АДО може знадобитися тривалий час для виявлення і підтвердження фактів, що доводять порушення антидопінгового правила, особливо у випадках, коли спортсмен або інша особа вжили заходи задля уникнення викриття. За таких обставин гнучкість, передбачена цією статтею щодо визначення дати початку санкції з більш ранньої дати не повинна застосовуватися.

10.11.2 Своєчасне зізнання

Якщо спортсмен або інша особа зізнається в порушенні антидопінгового правила (до його участі в наступному змаганні) після того, як вони були поінформовані про це антидопінговою організацією, початок строку відсторонення може починатися з дати, коли була відібрана проба або останньої дати другого порушення антидопінгового правила. Проте в кожному випадку, коли застосовуватиметься ця стаття, спортсмен або інша особа мають відбути принаймні половину строку відсторонення, починаючи з дати, з якої спортсмен або інша особа погодяться з накладенням санкції, дати, з якої рішення, що накладає санкцію, буде прийнято після слухання, або з дати, з якої санкція накладена іншим чином. Дана стаття не застосовується в тих випадках, коли строк відсторонення вже було скорочено відповідно до статті 10.6.3.

10.11.3. Зарахування відбутого періоду тимчасового відсторонення або періоду відсторонення

10.11.3.1. Якщо тимчасове відсторонення накладене і відбувається спортсменом або іншою особою, тимчасове відсторонення повинно бути враховане під час призначення спортсмену або іншій особі періоду відсторонення. Якщо період відсторонення був відбутий відповідно до рішення, на яке згодом була подана апеляція, він має бути врахований при призначенні спортсменові або іншій особі періоду відсторонення відповідно до рішення щодо апеляції.

10.11.3.2. Якщо спортсмен або інша особа добровільно в письмовій формі прийме тимчасове відсторонення, запропоноване АДО, і дотримуватиметься його, воно має бути враховане під час призначення спортсменові або іншій особі періоду відсторонення. Копія письмової добровільної згоди на тимчасове відсторонення спортсмена або іншої особи має бути негайно направлена кожній стороні, наділеній правом отримання повідомлення про можливе порушення антидопінгового правила відповідно до ст. 14.1.

10.11.3.3. Період відсторонення не може бути скорочений на будь-який строк до дати початку тимчасового відсторонення або добровільного тимчасового відсторонення незалежно від того, вирішив спортсмен не брати участь в спортивних змаганнях сам або був відсторонений своєю командою.

10.11.3.4. У командних видах спорту, де відсторонення застосовується до команди, якщо справедливість не вимагає іншого, період відсторонення повинен розпочинатися з дати винесення остаточного рішення про відсторонення або, якщо від слухання відмовилися, з дати вираження згоди з відстороненням, або коли воно було накладене іншим чином. Будь-який період тимчасового відсторонення команди (накладений або прийнятий добровільно) повинен враховуватися при визначенні загального строку відсторонення.

Коментар до статті 10.11.3.2: Добровільна згода спортсмена на тимчасове відсторонення не є ознакою зізнання спортсмена і не повинна використовуватися для несприятливих висновків по відношенню до спортсмена.

Коментар до статті 10.11: Стаття 10.11 прямо передбачає, що затримки через обставини, незалежні від спортсмена, своєчасне зізнання спортсмена і тимчасове відсторонення є єдиними обставинами, які дозволяють відрахувати строк відсторонення раніше дати винесення рішення на слуханнях.

10.12. Статус у період відсторонення

10.12.1. Заборона на участь у змаганнях протягом строку відсторонення

Жоден спортсмен або інша особа, яка була відсторонена, не має права протягом періоду відсторонення брати участь у будь-якій якості в спортивних змаганнях або діяльності (іншій, ніж схвалені освітня або реабілітаційна антидопінгова програми), схвалених або організованих будь-якою стороною-підписантом або її членською організацією, або клубом чи іншою членською організацією організації-члена сторони-підписанта, або в спортивних Змаганнях, організованих або санкціонованих професійною лігою, або будь-яким міжнародним або національним організатором спортивного заходу; або у будь-якій спортивній діяльності елітного або національного рівня, яка фінансується державним органом.

Спортсмен або інша особа, відсторонений на період довший, ніж чотири роки, після закінчення чотирирічного строку відсторонення може брати участь у якості спортсмена у місцевих спортивних заходах, які не є організованими або іншим чином підпадають під юрисдикцію сторони-підписанта Кодексу або члена сторони-підписанта Кодексу, тільки в тому випадку, якщо це місцеве змагання не є змаганням такого рівня, з якого такий спортсмен або інша особа може кваліфікуватися напряду або опосередковано (або набрати необхідну для цього кількість очок) у національний чемпіонат або Міжнародне Змагання, та не включає в себе можливість спортсмена або іншої особи працювати в будь-якій якості з неповнолітніми.

Відсторонений спортсмен або інша Особа має бути доступним для тестування.

Коментар до статті 10.12.1: Наприклад, з урахуванням статті 10.12.2, наведеної нижче, відсторонений спортсмен не може брати участь у тренувальних зборах, показових змаганнях чи іншій діяльності, організованих його/її національною федерацією або клубом, який є членом такої національної федерації або який фінансується державною установою. Окрім цього, відсторонений спортсмен не може брати участь у змаганнях, організатором яких є професійні ліги (наприклад, НХЛ, НБА, тощо), заходах, організованих стороною, що не є підписантом Кодексу, – міжнародним організатором заходів або організатором національного рівня, – без провокування наслідків, визначених статтею 10.12.3. Термін «діяльність» включає, наприклад, адміністративну діяльність, таку як виконання функцій офіційної особи, директора, співробітника або волонтера в організації, згаданій у цій статті. Відсторонення, застосоване в одному виді спорту, має бути визнане в інших видах спорту відповідно до ст. 15.1, Взаємовизнання).

10.12.2 Повернення до тренувальної діяльності

Єдиним виключенням із статті 10.2.1 може стати повернення спортсмена до тренувань з командою або використання приміщень клубу або іншої організації, що входить до складу сторони-підписанта протягом часу, залежно від того, що

коротше: (1) останні два місяці відсторонення спортсмена; (2) остання чверть накладеного строку відсторонення.

Коментар до статті 10.12.2: У багатьох командних видах спорту і деяких індивідуальних (наприклад, стрибки з трампліну, гімнастика), спортсмен не може ефективно тренуватися самостійно щоб підготуватися до змагань у кінці свого періоду відсторонення. Протягом тренувального періоду, описаного у цій статті, відсторонений спортсмен не має права змагатися або долучитися до будь-якої діяльності, описаної у ст. 10.12.1 іншої, ніж тренувальна).

10.12.3. Порушення заборони на участь протягом строку відсторонення

Якщо відсторонений спортсмен або інша особа порушить заборону, встановлену в статті 10.12.1, результати такої участі будуть анульовані, а новий період Відсторонення, рівний по тривалості першому періоду, буде доданий до кінця першого періоду відсторонення. Новий період відсторонення може бути змінений з урахуванням ступеня вини спортсмена або іншої особи та інших обставин справи. Визначення того, чи порушив спортсмен або інша особа заборону на участь і чи доцільна зміна періоду Відсторонення, повинне здійснюватись антидопінговою організацією, яка проводила обробку результатів і призначила первинний період відсторонення. На це рішення може бути подана апеляція відповідно до ст.13.

У тих випадках, коли Допоміжний персонал спортсмена або інша особа сприяє особі в порушенні заборони на участь під час відсторонення, АДО повинна накладати санкції за порушення ст. 2.9 за таке сприяння.

10.12.4. Відмова у фінансуванні на строк відсторонення

Додатково, за будь-яке порушення антидопінгового правила, якщо не було застосоване скорочення санкції у відповідності до ст. 10.4 або 10.5, сторонами-підписантами, їх членами і урядами буде припинено в повному обсязі або частково фінансування, пов'язане зі спортивною діяльністю, або надання інших пільг.

10.13 Автоматичне оприлюднення санкції

Обов'язковою частиною кожної санкції є автоматичне оприлюднення, передбачене статтею 14.3.

Коментар до статті 10: Гармонізація санкцій була однією з найбільш обговорюваних та спірних сфер боротьби з допінгом. Гармонізація означає, що при оцінці унікальних фактів кожної справи застосовуються однакові правила і критерії. Наводились аргументи проти обов'язкової гармонізації санкцій, що

базуються на індивідуальних особливостях різних видів спорту, включаючи, наприклад, наступне: в деяких видах спорту спортсмени є професіоналами, які заробляють завдяки спорту значні суми грошей, а в інших вони є простими аматорами; в тих видах спорту, де кар'єра спортсмена коротка, стандартний строк відсторонення має велике значення для спортсмена, ніж в тих, де кар'єра традиційно більш тривала. Основним аргументом на користь гармонізації є те, що просто неправильно, що два спортсмени з однієї країни, аналіз проб яких виявив наявність однієї і тієї ж забороненої речовини, за однакових обставин можуть отримати різні санкції тільки на тій підставі, що вони займаються різними видами спорту. Крім того, гнучкість при призначенні санкцій часто розглядається як неприйнятна можливість для деяких спортивних організацій бути більш терпимими до справжніх порушників. Відсутність гармонізації при призначенні санкцій часто є причиною юрисдикційного конфлікту між Міжнародними федераціями і Національними антидопінговими організаціями.

СТАТТЯ 11. НАСЛІДКИ ДЛЯ КОМАНД

11.1. Тестування в командних видах спорту

Відповідно до ст.7, якщо більше одного члена команди в командних видах спорту проінформовано про порушення антидопінгового правила у зв'язку зі спортивним заходом, керівний орган заходу повинен провести відповідне цільове тестування команди протягом періоду проведення заходу.

11.2. Наслідки для командних видів спорту

Якщо більше двох членів команди в командних видах спорту вчинили порушення антидопінгового правила під час спортивного заходу, керівний орган такого заходу повинен накладити відповідну санкцію на команду (наприклад, зняття очок, дискваліфікація зі змагань або дискваліфікація з заходу або іншу санкцію) на додаток до наслідків, застосованих до окремих спортсменів, які вчинили порушення антидопінгових правил.

11.3. Право організатора спортивного заходу посилити наслідки для командних видів спорту

Керівний орган заходу може ухвалити рішення про застосування таких правил під час заходу, які передбачають суворіші наслідки, ніж наведені в ст. 11.2.

Коментар до статті 11.3: Наприклад, МОК може встановити правила, що передбачають дискваліфікацію команди на час Олімпійських ігор на підставі меншої кількості порушень антидопінгового правила у період проведення Олімпійських ігор.

СТАТТЯ 12. САНКЦІЇ, ЗАСТОСОВУВАНІ ДО СПОРТИВНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Кодекс не перешкоджає жодній зі сторін-підписантів, або урядів, які прийняли Кодекс, використовувати власні правила для застосування санкцій до спортивної організації, що знаходиться під юрисдикцією сторони-підписанта, або уряду.

Коментар до статті 12: Ця стаття роз'яснює, що Кодекс жодним чином не обмежує створення дисциплінарних взаємин між організаціями.

СТАТТЯ 13. АПЕЛЯЦІЇ

13.1. Рішення, на які можуть подаватися апеляції

На рішення, ухвалені відповідно до цього Кодексу або правил, розроблених на основі Кодексу, можуть подаватися апеляції у порядку, передбаченому статтями Кодексу 13.2–13.4 або іншим чином, передбаченим в Кодексі або міжнародних стандартах. Під час розгляду апеляції оскаржувані рішення залишаються в силі, якщо інакше не вирішить орган, який розглядає апеляцію. Перед поданням апеляції мають бути вичерпані всі процедури перегляду рішень, передбачені правилами даної антидопінгової організації, за умови, що ці процедури не суперечать принципам, викладеним нижче у статті 13.2.2 (за виключенням випадку, передбаченого у статті 13.1.3).

13.1.1. Необмежений обсяг перегляду

Обсяг перегляду по апеляції включає всі питання, що мають відношення до справи, і прямо не обмежений питаннями або обсягом розгляду питань, що були предметом розгляду органу, який ухвалив оскаржуване рішення.

13.1.2 САС не повинен приймати висновки, зроблені в оскаржуваному рішенні.

При ухваленні рішення САС не повинен приймати як dokonані факти, встановлені у рішенні органу, рішення якого оскаржується.

Коментар до статті 13.1.2: САС проводить розгляд de novo. Попередній розгляд не обмежує докази і не має значення під час слухань в САС.

13.1.3 ВАДА не зобов'язана вичерпувати внутрішні засоби перегляду

У тих випадках, коли ВАДА має право на оскарження відповідно до статті 13, і жодна зі сторін не подала апеляцію на остаточне рішення в рамках процедури,

розробленої АДО, ВАДА може подати апеляцію на таке рішення безпосередньо в САС, оминаючи способи внутрішнього перегляду, передбачені АДО.

Коментар до статті 13.1.3: Якщо рішення винесено до заключної стадії процесу, розробленого АДО, наприклад, протягом першого слухання, і жодна зі сторін не збирається подавати апеляцію на дане рішення на наступний рівень процедури, розробленої АДО (наприклад, до ради керівників), ВАДА може оминати наявні рівні внутрішнього процесу АДО і подати апеляцію прямо до САС.

13.2. Апеляції з приводу рішень щодо порушень антидопінгового правила, наслідків, тимчасових відсторонень, визнання рішень та юрисдикції

На вказані нижче рішення апеляція може подаватися тільки у порядку, передбаченому статтею 13.2:

- рішення про те, що було вчинене порушення антидопінгового правила;
- рішення про застосування або незастосування наслідків за порушення антидопінгового правила;
- рішення про те, що порушення антидопінгового правила не було;
- рішення про те, що провадження стосовно порушення антидопінгового правила не може бути продовжене через процедурні причини (включаючи, наприклад, закінчення строку давності);
- рішення ВАДА не звільняти спортсмена, який залишав спорт, від обов'язку надавати повідомлення про повернення до змагань за шість місяців до такого повернення відповідно до статті 5.7.1;
- рішення ВАДА про передачу повноважень з обробки результатів відповідно до статті 7.1;
- рішення антидопінгової організації не висувати несприятливий результат аналізу або атиповий результат аналізу в якості порушення антидопінгового правила;
- рішення не продовжувати розгляд справи щодо порушення антидопінгового правила після розслідування за статтею 7.7;
- рішення застосувати тимчасове відсторонення на підставі попередніх слухань;
- недотримання антидопінговою організацією статті 7.9;
- рішення щодо відсутності у АДО повноважень щодо розгляду можливого порушення антидопінгового правила або його наслідків;
- рішення відмінити або не відмінити строк відсторонення або відновити чи не відновлювати відмінений раніше строк відсторонення за статтею 10.6.1;
- рішення за статтею 10.12.3;
- рішення АДО не визнавати рішення іншої АДО відповідно до статті 15.

13.2.1 Апеляції, що стосуються спортсменів міжнародного рівня або міжнародних спортивних заходів

Якщо порушення сталося під час Міжнародного спортивного заходу або якщо справа стосується спортсмена міжнародного рівня, апеляція на винесене рішення має подаватися виключно до САС.

Коментар до статті 13.2.1: Рішення САС є остаточними і обов'язковими, за винятком будь-якого перегляду, передбаченого законом, що застосовується до анулювання або виконання арбітражних рішень.

13.2.2 Апеляції, що стосуються інших спортсменів або інших осіб

У випадках, що не підпадають під дію статті 13.2.1, апеляція на рішення може подаватися до незалежної та неупередженої організації, як це визначено правилами Національної антидопінгової організації. Такі апеляції мають відповідати наступним принципам:

- проведення своєчасних слухань;
- неупередженість і незалежність комісії, що здійснює слухання;
- право бути представленим адвокатом за власний рахунок;
- своєчасне обґрунтоване рішення у письмовій формі.

Коментар до статті 13.2.2: На виконання цієї статті антидопінгова організація може надати право подавати апеляцію безпосередньо до САС.

13.2.3 Особи, які мають право подавати апеляції

У випадках, передбачених статтею 13.2.1, подавати апеляцію до САС мають право:

- а) спортсмен або інша особа, відносно якої було прийняте оскаржуване рішення;
- б) інша сторона справи, права якої зачіпає оскаржуване рішення;
- в) відповідна міжнародна федерація;
- г) Національна антидопінгова організація країни проживання особи або країни, громадянином якої вона є або яка видала ліцензію;
- ґ) Міжнародний олімпійський комітет або Міжнародний паралімпійський комітет, коли рішення пов'язане з проведенням Олімпійських ігор або Паралімпійських ігор, у тому числі рішення про допуск до участі в Олімпійських чи Паралімпійських іграх;
- д) ВАДА.

У випадках, передбачених статтею 13.2.2, сторони, які мають право подавати апеляцію до національного апеляційного органу, визначаються відповідно до правил, прийнятих Національною антидопінговою організацією, але до їх кола мають входити як мінімум:

- а) спортсмен або інша особа, відносно якої ухвалено оскаржуване рішення;
- б) інша сторона справи, права якої зачіпає оскаржуване рішення;
- в) відповідна міжнародна федерація;

- г) Національна антидопінгова організація країни проживання даної особи;
- г) Міжнародний олімпійський комітет або Міжнародний паролімпійський комітет, коли рішення пов'язане з проведенням Олімпійських ігор або Паралімпійських ігор, у тому числі рішення про допуск до участі в Олімпійських чи Паралімпійських іграх;
- д) ВАДА.

У випадках, передбачених ст. 13.2.2, ВАДА, Міжнародний олімпійський комітет, Міжнародний паролімпійський комітет та відповідні Міжнародні федерації також мають право оскаржити до САС рішення органу апеляційної інстанції національного рівня. Будь-яка сторона, яка оскаржує таке рішення, має право на допомогу САС у витребуванні усієї необхідної інформації від АДО, рішення якої оскаржується, і така інформація повинна бути надана, якщо цього вимагатиме САС.

Остаточний строк подачі апеляції ВАДА повинен бути пізнішим за такий:

- (а) двадцять один день з останнього дня, в який будь-яка інша сторона справи могла подати апеляцію, або
- (б) двадцять один день після отримання ВАДА повного комплекту документів, дотичних до рішення.

Незважаючи на вищезазначене, апеляція з приводу тимчасового відсторонення може подаватися тільки спортсменом або іншою особою, на яку було накладено тимчасове відсторонення.

13.2.4 Дозвіл на подачу зустрічних апеляцій та інших подальших апеляцій

Зустрічні апеляції та інші подальші апеляції, подані будь-яким відповідачем, заявленим по справах, яка розглядається САС, прямо дозволені відповідно до Кодексу. Будь-яка сторона, яка має право подати апеляцію відповідно до статті 13, може подати зустрічну апеляцію або наступну апеляцію до закінчення строку надання відгуку сторонами.

Коментар до статті 13.2.4: Це положення необхідне в зв'язку з тим, що з 2011 року правила САС більше не дозволяють спортсмену подавати зустрічну апеляцію, коли антидопінгова організація подає апеляцію на рішення після закінчення часу на подачу апеляції у спортсмена. Дане положення дозволяє проводити всебічне слухання для всіх сторін.

13.3 Неспроможність антидопінгової організації ухвалити своєчасне рішення

Коли антидопінгова організація в конкретному випадку не спроможна ухвалити рішення щодо того, чи було вчинене порушення антидопінгового правила у строки, встановлені ВАДА, ВАДА може подати апеляцію безпосередньо до САС,

як у випадку, якби антидопінгова організація винесла рішення про відсутність порушення антидопінгового правила. Якщо колегія САС встановить, що порушення антидопінгового правила мало місце і ВАДА діяло обґрунтовано, подавши апеляцію безпосередньо до САС, витрати ВАДА і оплата послуг адвокатів у зв'язку з провадженням повинні бути відшкодовані ВАДА за рахунок антидопінгової організації.

Коментар до статті 13.3: Враховуючи різні обставини під час розслідування й обробки результатів у випадках порушення антидопінгових правил, не завжди антидопінгова організація може ухвалити рішення до якогось фіксованого часу до того, як ВАДА втрутиться, подавши апеляцію безпосередньо до САС. Проте перед здійсненням такого кроку ВАДА консультуватиметься з антидопінговою організацією і надасть їй можливість пояснити, чому вона досі не винесла рішення. Це правило жодним чином не забороняє міжнародній федерації встановити свої правила, що дають їй змогу розглядати питання, пов'язані з неправомірною затримкою обробки результатів однієї з її національних федерацій.

13.4 Апеляція з приводу ДТВ

Рішення щодо ДТВ можуть бути оскаржені виключно у порядку, передбаченому статтею 4.4.

13.5 Повідомлення про рішення щодо апеляції

У порядку, передбаченому статтею 14.2, будь-яка антидопінгова організація, що є стороною апеляційного провадження, повинна негайно надати рішення за результатами розгляду апеляції спортсмену або іншій особі та іншим антидопінговим організаціям, що мали б право на оскарження відповідно до статті 13.2.3.

13.6 Апеляції на рішення, винесені відповідно до частини 3 і частини 4 Кодексу

Якщо ВАДА в своєму звіті ухвалює висновок за статтею 23.5.4 або застосовує наслідки відповідно до частини 3 (Ролі та відповідальність) Кодексу, організація, вказана у звіті ВАДА, або ж організація, до якої застосовано наслідки відповідно до частини 3 Кодексу, повинна мати право на подачу апеляції виключно до САС, згідно процедурних правил цього суду.

13.7 Апеляції на рішення про припинення дії або відкликання акредитації лабораторії

На рішення ВАДА про призупинення дії або позбавлення акредитації лабораторії апеляції можуть подаватися лише самою лабораторією і виключно до САС.

Коментар до статті 13: Метою Кодексу є вирішення антидопінгових справ через справедливі й прозорі внутрішні процеси, що передбачають можливість остаточної апеляції. В статті 14 процес ухвалення антидопінговими організаціями рішень зроблений прозорим. Відповідні особи та організації, у тому числі ВАДА, мають можливість згодом подавати апеляції на такі рішення. Слід зазначити, що під визначення зацікавлених осіб і організацій, які мають право подавати апеляції за статтею 13, не підпадають спортсмени або їх федерації, яким може бути вигідне відсторонення іншого учасника змагань.

СТАТТЯ 14. КОНФІДЕНЦІЙНІСТЬ І ЗВІТУВАННЯ

Принципи координації результатів антидопінгової діяльності, прозорого оприлюднення та підзвітності, дотримання приватності всіх спортсменів та інших осіб є такими.

14.1 Інформація щодо несприятливих результатів аналізу, атипівих результатів та інших можливих порушень антидопінгового правила

14.1.1 Повідомлення про порушення антидопінгового правила спортсменів та інших осіб

Повідомлення спортсменів або інших осіб про підозру в порушенні ними антидопінгового правила повинно відбуватися відповідно до правил, встановлених АДО, відповідальною за обробку результатів.

14.1.2 Повідомлення про порушення антидопінгового правила національним антидопінговим організаціям, Міжнародним федераціям і ВАДА

Одночасно з відправкою повідомлення спортсмену або іншій особі, АДО, відповідальна за обробку результатів, зобов'язана направити повідомлення про факт можливого порушення антидопінгового правила в Національну антидопінгову організацію спортсмена, його/її Міжнародну федерацію та ВАДА.

14.1.3 Зміст повідомлення про факт порушення антидопінгового правила

Повідомлення повинно включати: ім'я спортсмена, країну, вид спорту та дисципліну, змагальний рівень спортсмена, вид тестування (змагальне чи позазмагальне), дату забору проби, аналітичний звіт лабораторії та іншу інформацію у відповідності до вимог Міжнародного стандарту з тестувань та розслідувань. Повідомлення про порушення антидопінгового правила за статтею

іншою, ніж 2.1, повинно включати правило, яке порушене та підстави для висування звинувачення.

14.1.4 Звіт про статус

За виключенням розслідувань, що не завершилися повідомленням про факт порушення антидопінгового правила відповідно до статті 14.1.1, антидопінгові організації, вказані в статті 14.1.2, повинні регулярно отримувати інформацію про поточний статус і результати розслідувань або процедур, що проводяться у порядку статей 7, 8 або 13 та отримувати щонайшвидше письмове мотивоване пояснення або рішення з поясненням результату розгляду справи.

14.1.5 Конфіденційність

Організації, які отримують вищеназвану інформацію, не повинні передавати її іншим особам, крім тих, кому її необхідно знати (до них відносяться працівники Національного олімпійського комітету, національних федерацій та команд в командних видах спорту), допоки антидопінгова організація, відповідальна за обробку результатів, не оприлюднить ці дані або порушить вимоги статті 14.3 щодо їх оприлюднення.

Коментар до статті 14.1.5: Кожна антидопінгова організація має передбачити в своїх антидопінгових правилах процедури захисту конфіденційних даних, а також процедури розслідування і застосування санкцій в зв'язку з несанкціонованим розголошенням конфіденційної інформації будь-яким співробітником або представником такої антидопінгової організації.

14.2 Повідомлення рішень щодо порушення антидопінгового правила і витребування матеріалів справи

14.2.1. Рішення щодо порушення антидопінгового правила, винесені у відповідності до статей 7.10, 8.4, 10.4, 10.5, 10.6, 10.12.3 або 13.5, повинні включати мотивувальну частину прийнятого рішення, включаючи, за необхідності, роз'яснення того, чому не було застосовано максимально можливої санкції. Якщо рішення складено не англійською або французькою мовами, АДО зобов'язана надати коротке резюме рішення англійською або французькою мовою, що відображає зміст рішення та його мотивувальну частину.

14.2.2. АДО, яка має право оскаржити рішення, винесене відповідно до статті 14.2.1, має право протягом 15 днів з дати отримання вказаного рішення, витребувати копію матеріалів справи, на яких ґрунтується рішення.

14.3 Публічне оприлюднення

14.3.1 Ім'я спортсмена або іншої особи, яку АДО підозрює в скоєнні порушення антидопінгового правила, може бути публічно оприлюднене АДО, відповідальною за обробку результатів, лише після того, як спортсмен або інша особа отримають повідомлення відповідно до статей 7.3, 7.4, 7.5 або 7.7, одночасно з повідомленням відповідних АДО відповідно до статті 14.1.2.

14.3.2 Не пізніше, ніж через двадцять днів з дати встановлення факту порушення антидопінгових правил рішенням найвищої апеляційної інстанції у відповідності до статей 13.2.1 або 13.2.2, або коли право на апеляцію не було реалізоване, або у відповідності до статті 8 не було використане право на слухання, або факт можливого порушення антидопінгових правил не спростований у встановлений строк іншим способом, АДО, відповідальна за обробку результатів, зобов'язана публічно оприлюднити рішення у справі про порушення антидопінгового правила, вказавши вид спорту, порушене антидопінгове правило, ім'я і прізвище спортсмена або іншої особи, яка вчинила порушення, використану заборонену речовину або заборонений метод (якщо такі є) і застосовані санкції. АДО також зобов'язана, не пізніше ніж через двадцять днів з дати винесення найвищою апеляційною інстанцією рішення у справі про порушення антидопінгових правил, публічно оприлюднити зміст такого рішення, вказавши перераховану вищу інформацію.

14.3.3 У всіх випадках, коли за підсумками слухання або апеляційного оскарження встановлено, що спортсмен або інша особа не скоювали порушення антидопінгових правил, рішення може бути публічно оприлюднене тільки за згодою спортсмена або іншої особи, яких стосується це рішення. Антидопінгова організація, відповідальна за обробку результатів, повинна докласти належних зусиль для отримання такої згоди та, якщо згоду отримано, повинна оприлюднити рішення в цілому або в такій редакції, у якій це буде схвалено спортсменом або іншою особою.

14.3.4 Публічне оприлюднення передбачає, як мінімум, обов'язкову публікацію відповідної інформації на веб-сайті антидопінгової організації і забезпечення доступності публікації на веб-сайті впродовж довшого з наступного – одного місяця або усього періоду відсторонення.

14.3.5 Ані антидопінгова організація, ані акредитована ВАДА лабораторія, або їх офіційні особи не мають права публічно коментувати конкретні факти будь-якого триваючого провадження (ця норма не поширюється на загальний опис процесу і його наукової складової), за винятком випадків реакції на публічні заяви, що приписуються спортсменові, іншій особі або їх представникам.

14.3.6 Положення про обов'язкове публічне оприлюднення, передбачене статтею 14.3.2, не застосовується до випадків, коли спортсмен або інша особа, визнана винною у порушенні антидопінгового правила, є неповнолітнім. Будь-яке публічне оприлюднення у справі, що стосується неповнолітнього, повинне бути домірним фактам та обставинам справи.

14.4 Статистичні звіти

Антидопінгові організації принаймні щорічно мають публікувати загальний статистичний звіт про свою діяльність в області допінг-контролю, копію звіту направляти до ВАДА. Антидопінгові організації можуть також публікувати звіти із зазначенням імен всіх протестованих спортсменів і дати кожного тестування. ВАДА зобов'язана як мінімум щорічно публікувати статистичні звіти, узагальнені дані, які вони отримують від АДО і лабораторій.

14.5 Збір даних про допінг-контролю

ВАДА має діяти як основна організація, що здійснює збір даних про тестування для цілей допінг-контролю і результатів, включаючи дані біологічного паспорту спортсмена по відношенню до спортсменів міжнародного рівня і спортсменів національного рівня, а також інформацію про місцезнаходження спортсменів, в тому числі тих, що входять до реєстраційного пулу тестувань. Для спрощення координації діяльності з планування відбору проб і з метою попередження необґрунтованого багаторазового тестування одних і тих самих спортсменів різними антидопінговими організаціями, АДО зобов'язана направити до координаційного центру ВАДА звіти про всі змагальні та позазмагальні тестування спортсменів в найкоротші строки з дати здійснення такого тестування, використовуючи АДАМС або іншу, схвалену ВАДА систему. Де це обґрунтовано і відповідно до застосовуваних правил дана інформація буде доступною спортсмену, його Національній антидопінговій організації і Міжнародній федерації спортсмена, а також будь-яким іншим АДО, які мають повноваження проводити тестування спортсмена. З метою здійснення функцій збору і забезпечення обміну даними про тестування для цілей допінг-контролю і рішень, що приймаються в результаті обробки результатів, ВАДА розробила інструмент управління базою даних АДАМС, що враховує принципи захисту конфіденційної інформації. Зокрема, ВАДА розробила АДАМС з врахуванням законодавства про захист персональних даних, що застосовується до діяльності ВАДА та інших організацій, що використовують АДАМС. Персональні дані, що стосуються спортсмена, персоналу спортсмена, або іншим особам в зв'язку з анти допінговою діяльністю, повинні зберігатися і оброблятися ВАДА, підконтрольним правоохоронним органам Канади, відповідальним за питання захисту персональних даних, при дотриманні режиму суворої конфіденційності і

відповідно до Міжнародного стандарту про захист приватного життя і персональних даних.

14.6 Захист персональних даних

Антидопінгові організації мають право збирати, зберігати, обробляти і розкривати персональні дані спортсменів та інших осіб, де це необхідно і обґрунтовано, у зв'язку зі здійсненням ними антидопінгової діяльності, передбаченої Кодексом і Міжнародними стандартами, зокрема Міжнародним стандартом про захист приватного життя і персональних даних, при дотриманні застосованого законодавства.

Коментар до статті 14.6: Зверніть увагу, що стаття 22.2 передбачає, що „кожен уряд повинен прийняти і розробити законодавство, постанови, політику або адміністративні практики для співпраці і обміну інформацією з антидопінговими організаціями і обміну даними між антидопінговими організаціями, як це передбачено в Кодексі”.

СТАТТЯ 15. ВИКОНАННЯ І ВИЗНАННЯ РІШЕНЬ

15.1 Будучи предметом права на оскарження, передбаченого статтею 13, результати тестувань, тимчасові відсторонення, результати слухань або інші остаточні рішення будь-якої сторони-підписанта, які відповідають нормам Кодексу і прийняті в межах повноважень цієї сторони, повинні визнаватися у всіх країнах світу, а всі решта сторони-підписанти зобов'язані визнавати і виконувати такі результати і рішення.

Коментар до статті 15.1: Межі визнання рішень з питань видачі ДТВ іншими АДО повинні визначатися статтею 4.4 і Міжнародним стандартом з терапевтичного використання.

15.2 Сторони-підписанти зобов'язані визнавати рішення, ухвалені організаціями, які не прийняли Кодекс, якщо правила таких організацій не суперечать йому.

Коментар до статті 15.2: Якщо рішення організації, що не прийняла Кодекс, відповідають Кодексу в певних частинах, але не відповідають в інших частинах, сторони-підписанти, зобов'язані прагнути застосовувати рішення відповідно до принципів Кодексу. Наприклад, якщо в межах застосування процедури, що відповідає Кодексу, сторона-непідписант, виявила, що спортсмен скоїв порушення антидопінгового правила в зв'язку з наявністю в його організмі забороненої речовини, але призначений строк відсторонення коротший строку, передбаченого Кодексом, всі сторони-підписанти зобов'язані визнати факт порушення антидопінгового правила, а Національна антидопінгова організація

спортсмена також повинна провести слухання відповідно до статті 8, в межах якого повинно бути встановлено, чи слід призначити триваліший строк відсторонення, передбачений положеннями Кодексу.

СТАТТЯ 16. ДОПІНГ-КОНТРОЛЬ У ТВАРИН, ЩО БЕРУТЬ УЧАСТЬ У СПОРТИВНИХ ЗМАГАННЯХ

16.1. У всіх видах спорту, де змагання проводяться з участю тварин, міжнародна федерація, до юрисдикції якої відноситься такий вид спорту, зобов'язана затвердити і застосовувати антидопінгові правила стосовно тварин, що беруть участь у даному виді спорту. Антидопінгові правила повинні включати положення про заборонені речовини, застосовні процедури тестування, і перелік лабораторій, схвалених для проведення аналізу проб.

16.2. Стосовно встановлення фактів порушення антидопінгового правила, обробки результатів, забезпечення права на справедливий слухання, наслідків і апеляцій у справах щодо порушення антидопінгового правила, в які залучені тварини, що беруть участь в змаганнях, відповідна міжнародна федерація повинна встановити і застосовувати правила, що в цілому відповідають положенням статей 1, 2, 3, 9, 10, 11, 13 і 17 Кодексу.

СТАТТЯ 17. СТРОК ДАВНОСТІ

Відносно спортсмена або іншої особи не може бути розпочато жодних проваджень у зв'язку з порушенням антидопінгового правила, якщо він або вона не були повідомлені про факт порушення антидопінгового правила у відповідності до статті 7, або якщо не було зроблено розумних спроб здійснити таке повідомлення, через десять років з дати можливого порушення антидопінгового правила.

ЧАСТИНА ДРУГА: ОСВІТНІ ПРОГРАМИ І ДОСЛІДЖЕННЯ

СТАТТЯ 18. ОСВІТА

18.1. Головний принцип і основна мета

Головний принцип інформаційних і освітніх програм для спорту, вільного від допінгу, як вказано у вступному розділі Кодексу – захист духу спорту від шкоди, який може спричинити допінг. Основна мета таких програм – попередження. Метою має стати запобігання навмисному або ненавмисному використанню спортсменами заборонених речовин і заборонених методів.

Інформаційні програми повинні бути спрямовані на надання спортсменам основної інформації, як вказано в статті 18.2. Освітні програми повинні бути

спрямовані на попередження. Програми з попередження повинні бути засновані на цінностях і направлені на спортсменів і персонал спортсмена з особливим акцентом на молодь за допомогою впровадження в шкільні програми.

Всі сторони-підписанти повинні в межах своїх можливостей і в міру своєї відповідальності, та у співпраці один з одним планувати, реалізовувати, оцінювати і відстежувати проведення інформаційних, освітніх програм і програм з попередження для очищення спорту, вільного від допінгу.

18.2. Програми і заходи

Ці програми мають надавати спортсменам та іншим особам постійно оновлену точну інформацію, як мінімум, з таких питань:

- речовини та методи, включені до Забороненого списку;
- порушення антидопінгових правил;
- наслідки допінгу, включаючи санкції, а також наслідки для здоров'я і наслідки соціального характеру;
- процедури допінг-контролю;
- права і обов'язки спортсменів та персоналу спортсменів;
- терапевтичне використання заборонених речовин і методів;
- усвідомлення ризику вживання харчових добавок;
- шкода, яку завдає допінг духу спорту;
- вимоги до надання інформації про місцезнаходження.

Програми покликані пропагувати дух спорту, щоб створювати атмосферу нетерпимості до допінгу, а також здійснювати довгостроковий вплив на вибір спортсменів та інших осіб.

Програми з попередження мають бути, перш за все, звернені до молоді відповідно до рівня їх розвитку, в школах і спортивних клубах, а також до батьків, дорослих спортсменів, офіційних осіб, тренерів, медичного персоналу та засобів масової інформації.

Персонал спортсмена повинен інформувати спортсменів про антидопінгову політику і правила, розроблені відповідно до Кодексу.

Всі сторони-підписанти покликані пропагувати і підтримувати активну участь спортсменів і персоналу спортсменів в реалізації освітніх програм, орієнтованих на спорт, вільний від допінгу.

Коментар до статті 18.2: Антидопінгові інформаційні та освітні програми не повинні обмежуватися спортсменами міжнародного чи національного рівнів, а охоплювати всіх осіб, у тому числі молодь, яка займається спортом під егідою

будь-якої сторони-підписанта, уряду або іншої спортивної організації, яка визнає даний Кодекс (див. визначення слова «спортсмен»). Дані програми також мають охоплювати допоміжний персонал спортсмена.

Ці принципи узгоджуються з Конвенцією ЮНЕСКО в сфері освіти та професійної підготовки.

18.3. Кодекси професійної поведінки

Всі сторони-підписанти зобов'язані співпрацювати одна з одною та урядами для створення ефективних, компетентних професійних асоціацій та організацій з метою розробки і впровадження відповідних кодексів поведінки, моделей кращих методів у цій сфері, етичних норм в спорті, в області боротьби з допінгом, а також санкцій, що узгоджуються з Кодексом.

18.4. Координація і співпраця

ВАДА повинна діяти як основний центр збору та поширення інформаційних і освітніх ресурсів і/або програм, розроблених ВАДА або антидопінговими організаціями. Всі сторони-підписанти, спортсмени та інші особи мають співпрацювати один з одним і урядами для координації зусиль з поширення інформаційних та освітніх антидопінгових програм з метою обміну досвідом і забезпечення ефективності цих програм для запобігання застосуванню допінгу в спорті.

СТАТТЯ 19. ДОСЛІДЖЕННЯ

19.1. Мета і завдання антидопінгового дослідження

Антидопінгові наукові дослідження спрямовані на розробку і реалізацію ефективних програм для цілей допінг-контролю, а також інформаційних і освітніх програм, орієнтованих на спорт, вільний від допінгу. Всі сторони-підписанти, співпрацюючи одна з одною та урядами, мають заохочувати такі дослідження і сприяти їх проведенню, а також виконувати всі розумні кроки для того, щоб результати цих досліджень використовувалися для досягнення цілей, які відповідають принципам Кодексу.

19.2. Види дослідження

Відповідні антидопінгові дослідження можуть включати, наприклад, на додаток до медичних, аналітичних або фізіологічних досліджень соціологічні, поведінкові, юридичні та етичні дослідження. Мають проводитися дослідження, спрямовані на розробку та оцінку ефективності науково обґрунтованих фізіологічних і психологічних тренувальних програм, що узгоджуються з принципами Кодексу і

поважають цілісність людської особи, а також на вивчення речовин та методів, що з'явилися в результаті наукових розробок.

19.3. Координація досліджень і обмін результатами

Координація антидопінгових досліджень через ВАДА дуже важлива. Відповідно до прав на інтелектуальну власність копії результатів проведення антидопінгових досліджень мають надаватися у ВАДА і якщо необхідно, передаватися відповідним сторонам-підписантам спортсменам та іншим зацікавленим сторонам.

19.4. Порядок проведення дослідження

Антидопінгові дослідження повинні проводитися відповідно до міжнародно-визнаних етичних норм.

19.5. Дослідження з використанням заборонених речовин і заборонених методів

Протягом проведення наукових досліджень потрібно уникати призначення заборонених речовин і методів.

19.6. Зловживання результатами

Мають вживатися відповідні заходи для запобігання зловживанням результатами наукових досліджень та їх використанням з допінговими цілями.

ЧАСТИНА ТРЕТЯ: РОЛІ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Всі сторони-підписанти повинні діяти в дусі партнерства і співпраці в ім'я успіху боротьби з допінгом в спорті і поваги до Кодексу.

Коментар: Відомості про відповідальність сторін-підписантів, спортсменів або інших осіб в різних статтях Кодексу і ті, що наведені в даній частині, є додатковими до викладених раніше.

СТАТТЯ 20. ДОДАТКОВІ РОЛІ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СТОРІН-ПІДПИСАНТІВ

20.1. Ролі і відповідальність Міжнародного олімпійського комітету

20.1.1. Приймати і виконувати антидопінгові принципи і правила під час проведення Олімпійських ігор відповідно до цього Кодексу.

20.1.2. Вимагати як умову визнання Міжнародним олімпійським комітетом, щоб Міжнародні федерації в рамках олімпійського руху діяли відповідно до Кодексу.

20.1.3. Частково або повністю відмовляти у фінансуванні за рахунок МОК спортивним організаціям, діяльність яких не відповідає Кодексу.

20.1.4. Робити відповідні дії для усунення невідповідностей Кодексу, як це передбачено статтею 23.5.

20.1.5. Санкціонувати проведення програм незалежних спостерігачів і сприяти їх здійсненню.

20.1.6. Вимагати від усіх спортсменів, а також від персоналу спортсмена, який бере участь в Олімпійських іграх як тренери, менеджери, службовий персонал команди, офіційні особи, медики або фельдшери, виконання антидопінгових правил, викладених у Кодексі, висуваючи це як умову їх участі в Іграх.

20.1.7. У межах своєї юрисдикції рішуче переслідувати всі можливі порушення антидопінгових правил, включаючи з'ясування в кожному випадку, чи причетний персонал спортсмена або інші особи до порушення антидопінгових правил.

20.1.8. Приймати заявки на участь в Олімпійських іграх тільки від тих країн, уряди яких ратифікували, прийняли, схвалили Конвенцію ЮНЕСКО або приєдналися до неї, а їх Національні олімпійські комітети, Національні паралімпійські комітети і Національні антидопінгові організації діють відповідно до даного Кодексу.

20.1.9. Сприяти реалізації освітніх програм.

20.1.10. Співпрацювати з відповідними національними організаціями, агентствами та іншими антидопінговими організаціями.

20.2. Ролі і відповідальність Міжнародного паралімпійського комітету

20.2.1. Приймати і виконувати антидопінгові принципи і правила при проведенні Паралімпійських ігор відповідно до даного Кодексу.

20.2.2. Вимагати як умову визнання Міжнародним паралімпійським комітетом, щоб Національні паралімпійські комітети в рамках паралімпійського руху діяли відповідно до Кодексу.

20.2.3. Частково або повністю відмовляти у фінансуванні за рахунок Міжнародного паралімпійського комітету спортивним організаціям, діяльність яких не відповідає Кодексу.

20.2.4. Здійснювати певні дії для усунення невідповідностей Кодексу, як це передбачено статтею 23.5.

20.2.5. Санкціонувати проведення програм незалежних спостерігачів і сприяти їх здійсненню.

20.2.6. Вимагати від всіх спортсменів, а також від персоналу спортсменів, який бере участь в Паралімпійських іграх: тренерів, менеджерів, службового персоналу команди, офіційних осіб, медиків або фельдшерів, дотримання антидопінгових правил, викладених у Кодексі, висуваючи це як умову їх участі в Паралімпійських іграх.

20.2.7. У межах своєї юрисдикції рішуче переслідувати всі можливі порушення антидопінгових правил, включаючи з'ясування в кожному випадку, чи причетні персонал спортсмена або інші особи до порушення антидопінгових правил.

20.2.8. Сприяти реалізації освітніх програм.

20.2.9. Співпрацювати з відповідними національними організаціями, агентствами та іншими антидопінговими організаціями.

20.3. Ролі і відповідальність Міжнародних федерацій

20.3.1. Приймати і виконувати антидопінгові принципи і правила відповідно до даного Кодексу.

20.3.2. Зробити умовою членства відповідність Кодексу політики, правил і програм їх Національних федерацій та інших членів.

20.3.3. Вимагати від усіх спортсменів, а також від персоналу спортсмена, який бере участь як тренери, менеджери, службовий персонал команди, офіційні особи, медики або фельдшери в змаганнях або діяльності, що проводяться під егідою чи організованих міжнародною федерацією або одним із її членів, дотримання антидопінгових правил, викладених у Кодексі, висуваючи це як умову їх участі.

20.3.4. Вимагати від спортсменів, що не є постійними членами Міжнародної федерації або Національної федерації, що входить до Міжнародної федерації, бути доступними для взяття проб і надавати точну і своєчасну інформацію про місцезнаходження, оскільки вони є частиною пулу тестування Міжнародної федерації відповідно до умов допуску до участі в змаганнях, встановлених міжнародною федерацією або організатором великого спортивного заходу.

Коментар до статті 20.3.4: Це стосується, наприклад, спортсменів із професійних ліг.

20.3.5. Вимагати, щоб кожна Національна федерація встановила правила, що зобов'язують спортсменів та персонал спортсмена, який бере участь як тренери, менеджери, службовий персонал команди, офіційні особи, медики або фельдшери в змаганнях, або прямо уповноважені, або створені Національною федерацією або одним з її членів, погодитися з антидопінговими правилами і юрисдикцією АДО з

проведення обробки результатів відповідно до Кодексу в якості умови такої участі.

20.3.6. Вимагати, щоб Національні федерації повідомляли в Національну антидопінгову організацію і Міжнародну федерацію будь-яку інформацію, яка приблизно має відношення або відноситься до порушень антидопінгових правил, і сприяли в проведенні розслідувань, які проводить АДО, що володіє правом на проведення розслідувань.

20.3.7 Вживати певні дії для усунення невідповідностей Кодексу, як це передбачено статтею 23.5.

Санкціонувати проведення і сприяти здійсненню програм незалежних спостерігачів під час Міжнародних спортивних заходів.

20.3.8 Частково або повністю відмовляти у фінансуванні Національним федераціям, що є членами Міжнародної федерації, діяльність яких не відповідає Кодексу.

20.3.9 У межах своєї юрисдикції рішуче переслідувати всі можливі порушення антидопінгових правил, включаючи з'ясування в кожному випадку, чи причетний персонал спортсмена або інші особи до порушення антидопінгових правил, забезпечувати ретельне виконання наслідків і проводити автоматичне розслідування стосовно персоналу спортсмена у випадках порушення антидопінгових правил неповнолітніми, або в тих випадках, коли персонал спортсмена надавав підтримку більш ніж одному спортсмену, визнаному в порушенні антидопінгових правил.

20.3.10 Зробити все можливе, щоб заявки на проведення чемпіонатів світу приймалися тільки від тих країн, уряди яких ратифікували, прийняли, схвалили або приєдналися до Конвенції ЮНЕСКО, а Національні олімпійські комітети, Національні паралімпійські комітети і Національні антидопінгові організації визнані відповідними Кодексу.

20.3.11 Сприяти просуванню освітніх антидопінгових програм, в тому числі вимагати, щоб Національні федерації реалізовували антидопінгові освітні програми, з узгодженням відповідної Національної антидопінгової організації.

20.3.12 Співпрацювати з відповідними національними організаціями, агентствами та іншими антидопінговими організаціями.

20.3.13 Повною мірою співпрацювати з ВАДА при розслідуванні, що проводить ВАДА, відповідно до статті 20.7.10.

20.3.14 Мати чинні дисциплінарні правила і вимагати, щоб Національні федерації мали чинні дисциплінарні правила для попередження випадків надання сприяння спортсменам, що перебувають під юрисдикцією Міжнародної або Національної федерації, персоналу спортсмена, які використовують заборонені речовини або заборонені методи без поважних причин.

20.4 Ролі і відповідальність Національних олімпійських і Національних паралімпійських комітетів

- 20.4.1 Забезпечити відповідність своєї антидопінгової політики і правил Кодексу.
- 20.4.2 Зробити умовою членства або визнання наявності у Національній федерації антидопінгових правил, що відповідають положенням Кодексу.
- 20.4.3 Поважати незалежність Національної антидопінгової організації країни, не втручатися в прийняття нею оперативних рішень і в її діяльність.
- 20.4.4 Вимагати, щоб Національні федерації повідомляли будь-яку інформацію, що можливо має відношення або відноситься до порушення антидопінгових правил, в свою Національну антидопінгову організацію і Міжнародну федерацію і співпрацювали в розслідуванні, яке проводить будь-яка антидопінгова організація, уповноважена на проведення розслідувань.
- 20.4.5 Вимагати як умову участі в Олімпійських і Паралімпійських іграх, щоб як мінімум ті спортсмени, які не є постійними членами Національної федерації, були доступними для взяття проб і надавали інформацію про місцезнаходження відповідно до вимог Міжнародного стандарту з тестувань і розслідувань з того моменту, як спортсмена включено до розширеного списку або наступні списки, складених в зв'язку з Олімпійськими або Паралімпійськими іграми.
- 20.4.6 Співпрацювати зі своєю Національною антидопінговою організацією і працювати зі своїм урядом з метою створення Національної антидопінгової організації, якщо вона ще не була створена, за умови, що в перехідний період Національний олімпійський комітет або організація, ним призначена, повинні будуть виконувати обов'язки Національної антидопінгової організації.
- 20.4.7 Вимагати від кожної Національної федерації розробки правил, що зобов'язують персонал спортсмена, який бере участь в якості тренера, менеджера, штатного співробітника команди, офіційної особи, медичного або фельдшерського персоналу в змаганні або діяльності під юрисдикцією або організованою Національною федерацією, або одним з її організацій-членів, визнати обов'язковість антидопінгових правил і повноваження антидопінгової організації на проведення обробки результатів відповідно до даного Кодексу як умову цієї участі.
- 20.4.8 Частково або повністю відмовляти у фінансуванні спортсменам або персоналу спортсмена протягом строку відсторонення за порушення анти допінгових правил.
- 20.4.9 Частково або повністю відмовляти у фінансуванні члену своєї організації, а також Національним федераціям, діяльність яких не відповідає Кодексу.
- 20.4.10 В рамках своєї юрисдикції рішуче переслідувати всі можливі порушення антидопінгових правил, включно із з'ясуванням у кожному випадку причетності персоналу спортсмена або інших осіб до порушення анти допінгових правил.

20.4.11 Сприяти просуванню освітніх антидопінгових програм, в тому числі вимагати, щоб Національні федерації реалізовували антидопінгові освітні програми, з узгодженням з відповідною Національною антидопінговою організацією.

20.4.12 Співпрацювати з відповідними національними організаціями, агентствами та іншими антидопінговими організаціями.

20.4.13 Мати чинні дисциплінарні правила і вимагати, щоб Національні федерації мали чинні дисциплінарні правила для запобігання випадкам сприяння спортсменам, що знаходяться під юрисдикцією Національного олімпійського або Національного паралімпійського комітету, або персоналу спортсмена, що використовують заборонені речовини чи заборонені методи без поважних причин.

20.5 Ролі і відповідальність Національних антидопінгових організацій

20.5.1 Бути незалежними в прийнятті оперативних рішень і здійсненні діяльності.

20.5.2 Приймати і використовувати на практиці антидопінгову політику і принципи відповідно до Кодексу.

20.5.3 Співпрацювати з іншими зацікавленими національними організаціями, агентствами та іншими антидопінговими організаціями.

20.5.4 Сприяти проведенню взаємних тестувань між національними анти допінговими організаціями.

20.5.5 Сприяти проведенню наукових досліджень в області боротьби з допінгом.

20.5.6 Там, де передбачено фінансування, відмовляти в ньому частково або повністю спортсмену або персоналу спортсмена, який скоїв порушення анти допінгових правил, на термін відсторонення.

20.5.7 В рамках своєї юрисдикції рішуче переслідувати всі можливі порушення антидопінгових правил, включно зі з'ясуванням в кожному випадку причетність персоналу спортсмена або інших осіб до порушення анти допінгових правил, і відстежувати належне виконання наслідків.

20.5.8 Сприяти просуванню антидопінгових освітніх програм.

20.5.9 Проводити автоматичне розслідування стосовно персоналу спортсмена, що знаходяться в її компетенції, у випадку будь-якого порушення антидопінгових правил неповнолітнім або якщо персонал спортсмена допомагав більш ніж одному спортсмену, який порушив антидопінгові правила.

20.5.10 Повною мірою співпрацювати з ВАДА при розслідуванні, що проводить ВАДА, відповідно до статті 20.7.10.

Коментар до статті 20.5: В невеликих країнах низка обов'язків, перерахованих в даній статті, може бути делегована Національною антидопінговою організацією Регіональній антидопінговій організації.

20.6 Ролі і відповідальність організаторів великих спортивних заходів

20.6.1 Приймати і застосовувати на практиці антидопінгові правила і політику відповідно до Кодексу.

20.6.2 Відповідним чином діяти для усунення невідповідностей Кодексу, як це передбачено статтею 23.5.

20.6.3 Санкціонувати проведення програми незалежних спостерігачів і сприяти їх виконанню.

20.6.4 Вимагати від спортсменів, а також персоналу спортсмена, який бере участь в спортивному заході як тренери, менеджери, штатний працівник команди, офіційні особи, медики або фельдшери, визнати обов'язковість антидопінгових правил, що відповідають даному Кодексу, як умову їх участі в заході.

20.6.5 У межах своєї юрисдикції рішуче переслідувати всі можливі порушення антидопінгових правил, включаючи з'ясування в кожному випадку причетність персоналу спортсмена або інших осіб до порушення антидопінгових правил.

20.6.6 Зробити все можливе, щоб заявки на проведення змагань приймалися тільки від тих країн, уряди яких ратифікували, прийняли, схвалили або приєдналися до Конвенції ЮНЕСКО, а Національні олімпійські комітети, Національні паралімпійські комітети і Національні антидопінгові організації визнані відповідними даному Кодексу.

20.6.7 Сприяти просуванню антидопінгових освітніх програм.

20.6.8 Співпрацювати з відповідними національними організаціями, агентствами та іншими антидопінговими організаціями.

20.7 Ролі і відповідальність ВАДА

20.7.1 Приймати і виконувати принципи і політику відповідно до даного Кодексу.

20.7.2 Проводити моніторинг відповідності даного Кодексу сторонами-підписантами.

20.7.3 Затверджувати Міжнародні стандарти, необхідні для імплементації Кодексу.

20.7.4 Здійснювати акредитацію і ре-акредитацію лабораторій для проведення аналізу проб або уповноважувати інші лабораторії проводити аналізи проб.

20.7.5 Розробляти і видавати посібники та моделі кращих практик.

20.7.6 Підтримувати, здійснювати, уповноважувати, фінансувати і координувати наукові дослідження в області боротьби з допінгом, сприяти просуванню антидопінгових освітніх програм.

20.7.7 Планувати і проводити ефективну програму незалежних спостерігачів та інші види консультативних програм в зв'язку зі спортивним заходом .

20.7.8 У виняткових випадках і за вказівкою Генерального директора ВАДА здійснювати допінг-контроль з власної ініціативи або на запит інших антидопінгових організацій, співпрацювати з відповідними національними і міжнародними організаціями й агентствами, включаючи сприяння в розслідуванні і розглядах, але цим не обмежуючись.

Коментар до статті 20.7.8: ВАДА не є організацією, що проводить тестування, але залишає за собою право у виняткових випадках здійснювати тестування, коли проблема була передана на розгляд відповідною анти допінговою організацією, але не була вирішена належним чином.

20.7.9 Затверджувати, узгоджуючи з Міжнародними федераціями, Національними антидопінговими організаціями і організатори великих спортивних заходів, програми тестування і аналізу проб.

20.7.10 Ініціювати власні розслідування випадків порушення анти допінгових правил та інших дій, що можуть сприяти допінгу.

СТАТТЯ 21. ДОДАТКОВІ РОЛІ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СПОРТСМЕНІВ ТА ІНШИХ ОСІБ

21.1. Ролі і відповідальність спортсменів

21.1.1. Спортсмени мають знати і дотримуватися усіх антидопінгових правил і політики, що реалізуються у відповідності з Кодексом.

21.1.2. Бути доступними для взяття проб у будь-який час.

Коментар до статті 21.1.2: Пам'ятаючи про права людини Спортсмена та про приватність, виправдані антидопінгові методи іноді вимагають проведення Забору Проб пізно вночі або рано вранці. Наприклад, відомо, що деякі Спортсмени використовують маленькі дози ЕРО протягом цих годин, щоб їх неможливо було виявити вранці.

21.1.3. Нести відповідальність у контексті боротьби з допінгом за те, що вони споживають в їжу і використовують.

21.1.4. Медичний персонал має бути поінформований про їхні обов'язки не використовувати заборонені речовини та заборонені методи, нести відповідальність за те, що будь-яке отримуване ними медичне обслуговування не порушує антидопінгову політику й правила, прийняті відповідно до Кодексу.

21.1.5. Інформувати свою Національну антидопінгову організацію і Міжнародну федерацію про будь-яке рішення організації, що не підписала Кодекс, про те, що спортсмен порушив антидопінгові правила протягом попередніх десяти років.

21.1.6. Співпрацювати з антидопінговими організаціями при розслідуванні порушень антидопінгових правил.

Коментар до статті 21.1.6: Відповідно Кодексу, небажання співпрацювати не є порушенням антидопінгових правил, але може бути основою для прийняття дисциплінарних заходів відповідно з правилами зацікавленої сторони.

21.2. Ролі і відповідальність допоміжного персоналу спортсменів

21.2.1. Персонал спортсмена повинен знати і дотримуватися антидопінгової політики і правил, прийнятих відповідно Кодексу, які можуть бути застосовні до нього або спортсменів, яким він допомагає.

21.2.2. Співпрацювати при реалізації програм тестування спортсменів.

21.2.3. Використовувати свій вплив на спортсмена, його погляди та поведінку з метою формування атмосфери нетерпимості до допінгу.

21.2.4. Інформувати свою Національну антидопінгову організацію і Міжнародну федерацію про будь-яке рішення організації, що не підписала Кодекс, про те, що він або вона порушили антидопінгові правила протягом попередніх десяти років.

21.2.5. Співпрацювати з антидопінговими організаціями при розслідуванні порушень антидопінгових правил.

Коментар до статті 21.2.5: Відповідно до Кодексу, небажання співпрацювати не є порушенням антидопінгових правил, але може бути основою для прийняття дисциплінарних заходів відповідно з правилами зацікавленої сторони.

21.2.6. Персонал спортсмена не повинен використовувати або володіти будь-якими забороненими речовинами чи забороненими методами без поважної причини.

Коментар до статті 21.2.6: В тих випадках, коли використання або володіння в особистих цілях забороненою речовиною або забороненим методом персоналом спортсмена без поважних причин не є порушенням антидопінгових правил відповідно до Кодексу, до персоналу спортсмена повинні застосовуватися інші спортивні дисциплінарні заходи. Тренери та інший персонал спортсмена часто є рольовими моделями для спортсменів. Вони власною поведінкою не повинні суперечити своїм обов'язкам заохочувати відмову спортсмена від допінгу.

21.3. Ролі і відповідальність Регіональних антидопінгових організацій

21.3.1 Слідкувати за тим, щоб всі країни-учасниці приймали і реалізовували на практиці правила, політику і програми, що відповідають Кодексу.

21.3.2. Як одну з умов членства вимагати, щоб країна-учасник підписала офіційну форму членства в Регіональній антидопінговій організації, в якій чітко прописано

делегування обов'язків в області боротьби з допінгом Регіональною антидопінговою організацією.

21.3.3. Співпрацювати з відповідними національними і регіональними організаціями, агентствами та іншими антидопінговими організаціями.

21.3.4. Заохочувати взаємне тестування між Національними анти допінговими організаціями і Регіональними антидопінговими організаціями.

21.3.5. Сприяти проведенню наукових досліджень в області боротьби з допінгом в спорті.

21.3.6. Сприяти просуванню антидопінгових освітніх програм.

СТАТТЯ 22. УЧАСТЬ УРЯДІВ

Підтримка Кодексу кожним урядом буде підтверджена підписанням Копенгагенської декларації по боротьбі з допінгом у спорті від 3 березня 2003 р. і ратифікацією, прийняттям, затвердженням і приєднанням до Конвенції ЮНЕСКО. Наступні статті відображають очікування сторін-підписантів.

22.1. Кожен уряд здійснюватиме всі дії та вживатиме заходи, необхідні для відповідності Конвенції ЮНЕСКО.

22.2. Кожен уряд повинен прийняти і опрацювати законодавство, постанови, політику або адміністративні практики для співпраці і обміну інформацією з антидопінговими організаціями, обміну даними між антидопінговими організаціями, як це передбачено Кодексом.

22.3. Кожен уряд схвалюватиме співпрацю між всіма його державними службами або відомствами і антидопінговими організаціями, щоб забезпечити своєчасний обмін інформацією з антидопінговими організаціями, що буде корисним в боротьбі з допінгом, у випадках, коли це не заборонено законодавством.

Кожен уряд повинен поважати арбітраж як найкращий засіб вирішення суперечок, пов'язаних з боротьбою з допінгом в спорті, за умови дотримання основних прав і свобод людини відповідно до національного права, що застосовується.

22.4. Кожен уряд, в країні якого немає Національної антидопінгової організації, повинен разом із Національним олімпійським комітетом створити таку організацію.

22.5. Кожен уряд повинен поважати автономію Національної антидопінгової організації в своїй країні, не втручатися в ухвалення нею рішень та в її діяльність.

22.6. Очікування, викладені в статті 22.2, повинні бути виконані не пізніше 1 січня 2016 року. Інші пункти цієї статті до цього моменту вже повинні бути реалізовані.

22.7. Відмова уряду від ратифікації, прийняття, затвердження або приєднання до Конвенції ЮНЕСКО або від виконання її положень призведе до заборони на організацію спортивних заходів, як передбачено статтями 20.1.8, 20.3.11 і 20.6.6, і може спричинити додаткові наслідки: вилучення офісів і посад у межах ВАДА;

відхилення або відмова від розгляду будь-якої кандидатури на проведення Міжнародного спортивного заходу в країні; відміна Міжнародних спортивних заходів; символічні наслідки та інші наслідки, передбачені Олімпійською хартією.

Коментар до статті 22: Більшість урядів не можуть бути стороною, що підписує Кодекс або зв'язаними зобов'язаннями, встановленими такими приватними неурядовими інструментами, як Кодекс. Через це до урядів не звертаються з проханням виступати як сторони, що підписали Кодекс, а виловлюють прохання підписати Копенгагенську декларацію і ратифікувати, прийняти, затвердити і приєднатися до Конвенції ЮНЕСКО. Хоча механізми прийняття можуть різнитися, зусилля по боротьбі з допінгом через скоординовану й узгоджену програму, відображену в Кодексі, означатимуть істотні спільні зусилля спортивного руху і урядів.

Ця стаття встановлює, що саме очікують сторони-підписанти від урядів. Тим не менше, це просто „очікування”, оскільки уряди „зобов'язані” дотримуватися лише вимог Конвенції ЮНЕСКО.

ЧАСТИНА ЧЕТВЕРТА: ПРИЙНЯТТЯ, ВІДПОВІДНІСТЬ, ЗМІНИ ТА ТЛУМАЧЕННЯ

СТАТТЯ 23. ПРИЙНЯТТЯ, ВІДПОВІДНІСТЬ ТА ЗМІНИ

23.1. Прийняття Кодексу

23.1.1. Наступні організації є сторонами-підписантами та приймають Кодекс: ВАДА, Міжнародний олімпійський комітет, Міжнародні федерації, Міжнародний паролімпійський комітет, Національні олімпійські комітети, Національні паролімпійські комітети, Організатори великих спортивних заходів і Національні антидопінгові організації. Дані організації мають прийняти Кодекс через підписання декларації про прийняття Кодексу при схваленні їх відповідними керівними органами.

Коментар до статті 23.1.1: Кожна сторона-підписант при прийнятті Кодексу має окремо підписати один зі стандартних екземплярів форми декларації про прийняття Кодексу і відіслати її до ВАДА. Акт прийняття Кодексу повинен бути затверджений так як передбачено в статутних документах організації. Наприклад, міжнародною федерацією – на своєму конгресі, а ВАДА – на Раді засновників.

23.1.2. Інші спортивні організації, які не підпадають під юрисдикцію сторони-підписанта, також можуть стати стороною-підписантами, прийнявши Кодекс відповідно до запрошення ВАДА.

Коментар до статті 23.1.2: Тим професійним лігам, які нині не перебувають під юрисдикцією будь-якого уряду або Міжнародної федерації, також буде запропоновано прийняти Кодекс.

23.1.3. Список усіх організацій, що прийняли Кодекс, буде опубліковано ВАДА.

23.2. Імплементация Кодексу

23.2.1. Сторони-підписанти мають забезпечити виконання положень Кодексу за допомогою політики, що ними проводиться, ухваленням законів, правил і норм відповідно до своїх повноважень і сфери відповідальності.

23.2.2. Наступні статті в тій частині, яка реалізується антидопінговою організацією в рамках своєї антидопінгової діяльності, повинні бути імплементовані сторонами-підписантами, без значних змін, за винятком незначних змін в мові стосовно назви організації, виду спорту, номерів розділів і т.п.

- Стаття 1. Визначення допінгу
- Стаття 2. Порушення антидопінгових правил
- Стаття 3. Докази допінгу
- Стаття 4.2.2. Особливі речовини
- Стаття 4.3.3. Зміст забороненого списку за визначенням ВАДА
- Стаття 7.6. Завершення спортивної кар'єри
- Стаття 9. Автоматичне анулювання індивідуальних результатів
- Стаття 10. Санкції, що застосовуються до фізичних осіб
- Стаття 11. Наслідки для команд
- Стаття 13. Апеляції, за винятком 13.2.2, 13.6 і 13.7
- Стаття 15.1. Визнання рішень
- Стаття 17. Строк давності
- Стаття 24. Тлумачення Кодексу
- Додаток 1. Визначення

Забороняється вносити додаткові положення до правил, розроблених стороною-підписантом, якщо вони змінюють дію статей, перелічених в даній статті. Правила, що розроблені стороною-підписантом, повинні прямо визнавати примітки до Кодексу і надавати їм таку ж статус, який вони мають в Кодексі.

Коментар до статті 23.2.2: Ніщо в Кодексі не перешкоджає антидопінговій організації приймати і посилювати власні дисциплінарні правила щодо дій

персоналу спортсмена, який пов'язаний з допінгом, але не є порушенням антидопінгових правил відповідно до Кодексу. Наприклад, Національні або Міжнародні федерації можуть відмовитися відновити ліцензію тренеру в разі численних порушень антидопінгових правил спортсменами, яких він тренує.

23.2.3. Для забезпечення виконання Кодексу сторони-підписанти мають намагатися впроваджувати моделі кращих практик, що рекомендовані ВАДА.

23.3. Імплементация антидопінгових програм

Сторони-підписанти повинні докладати достатніх зусиль для реалізації антидопінгових програм у всіх областях, що підпадають під дію Кодексу і Міжнародних стандартів.

23.4. Відповідність Кодексу

Дії сторін-підписантів, не будуть вважатися відповідними Кодексу до прийняття та імплементации положень Кодексу, відповідно до статей 23.1, 23.2 та 23.3. Вони більше не вважатимуться відповідними Кодексу, якщо прийняття Кодексу буде відкликано.

23.5. Моніторинг відповідності Кодексу і Конвенції ЮНЕСКО

23.5.1 Відповідність Кодексу контролюватиметься ВАДА або іншою організацією, якщо це узгоджено з ВАДА. Відповідність антидопінгових програм, як це передбачено статтею 23.3, повинно контролюватися на основі критерію, визначеного виконавчим комітетом ВАДА. Відповідність положенням Конвенції ЮНЕСКО контролюватиметься, як це визначено Конференцією сторін Конвенції ЮНЕСКО за результатами консультацій з державами-учасниками і ВАДА. ВАДА консультуватиме уряди з питань імплементации Кодексу сторонами-підписантами, і консультуватиме сторони-підписанти з питань ратифікації, прийняття, затвердження або приєднання урядів до Конвенції ЮНЕСКО.

23.5.2. Для сприяння проведенню моніторингу кожна сторона-підписант, має надавати ВАДА інформацію про свою відповідність Кодексу на вимогу Ради засновників ВАДА, а також пояснювати причини невідповідності.

23.5.3. Відмова сторони-підписанта надати на запит ВАДА інформацію про відповідність Кодексу відповідно до статті 23.5.2 або відмова сторони-підписанта надати інформацію у ВАДА відповідно з іншими статтями Кодексу може розглядатися як невідповідність Кодексу.

23.5.4. Всі доповіді ВАДА про відповідність Кодексу мають затверджуватися Радою засновників ВАДА. ВАДА має провести обговорення наявних проблем зі стороною-підписантом, перед ухваленням рішення про те, що сторона-підписант,

не відповідає Кодексу. Будь-яка доповідь ВАДА з висновком про те, що сторона-підписант, не відповідає Кодексу, має бути затверджена Радою засновників ВАДА на зборах, що проводяться після того, як стороні-підписанту надана можливість письмово навести свої аргументи. На рішення Ради засновників ВАДА про те, що сторона-підписант не відповідає Кодексу, може бути подана апеляцію згідно зі статтею 13.6.

23.5.5. ВАДА має надавати звіти про відповідність Міжнародному олімпійському комітету, Міжнародному паралімпійському комітету, Міжнародним федераціям і Організаторам великих спортивних заходів. Дана інформація також має бути доступною для громадськості.

23.5.6. ВАДА має розглядати пояснення з приводу невідповідності Кодексу та у виняткових випадках може рекомендувати МОК, Міжнародному паралімпійському комітету, Міжнародним федераціям і Організаторам великих спортивних заходів тимчасове звільнення від відповідальності за невідповідність Кодексу.

Коментар до статті 23.5.6: ВАДА визнає, що серед сторін-підписантів і урядів будуть значні розбіжності в антидопінговому досвіді, ресурсах та юридичному контексті проведення антидопінгової діяльності. ВАДА братиме до уваги ці розбіжності при розгляді питання про відповідність організації Кодексу.

23.6. Додаткові наслідки невідповідності Кодексу для сторони-підписанта

Невідповідність Кодексу будь-якої зі сторін-підписантів, може призвести до інших наслідків, крім анулювання права подавати заявку на проведення спортивних заходів, як передбачено статтями 20.1.8 (МОК), 20.3.11 (Міжнародні федерації) і 20.6.6 (Організатори великих спортивних заходів). Це може бути вилучення офісів і посад у межах ВАДА; відхилення або відмова від розгляду будь-якої кандидатури на проведення Міжнародного спортивного заходу; символічні наслідки та інші наслідки згідно з Олімпійською хартією.

Застосування таких наслідків може бути оскаржене в САС зацікавленою стороною-підписантом відповідно до статті 13.6.

23.7. Зміна Кодексу

23.7.1. ВАДА несе відповідальність за розвиток і вдосконалення Кодексу. Спортсмени, інші зацікавлені сторони і уряди мають запрошуватися до участі в цьому процесі.

23.7.2. ВАДА має ініціювати внесення запропонованих поправок до тексту Кодексу, забезпечити проведення консультацій з отримуваних рекомендацій і відповідати на них, а також сприяти обміну думками і зворотному зв'язку між

спортсменами, іншими зацікавленими сторонами і урядами для обговорення поправок, що рекомендуються.

23.7.3. Поправки до Кодексу після відповідних консультацій мають бути схвалені двома третинами Ради засновників ВАДА, включно більшість від частини Ради, що представляє уряди, так і від тієї частини, яка представляє олімпійський рух, що має право голосу. Поправки мають набувати чинності через три місяці після їх ухвалення, якщо не передбачено інше.

23.7.4. Сторони-підписанти мають змінити свої правила, щоб впровадити Кодекс 2015 р. до 1 січня 2015 р. або раніше, щоб вони набули чинності з 1 січня 2015 р. Сторони-підписанти мають ввести в дію будь-яку поправку до Кодексу, яка буде затверджена у подальшому, протягом одного року з моменту її затвердження Радою засновників ВАДА.

23.8. Відкликання прийняття Кодексу

Сторони-підписанти можуть відкликати свою декларацію прийняти Кодекс, письмово повідомивши ВАДА про свій намір за 6 місяців до відкликання.

СТАТТЯ 24. ТЛУМАЧЕННЯ КОДЕКСУ

24.1. Офіційний текст Кодексу затверджується ВАДА і публікується англійською і французькою мовами. У разі будь-яких розбіжностей між англійською і французькою версіями переважатиме версія англійською мовою.

24.2. Примітки, що супроводжують різні положення Кодексу, повинні використовуватися для його тлумачення.

24.3. Кодекс повинен тлумачитися як незалежний і автономний текст, без посилань на існуючі закони і норми, прийняті сторонами-підписантами або їх урядами.

24.4. Заголовки, використані для різних частин і статей Кодексу, подані виключно для зручності і не повинні вважатися частиною положень Кодексу і не повинні впливати на зміст положень, до яких вони відносяться.

24.5. Кодекс не має зворотної сили відносно справ, у яких рішення не було ухвалене до його затвердження Стороною-підписантом та імплементації у власні правила. Однак порушення антидопінгових правил, що мали місце «до Кодексу», продовжуватимуть вважатися "першими порушеннями" або "повторними порушеннями" для цілей визначення санкцій за статтею 10 при подальших порушеннях антидопінгових правил після ухвалення Кодексу.

24.6. Розділ "Цілі, сфера застосування і структура Всесвітньої антидопінгової програми і Кодексу" і Додаток 1 "Визначення" і Додаток 2 «Приклади застосування ст.10» повинні вважатися невід'ємними частинами Кодексу.

СТАТТЯ 25. ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

25.1. Загальне застосування Кодексу 2015

Застосування Кодексу-2015 у повному обсязі має розпочатися з 1 січня 2015 р. (так звана «Дата набуття чинності»).

25.2. Відсутність зворотної дії, крім статей 10.7.5 і 17, та коли застосовується принцип Lex Mitior

Ретроспективний період, який береться до уваги для цілей статті 10.7.5 при визначенні попередніх порушень у випадку численних порушень, а також строк давності, встановлений в статті 17, є процедурними правилами і повинні застосовуватися ретроактивно, з врахуванням того, що стаття 17 може застосовуватися тільки якщо строк давності не завершився до дати набуття чинності. Інакше кожен випадок порушення антидопінгового правила, що передував даті набуття чинності, та випадок порушення антидопінгових правил, який став відомим після дати набуття чинності, але трапився до неї, має розглядатися за правилами, що діяли на той час, коли, сталося передбачуване порушення, якщо тільки комісія, що проводить слухання, не вважає за потрібне застосувати за даних обставин принцип Lex Mitior.

25.3. Застосування щодо рішень, ухвалених до набуття чинності Кодексу 2015

У тих випадках, коли остаточне рішення про порушення антидопінгового правила було винесено до дати набуття чинності Кодексу, а спортсмен або інша особа продовжують відбувати відсторонення з дати набуття чинності Кодексу, вони можуть звернутися до антидопінгової організації, відповідальної за обробку результатів у зв'язку з антидопінговим порушенням, з проханням розглянути питання про скорочення періоду відсторонення на основі Кодексу-2015. Таке звернення має бути зроблене до закінчення періоду відсторонення. На рішення, ухвалені антидопінговою організацією, може бути подано апеляцію згідно зі статтею 13.2. Кодекс 2015 року не повинен застосовуватися до тих випадків порушення антидопінгового правила, коли остаточне рішення щодо порушення антидопінгових правил було винесено, а строк відсторонення закінчився.

25.4. Сукупність порушень у випадку, коли перше порушення мало місце до 1 січня 2015 року

З метою визначення строку відсторонення по другому порушенню, відповідно до статті 10.7.1, коли санкція за перше порушення була визначена на основі правил, що передували Кодексу 2015 року, повинен застосовуватися строк відсторонення, який би підлягав застосуванню при розгляді першого порушення за правилами, передбаченими Кодексом 2015 року.

Коментар до статті 25.4: У ситуаціях, що відрізняються від описаної в статті 25.4, коли остаточне рішення, згідно з яким встановлено порушення антидопінгового правила, було ухвалене до існування Кодексу або на основі редакції Кодексу, що діяла до Кодексу 2015 року, і коли призначений строк відсторонення повністю закінчився, Кодекс-2015 не може бути використаний для перекваліфікації колишнього порушення.

25.5 Додаткові поправки до Кодексу

Будь-які додаткові поправки до Кодексу набувають чинності відповідно до статті 23.7.

ДОДАТОК 1: ВИЗНАЧЕННЯ

АДАМС (ADAMS – Anti-Doping Administration & Management System) Система антидопінгового адміністрування і управління – це система, призначена для керування базою даних, розміщеною в Інтернеті, шляхом введення, зберігання, поширення даних і складання звітів, розроблена для надання допомоги зацікавленим сторонам і ВАДА в їх антидопінговій діяльності за умови дотримання законодавства про захист персональних даних.

Анулювання (Disqualification) Див. **Наслідки порушення антидопінгових правил.**

Антидопінгова організація (Anti-Doping Organization) Сторона-підписант, відповідальна за ухвалення правил, спрямованих на запобігання, впровадження і виконання будь-якої частини процесу допінг-контролю. Зокрема, антидопінговими організаціями є Міжнародний олімпійський комітет, Міжнародний паролімпійський комітет, інші Організатори великих спортивних заходів, які проводять тестування на своїх спортивних заходах, ВАДА, міжнародні федерації та Національні антидопінгові організації.

Атиповий результат (Atypical Finding) Повідомлення з лабораторії, акредитованої ВАДА, або іншої лабораторії, схваленої ВАДА, про результат, який відповідно до Міжнародного стандарту для лабораторій або відповідних Технічних документів, потребує подальшого розслідування, до встановлення несприятливого результату аналізу.

Атиповий показник у паспорті (Atypical Passport Finding) Висновок, визначений як атиповий показник у паспорті, як передбачено у застосованих Міжнародних стандартах.

Біологічний паспорт спортсмена (Athlete Biological Passport) Програма і методи збору і узагальнення даних, визначені у Міжнародному стандарті тестування і розслідувань та Міжнародним стандартом для лабораторій.

ВАДА (WADA – World Anti-Doping Agency) Всесвітнє антидопінгове агентство.

Використання (Use) Використання, нанесення, ковтання, введення ін'єкційним шляхом, або споживання будь-яким іншим способом будь-чого, що належить до заборонених речовин або заборонених методів.

Вина (Fault) Будь-яке порушення обов'язку або будь-яка відсутність пильності, домірна певній ситуації. Фактори, які повинні братися до уваги при оцінці ступеня вини спортсмена або іншої особи, включають, наприклад, досвід спортсмена або

іншої особи, чи є спортсмен або інша особа неповнолітнім, особливі обставини, такі як інвалідність, ступінь ризику, який повинен був усвідомлюватися спортсменом, рівень пильності, який спортсмен повинен був проявити, і розслідування, яке спортсмен повинен був провести по відношенню до встановлення ступеня можливого ризику. При оцінці ступеню вини спортсмена або іншої особи обставини, які беруться до уваги, повинні бути визначені та стосуватися справи, щоб пояснити відступ спортсмена або іншої особи від очікуваного стандарту поведінки. Наприклад, те, що спортсмен втратить можливість заробляти кошти протягом періоду відсторонення, або що у спортсмена залишиться мало часу для продовження кар'єри, або розклад спортивного календаря не вважатиметься фактом, що стосується справи, який буде взято до уваги при скороченні періоду відсторонення за статтею 10.5.1 або 10.5.2.

Коментар. Критерій оцінки ступеня вини спортсмена однаковий для всіх статей, де вина береться до уваги. Проте відповідно до статті 10.5.2 не допускається скорочення санкції, тільки якщо при визначенні ступеня вини не було висновку, що з боку спортсмена або іншої особи мала місце незначна вина або необережність.

Відсторонення (*Ineligibility*): Див. **Наслідки порушення антидопінгового правила.**

Відсутність вини або необережності (*No Fault or Negligence*): Доведення спортсменом або іншою особою факту, що він або вона не знали або не підозрювали і не могли об'єктивно знати або підозрювати навіть за умови проявлення найбільшої обережності, що він або вона використали, або йому чи їй було призначено заборонену речовину або заборонений метод, або він чи вона іншим чином порушили антидопінгове правило. Якщо спортсмен не є неповнолітнім, у випадках порушення антидопінгового правила за статтею 2.1 спортсмен також повинен показати, як заборонена речовина потрапила до його організму.

Володіння (*Possession*): Фактичне фізичне володіння, або презюмоване володіння (яке має місце, тільки якщо особа має виключний контроль або має намір набути контроль над забороненою речовиною або методом або допуск до приміщення, в якому знаходиться заборонена речовина або заборонений метод). За умови, однак, якщо особа не має виключний контроль над забороненою речовиною або забороненим методом або допуску до місцезнаходження забороненої речовини або методу, презюмоване володіння має місце тільки тоді, коли особа знала про наявність забороненої речовини або забороненого методу і мала намір заволодіти ними. Однак порушенням антидопінгових правил не вважаються ті випадки, коли особа просто володіє забороненою речовиною або методом, якщо перед тим, як вона отримає будь-яке повідомлення про порушення антидопінгових правил, вона

здійснити конкретні дії з метою показати, що вона ніколи не намагалася володіти ними та відмовиться від володіння, заявивши про це антидопінговій організації. Одна будь-яка дія, протилежна вказаному у цьому визначенні, купівля (включаючи через будь-які електронні або інші засоби) забороненої речовини або забороненого методу, становить володінням особою, яка здійснює покупку.

Коментар. За цим визначенням стероїди, виявлені в автомобілі спортсмена, становитимуть порушення, крім тих випадків, коли спортсмен доведе, що хтось інший користувався його автомобілем. У такому разі антидопінгова організація має довести, що, навіть якщо спортсмен не мав виключного контролю над автомобілем, він знав про стероїди і мав намір встановити контроль над ними. Таким самим чином, якщо в домашній аптечці спортсмена, до якої мали доступ спортсмен та його подружжя, виявлено стероїди, антидопінгова організація має довести, що спортсмен знав про наявність стероїдів в аптечці і мав намір встановити над ними контроль. Сам акт купівлі забороненої речовини є володінням, навіть у випадку, коли продукт не доставлено, отримано іншою особою або відправлено на адресу третьої особи.

Втручання (*Tampering*): Зміна з незаконною метою і/або незаконним способом; неправомірний вплив; незаконне втручання; перешкоджання; введення в оману; шахрайство з метою зміни результатів; перешкоджання проведенню загальних процедур.

Дозвіл на терапевтичне використання (ДТВ) (*TUE*): Дозвіл на терапевтичне використання, передбачений статтею 4.4.

Допінг-контроль (*Doping Control*): Всі етапи та процеси, починаючи з планування тестування і закінчуючи остаточним розглядом апеляції, включаючи всі стадії між наданням інформації про місцезнаходження, забором проб і поводженням з ними, лабораторним аналізом, ДТВ, обробкою результатів і проведенням слухань.

Допоміжний персонал спортсмена (*Athlete Support Personnel*): Будь-який тренер, інструктор, менеджер, агент, технічний персонал команди, офіційна особа, медичний, фельдшерський персонал, один з батьків чи будь-яка інша особа, яка працює зі спортсменом, лікує або допомагає спортсмену під час підготовки й участі в спортивних змаганнях.

Заборонена речовина (*Prohibited Substance*): Будь-яка речовина або клас речовин, наведена в Забороненому списку.

Заборонений метод (*Prohibited Method*): Будь-який метод, включений до Забороненого списку.

Заборонений список (*Prohibited List*): Список, що встановлює перелік заборонених речовин і заборонених методів.

Забруднений продукт (*Contaminated Product*): Продукт, що містить заборонену речовину, яка не вказана на етикетці продукту або в інформації, яку можна отримати шляхом належного пошуку в Інтернеті.

Змагальний період (*In-Competition*): Якщо інше не зазначено в правилах Міжнародної федерації або керівного органу відповідного спортивного заходу, «змагальний період» означає період, що починається за дванадцять годин до змагання, в якому спортсмен заявлений на участь і до кінця такого змагання і процесу забору проб, що відноситься до такого змагання.

Коментар. Міжнародна федерація або керівний орган спортивного заходу може встановити «змагальний період», що відрізняється від періоду проведення спортивного заходу.

Змагання (*Competition*): Одиночний забіг, заплив, гонка, матч, гра або одиночна дисципліна - наприклад, баскетбольний матч або фінали Олімпійських спринтів на 100 метрів у легкій атлетиці. Для багатоетапних гонок та інших спортивних дисциплін, коли нагороди присуджуються щоденно або на інших проміжних підставах, відмінності між змаганням і спортивним заходом встановлюються у відповідності до правил, ухвалених відповідною Міжнародною федерацією.

Індивідуальний вид спорту (*Individual Sport*): Будь-який вид спорту, який не є командним.

Істотне сприяння (*Substantial Assistance*): Для цілей статті 10.6.1, особа, яка істотно сприяє, повинна: 1) письмово з власним підписом надати інформацію, що стосується порушення антидопінгового правила, якою вона володіє; 2) повною мірою сприяти розслідуванню та офіційному розгляду будь-якого випадку, пов'язаного з цією інформацією, включаючи, наприклад, надання свідчень на слуханнях, якщо надійде відповідний запит від антидопінгової організації або комісії, яка проводить слухання. Надана інформація має заслуговувати на довіру і бути важливою для розслідування випадку, щодо якого було порушено справу, або, якщо справу ще не порушено, має надати достатні підстави для порушення такої справи.

Кодекс (*Code*): Всесвітній антидопінговий кодекс.

Командний вид спорту (*Team Sport*): Вид спорту, в якому дозволена заміна учасників команд під час змагань.

Конвенція ЮНЕСКО (*UNESCO Convention*): Міжнародна Конвенція „Про боротьбу з допінгом в спорті”, прийнята 33-ю сесією Генеральної конференції ЮНЕСКО 19 жовтня 2005 року, включаючи всі поправки, прийняті державами-учасниками Конвенції, а також Конференцією сторін Міжнародної Конвенції „Про боротьбу з допінгом в спорті”.

Маркер (*Marker*): Сполука, група сполук або біологічних параметрів, які свідчать про використання забороненої речовини або забороненого методу.

Метаболіт (*Metabolite*): Будь-яка сполука, що утворюється в результаті процесу біотрансформації.

Міжнародний спортивний захід (*International Event*): Спортивний захід або змагання, керівним органом якого є Міжнародний олімпійський комітет, Міжнародний паролімпійський комітет, міжнародна федерація, організатор великого спортивного заходу або інша міжнародна спортивна організація, що є керівним органом заходу або призначає технічний персонал на спортивний захід.

Міжнародний стандарт (*International Standard*): Стандарт, затверджений ВАДА на підтримку Кодексу. Відповідність міжнародному стандарту (на відміну від іншого альтернативного стандарту, практики або процедури), повинна слугувати достатньою підставою для встановлення того факту, що процедури, вказані в міжнародному стандарті, проведені належним чином. Міжнародні стандарти мають включати будь-які технічні документи, видані відповідно до міжнародного стандарту.

Наслідки порушення антидопінгових правил, „Наслідки” (*Consequences of Anti-Doping Rules Violations, Consequences*): Порушення спортсменом або іншою особою антидопінгового правила може спричинити один або більше з наступних наслідків: а) **дискваліфікація** – означає анулювання досягнутих спортсменом результатів у конкретному виді змагання або всього змагання з усіма дотичними наслідками, як позбавлення усіх медалей, очок і призів; б) **відсторонення** – означає заборону спортсмену або іншій особі через порушення антидопінгового правила брати участь у будь-яких змаганнях або іншій діяльності, припинення фінансування на визначений час, як це передбачено статтею 10.12.1; в) **тимчасове відсторонення** – спортсмен або інша особа тимчасово відстороняється від участі в будь-яких змаганнях або діяльності до винесення остаточного рішення на слуханнях, що проводяться відповідно до статті 8; г) **фінансові наслідки** – фінансова санкція, яка накладається за порушення антидопінгового правила або для відшкодування витрат, пов'язаних з порушенням антидопінгового правила; д) **публічне оприлюднення або публічна звітність** – поширення або оприлюднення інформації для широкої громадськості або осіб, крім тих осіб, які мають право

бути повідомленими заздалегідь у відповідності до статті 14. До команд у командних видах спорту також можуть застосовуватися наслідки, як це передбачено статтею 11.

Національна антидопінгова організація (*National Anti-Doping Organization*): Організація, визначена кожною країною, яка має повноваження і відповідає за ухвалення та впровадження антидопінгових правил, здійснення забору проб, обробку результатів тестування, проведення слухань на національному рівні. Якщо це призначення не було зроблено компетентними органами державної влади, такою структурою мають бути Національний олімпійський комітет або уповноважена ним організація.

Національний олімпійський комітет (*National Olympic Committee*): Організація, визнана Міжнародним олімпійським комітетом. Визначення «Національний олімпійський комітет» стосується також національних спортивних конфедерацій у тих країнах, де функції Національного олімпійського комітету по боротьбі з допінгом в спорті беруть на себе Національні спортивні конфедерації.

Національний спортивний захід (*National Event*): Спортивний захід або змагання, в якому беруть участь спортсмени міжнародного або національного рівня, що не є міжнародною спортивною подією.

Незначна вина або необережність (*No Significant Fault or Negligence*): Доведення спортсменом або іншою особою фактів, що його або її вина або необережність при розгляді в цілому обставин справи, а також зважаючи на критерії «відсутності вини або необережності», є незначною по відношенню до порушення антидопінгового правила. Якщо спортсмен не є неповнолітнім, то у випадках порушення статті 2.1, спортсмен також зобов'язаний довести, як заборонена речовина потрапила до його або її організму.

Коментар. Для каннабіноїдів спортсмен може встановити незначну вину або необережність, чітко довівши, що контекст використання не був пов'язаний зі спортивним виступом.

Неповнолітній (*Minor*): Фізична особа, яка не досягла 18 років.

Несприятливий результат аналізу (*Adverse Analytical Finding*): Повідомлення з лабораторії, акредитованої ВАДА, або іншої лабораторії, санкціонованої ВАДА, що відповідно до Міжнародного стандарту для лабораторій і відповідних технічних документів у пробі виявлено наявність забороненої речовини, або її метаболітів, або маркерів (включно з підвищеною кількістю ендогенних речовин), або отримано докази використання забороненого методу.

Несприятливий результат по паспорту (*Adverse Passport Finding*): Висновок, визначений як несприятливий результат по паспорту, як це передбачено відповідним міжнародним стандартом.

Об'єктивна відповідальність (*Strict Liability*): Правило, що передбачає, що відповідно до статті 2.1 та 2.2 антидопінгової організації немає необхідності доводити факт наміру, вини, необережності або усвідомленого використання спортсменом з метою встановлення порушення антидопінгового правила.

Об'єкти спортивного заходу (*Event Venues*): Об'єкти, визначені такими керівною організацією спортивного заходу.

Організатор великого спортивного заходу (*Major Event Organizations*): Континентальні асоціації Національних олімпійських комітетів та інші міжнародні організації, що об'єднують декілька видів спорту і виступають як керівні органи для континентального, регіонального та іншого міжнародного спортивного заходу.

Особа (*Person*): Фізична особа або організація, чи інша юридична особа.

Особлива речовина (*Specified Substance*): Див. статтю 4.2.2.

Період проведення змагань (*Event Period*): Час між початком і закінченням спортивного заходу, як встановлено керівним органом такого заходу.

Позазмагальний (*Out-of-Competition*): Будь-який період, який не є змагальним періодом.

Попереднє слухання (*Provisional Hearing*): Термінове скорочене слухання, для цілей статті 7.9, яке проводиться перед слуханням за статтею 8, забезпечує спортсмену можливість отримати повідомлення і бути заслуханим в письмовій або усній формі.

Коментар. Попереднє слухання – це тільки перший (попередній) етап, який може не передбачати повного розгляду обставин справи. Після попереднього слухання у спортсмена залишається право на повне слухання по суті справи. „Пришвидчене слухання”, у тому контексті, в якому воно вказане в статті 7.9, навпаки, передбачає повне слухання по суті справи, що проводиться за прискореною процедурою.

Призначення (*Administration*) Надання, постачання, контроль, сприяння, інший вид участі у використанні або спробі використання іншою особою забороненої речовини або забороненого методу. Проте дане визначення не поширюється на

добросовісні дії медичного персоналу по використанню забороненої речовини або забороненого методу з реальною виправданою терапевтичною метою або з іншим прийнятним поясненням та не поширюється на дії по застосуванню заборонених речовин, які не заборонені у поза-змагальний період, якщо тільки обставини в цілому не вказують на те, що заборонені речовини не призначалися для використання з реальною виправданою терапевтичною метою або були спрямовані на покращення спортивних результатів.

Проба або Зразок (*Sample or Specimen*): Будь-який біологічний матеріал, відібраний для цілей допінг-контролю.

Коментар. Інколи заявляється, що забір проб крові суперечить догматам деяких релігійних або культурних груп. Встановлено, що для таких заяв немає жодних підстав.

Програма незалежних спостерігачів (*Independent Observer Program*): Група спостерігачів під наглядом ВАДА, яка спостерігає і надає рекомендації стосовно процесу допінг-контролю на визначених спортивних заходах, а також звітує про свої спостереження.

Публічне оприлюднення або публічний звіт (*Publicly Disclose or Publicly Report*): Див. Наслідки порушень антидопінгових правил.

Регіональна антидопінгова організація (*Regional Anti-Doping Organization*): Регіональна організація, уповноважена країнами-учасниками координувати і реалізовувати делеговані їй сфери національних антидопінгових програм, що може включати адаптацію та імплементацію антидопінгових правил, планування і збір проб, обробку результатів, розгляд запитів на ТВ, проведення слухань, проведення освітніх програм на регіональному рівні.

Реєстраційний пул тестувань (*Registered Testing Pool*): Список найпріоритетніших спортсменів, що складається окремо на міжнародному рівні міжнародними федераціями та на національному рівні Національними антидопінговими організаціями, які підлягають цілеспрямованому змагальному і поза-змагальному тестуванню, що є частиною плану збору проб такої міжнародної федерації або Національної антидопінгової організації. Такі спортсмени в зв'язку з цим повинні надавати інформацію про своє місцезнаходження відповідно до статті 5.6 і Міжнародному стандарту з тестування і розслідувань.

Розповсюдження (*Trafficking*): Продаж, передача, транспортування, пересилання, доставка або роздача (або володіння для однієї з цих цілей) заборонених речовин або забороненого методу (безпосередньо, або через електронні чи інші засоби) спортсменом, допоміжним персоналом спортсмена чи будь-якою іншою особою,

яка знаходиться під юрисдикцією антидопінгової організації, будь-якій третій стороні. Однак це визначення не поширюється на добросовісні дії медичного персоналу по використанню забороненої речовини з реальною виправданою терапевтичною метою або іншим прийнятним поясненням, та не повинно включати дії із забороненими речовинами, які не заборонені при позазмагальному тестуванні, якщо тільки обставини в цілому не вказують на те, що заборонені речовини не призначались для використання з реальною виправданою терапевтичною метою або були направлені на покращення спортивних результатів.

CAC (*Court of Arbitration for Sport*): Спортивний арбітражний суд.

Спортивний захід (*Event*): Серія окремих змагань, що проводяться разом однією керівною організацією (наприклад, Олімпійські ігри, чемпіонати світу FINA або Панамериканські ігри).

Спортсмен (*Athlete*): Будь-яка особа, яка займається спортом на міжнародному (як це встановлено кожною міжнародною федерацією) або національному рівні (як це встановлено кожною Національною антидопінговою організацією). Антидопінгова організація має право на власний розсуд застосовувати антидопінгові правила до спортсмена, який не є спортсменом ані міжнародного, ані національного рівня, поширюючи визначення „спортсмен” і на них. Стосовно спортсменів, які не є спортсменами ані міжнародного, ані національного рівня, антидопінгова організація може діяти наступним чином: скоротити тестування або не проводити тестування взагалі, аналізувати проби не на весь перелік заборонених речовин; вимагати надання меншої кількості інформації про місцезнаходження або взагалі не вимагати її надання; не вимагати завчасного подання запитів на ДТВ. Проте якщо спортсмен, який перебуває під юрисдикцією антидопінгової організації і виступає на рівні нижче міжнародного і національного, вчиняє порушення антидопінгового правила, передбачене статтями 2.1, 2.3 або 2.5, до нього застосовуються наслідки, передбачені Кодексом (крім статті 14.3.2). Для цілей статті 2.8 і статті 2.9, а також для проведення інформаційних і освітніх програм спортсменом визнається будь-яка особа, яка займається спортом під юрисдикцією будь-якої сторони- підписанта, уряду або іншої спортивної організації, що прийняла Кодекс.

Коментар. Це визначення чітко встановлює, що всі спортсмени міжнародного або національного рівня, підпадають під дію антидопінгових правил, викладених у Кодексі, причому в антидопінгових правилах Міжнародних федерацій і Національних антидопінгових організацій повинно бути чітко вказано, що розуміється під „міжнародним рівнем» і „національним рівнем». Також дане визначення дозволяє кожній Національній антидопінговій організації, за бажанням, охоплювати своєю антидопінговою програмою не тільки спортсменів

міжнародного і національного рівня, але й учасників змагань нижчого рівня, а також тих, хто займається фітнесом і взагалі не змагається. Національна антидопінгова організація може, наприклад, прийняти рішення протестувати спортсменів-аматорів, але не вимагати від них завчасної подачі запитів на ДТВ. Але порушення антидопінгових правил, що виявилось у несприятливому результаті аналізу або фальсифікації, спричинить всі наслідки, передбачені Кодексом (за виключенням статті 14.3.2). Рішення про те, чи застосовувати наслідки до спортсменів-аматорів, які займаються фітнесом, але не змагаються, приймає сама Національна антидопінгова організація. Так само організатор великого спортивного заходу, що проводить спортивний захід тільки для ветеранів, може прийняти рішення протестувати всіх учасників, але не аналізувати проби на весь перелік заборонених речовин. Учасники змагань всіх рівнів повинні мати перевагу в отриманні інформації та освіти в сфері боротьби з допінгом.

Спортсмен міжнародного рівня (*International-Level Athlete*): Спортсмени, які змагаються на міжнародному рівні, як це визначено кожною міжнародною федерацією, відповідно до Міжнародного стандарту з тестування і розслідувань.

Спортсмен національного рівня (*National-Level Athlete*): Спортсмени, які змагаються у виді спорту на національному рівні, як це визначено кожною Національною антидопінговою організацією, відповідно до Міжнародного стандарту з тестування і розслідувань.

Спроба (*Attempt*): Свідома поведінка, яка є складовою дій, результатом яких буде порушення антидопінгового правила. Умовою того, що порушення антидопінгових правил не буде вважатися таким тільки на підставі спроби порушення, буде відмова особи від участі в спробі до того, як про неї стане відомо третій стороні, яка не втягнена в спробу.

Сторони-підписанти (*Signatories*): Організації, що підписали Кодекс і погодилися виконувати його, як це визначено у статті 23.

Терапевтичне використання (*TUE*): Дозвіл на терапевтичне використання (ДТВ) дозвіл, передбачений статтею 4.4.

Тестування (*Testing*): Частина процесу допінг-контролю, включаючи складання плану збору проб, збір проб, поводження з ними, а також доставку проб до лабораторії.

Тимчасове відсторонення (*Provisional Suspension*): Див. Наслідки порушення антидопінгових правил.

Учасник (*Participant*): Будь-який спортсмен або особа з допоміжного персоналу спортсмена.

Фінансові санкції (*Financial Consequences*): Див. Наслідки порушення антидопінгових правил.

Цільове тестування (*Target Testing*): Відбір визначених спортсменів для тестування, заснований на критеріях, встановлених у Міжнародному стандарті з тестування і розслідувань.

Коментар. Вказані терміни повинні включати в себе множину та присвійну форму, а також ці ж терміни, що вживаються як інші частини мови.

ДОДАТОК 2: ПРИКЛАДИ ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 10

ПРИКЛАД 1

Обставини справи: несприятливий результат аналізу пов'язаний з наявністю анаболічного стероїда в пробі, відібраній у змагальному тестуванні (стаття 2.1); спортсмен негайно добровільно визнає порушення антидопінгового правила; спортсмен доводить, що в його діях не було значної вини або необережності; спортсмен надає суттєве сприяння.

Застосування наслідків

1. Відправною буде стаття 10.2. Визнання факту, що в діях спортсмена була незначна вина, повинна слугувати достатнім підтвердженням (статті 10.2.1.1 і 10.2.3) того, що порушення антидопінгового правила не було умисним. Таким чином, строк відсторонення повинен становити два, а не чотири роки (стаття 10.2.2).

2. Далі комісія повинна розглянути можливість зниження санкції з врахуванням ступеня вини (статті 10.4 і 10.5). У зв'язку з тим, що в діях спортсмена не було значної вини або необережності (стаття 10.5.2), і оскільки анаболічні стероїди не відносяться до особливих речовин, діапазон санкцій, що застосовується, буде обмежений інтервалом від двох до одного року (мінімум половина санкції у вигляді дворічного відсторонення). Далі комісія повинна визначити період відсторонення у межах вказаного інтервалу з урахуванням ступеня вини спортсмена (у цьому прикладі припустімо, що комісія застосувала санкцію у вигляді періоду відсторонення строком 16 місяців).

3. Третім кроком буде оцінка комісією можливості відміни або скорочення періоду відсторонення відповідно до статті 10.6 (скорочення періоду відсторонення, не пов'язане зі ступенем вини). У даному випадку може бути застосована лише стаття 10.6.1 (Суттєве сприяння). Стаття 10.6.3 (Своєчасне визнання) не може застосовуватися, оскільки період відсторонення менше дворічного мінімуму, встановленого статтею 10.6.3. З врахуванням суттєвого сприяння відбування періоду відсторонення може бути скорочений на три чверті строку в 16 місяців.* Мінімальний період відсторонення, таким чином, міг би скласти чотири місяці (в даному прикладі припустімо, що комісія прийняла рішення відмінити десять місяців відсторонення, і період відсторонення складатиме шість місяців).

4. Відповідно до статті 10.11 перебіг періоду відсторонення за загальним правилом починається з дати прийняття остаточного рішення за підсумками слухань. Оскільки спортсмен негайно добровільно визнав факт вчинення ним порушення антидопінгового правила, датою початку періоду відсторонення можливо визнати дату відбору проби. В будь-якому випадку спортсмен зобов'язаний відбути

мінімум половину періоду відсторонення (а саме три місяці) з дати прийняття остаточного рішення за підсумками слухань (стаття 10.11.2).

5. Оскільки несприятливий результат аналізу відноситься до порушень антидопінгового правила в зв'язку зі змаганням, комісія зобов'язана автоматично анулювати спортивний результат, отриманий спортсменом в зв'язку з участю у відповідному змаганні (стаття 9).

6. Відповідно до статті 10.8 всі спортивні результати спортсмена, показані ним пізніше дати відбору проби і до дати початку перебігу періоду відсторонення, також повинні бути анульовані за виключенням випадків, коли це не відповідає б принципу справедливості.

7. Інформація, передбачена статтею 14.3.2, повинна бути публічно обнародована, якщо спортсмен не є неповнолітнім, оскільки дана процедура є обов'язковою складовою будь-якої санкції (стаття 10.13).

8. Протягом періоду відсторонення спортсмен не має права у жодній функції брати участь в змаганнях або займатися видами діяльності, що стосуються спорту, якщо вони проводяться під юрисдикцією сторони-підписанта або підпорядкованих їй організацій (стаття 10.12.1). Проте спортсмен має право повернутися до тренувань в складі команди або почати використовувати техніко-матеріальні ресурси клубу чи іншої організації-члена сторони-підписанта, або підпорядкованих їй організацій:

а) якщо до закінчення періоду відсторонення спортсмена залишилося два місяці;

б) з початку перебігу останньої чвертини призначеного періоду відсторонення (стаття 10.12.2).

Таким чином, спортсмен отримав би право повернутися до тренувань за півтора місяці до закінчення періоду відсторонення.

ПРИКЛАД 2

Обставини справи: несприятливий результат аналізу пов'язаний з наявністю в пробі, відібраній у змагальному тестуванні, стимулятора, який є особливою речовиною (стаття 2.1); Антидопінгова організація змогла довести, що спортсмен вчинив порушення антидопінгового правила умисно; спортсмен не може довести, що заборонена речовина була використана ним у позазмагальний період і не в зв'язку зі спортивними результатами; спортсмен не визнав негайно і добровільно факт вчинення ним порушення антидопінгового правила, яке ставиться йому у вину; спортсмен надає суттєве сприяння.

Застосування наслідків

1. Відправною є стаття 10.2. Оскільки антидопінгова організація змогла довести, що порушення антидопінгового правила було скоєне умисно, а спортсмен не може довести, що використання даної речовини було дозволене у позазмагальний період і не пов'язане зі спортивними результатами спортсмена (стаття 10.2.3), період відсторонення повинен становити чотири роки (стаття 10.2.1.2).

2. Оскільки порушення було умисним, послаблення санкції з врахуванням ступеня вини неможливе (не можуть бути застосовані статті 10.4 і 10.5). З врахуванням суттєвого сприяння може бути відмінено відбування періоду до трьох четвертих чотирирічного періоду відсторонення.* Таким чином, мінімальний період відсторонення складе один рік.

3. Відповідно до статті 10.11, перебіг періоду відсторонення повинен початися з дати прийняття остаточного рішення за підсумками слухань.

4. Оскільки несприятливий результат аналізу відноситься до порушень антидопінгового правила в зв'язку зі змаганням, комісія зобов'язана автоматично анулювати спортивний результат, отриманий спортсменом в зв'язку з участю у відповідному змаганні (стаття 9).

5. Відповідно до статті 10.8 всі спортивні результати спортсмена, показані ним пізніше дати відбору проби і до дати початку перебігу періоду відсторонення, також повинні бути анульовані за виключенням випадків, коли це не відповідало би принципу справедливості.

6. Інформація, передбачена статтею 14.3.2, повинна бути публічно обнародована, якщо спортсмен не є неповнолітнім, оскільки дана процедура є обов'язковою складовою будь-якої санкції (стаття 10.13).

7. Протягом періоду відсторонення спортсмен не має права у жодній функції брати участь в змаганнях або займатися видами діяльності, що стосуються спорту, якщо вони проводяться під юрисдикцією сторони-підписанта або підпорядкованих їй організацій (стаття 10.12.1). Проте спортсмен має право повернутися до тренувань в складі команди або почати використовувати техніко-матеріальні ресурси клубу чи іншої організації-члена сторони-підписанта або підпорядкованих їй організацій:

а) якщо до закінчення періоду відсторонення спортсмена залишилося два місяці;

б) з початку перебігу останньої четвертини призначеного періоду відсторонення (стаття 10.12.2).

Таким чином, спортсмен отримав би право повернутися до тренувань за два місяці до закінчення періоду відсторонення.

ПРИКЛАД 3

Обставини справи: несприятливий результат аналізу пов'язаний з наявністю в пробі, відібраній у позазмагальному тестуванні анаболічного стероїда (стаття 2.1); спортсмен довів, що в його діях не було значної вини або необережності; спортсмен також довів, що несприятливий результат аналізу є наслідком використання забороненого продукту.

Застосування наслідків

1. Відправною буде стаття 10.2. Оскільки спортсмен надав достатній доказ того, що він не вчиняв навмисного порушення антидопінгового правила (в тому, що ним використано забруднений продукт, не було його значної вини – статті 10.2.1.1 та 10.2.3), період відсторонення повинен становити два роки. (стаття 10.2.2).

2. Далі комісія повинна розглянути можливість послаблення санкції з врахуванням ступеня вини спортсмена (статті 10.4 і 10.5). Оскільки спортсмен зміг довести, що порушення антидопінгового правила є наслідком використання забрудненого продукту і що в його діях не було значної вини або необережності, з врахуванням положень статті 10.5.1.2 межі застосовуваних наслідків визначатимуться як період відсторонення до двох років або винесення попередження.

Комісія визначить період відсторонення у межах вказаного періоду з врахуванням ступеня вини спортсмена (в даному прикладі, припустимо, що комісія застосувала б санкцію у вигляді періоду відсторонення строком чотири місяці).

3. Відповідно до статті 10.8 всі спортивні результати спортсмена, показані ним пізніше дати відбору проби і до дати початку перебігу періоду відсторонення, також повинні бути анульовані за виключенням випадків, коли це не відповідає б принципу справедливості.

4. Інформація, передбачена статтею 14.3.2, повинна бути публічно обнародована, якщо спортсмен не є неповнолітнім, оскільки дана процедура є обов'язковою складовою будь-якої санкції (стаття 10.13).

5. Протягом періоду відсторонення спортсмен не має права у жодній функції брати участь в змаганнях або займатися іншими видами діяльності, що стосуються спорту, якщо вони проводяться під юрисдикцією сторони, що підписалася або підпорядкованих їй організацій (стаття 10.12.1). Проте спортсмен має право повернутися до тренувань в складі команди або почати використовувати техніко-матеріальні ресурси клубу чи іншої організації-члена сторони-підписанта, або підпорядкованих їй організацій:

- а) якщо до закінчення періоду відсторонення спортсмена залишилося два місяці;
- б) з початку перебігу останньої четвертини призначеного періоду відсторонення (стаття 10.12.2).

Таким чином, спортсмен отримав би право повернутися до тренувань за один місяць до закінчення періоду відсторонення.

ПРИКЛАД 4

Обставини справи: спортсменка, аналіз проби якої ніколи не виявляв несприятливий результат аналізу і яка ніколи не підозрювалася у порушенні антидопінгового правила, раптово добровільно визнала, що використовувала анаболічний стероїд з метою покращення своїх спортивних результатів. Також спортсменка надає суттєве сприяння.

Застосування наслідків

1. Оскільки порушення було вчинено умисно, повинна застосовуватися стаття 10.2.1 і за загальним правилом повинні застосовуватися наслідки у вигляді періоду відсторонення строком чотири роки.
2. Скорочення періоду відсторонення з врахуванням ступеня вини неможливо (статті 10.4 та 10.5 не можуть застосовуватися).
3. З врахуванням лише добровільного визнання спортсменки (стаття 10.6.2) період відсторонення може бути скорочено на період часу, що дорівнює не більше половині чотирирічного строку. З врахуванням лише суттєвого сприяння спортсменки (стаття 10.6.1) може бути відмінено до трьох четвертих чотирирічного строку.* Відповідно до статті 10.6.4, з врахуванням негайного добровільного визнання і суттєвого сприяння максимальний період часу, на який може бути скорочений або відмінений період відсторонення, не може перевищувати три четверти чотирирічного періоду. Таким чином, мінімальний період відсторонення складатиме один рік.
4. За загальним правилом період відсторонення починається з дати прийняття остаточного рішення за підсумками слухань (стаття 10.11). Якщо добровільне визнання було враховано при скороченні періоду відсторонення, зарахування попереднього періоду в період перебігу періоду відсторонення, відповідно до статті 10.11.2, не є допустимим. Дане положення намагається виключити можливість для спортсмена двічі використовувати на свою користь одні й ті ж обставини. Проте якщо відбування частини періоду відсторонення було відмінено виключно з врахуванням наданого суттєвого сприяння, стаття 10.11.2 може бути застосована, і початок періоду відсторонення може бути встановлено з дати останнього випадку використання спортсменкою анаболічного стероїда.
5. Відповідно до статті 10.8 всі спортивні результати спортсменки, показані від дати порушення антидопінгового правила і до дати початку періоду відсторонення, повинні бути анульовані крім випадків, коли це не відповідало би принципу справедливості.
6. Інформація, передбачена статтею 14.3.2, повинна бути публічно опублікована, якщо спортсменка не є неповнолітньою, оскільки дана процедура є обов'язковою складовою будь-якої санкції (стаття 10.13).

7. Протягом періоду відсторонення спортсменка не може брати участь в змаганнях у жодній функції або займатися іншими видами діяльності, що стосуються спорту, якщо вони проводяться під юрисдикцією сторони, що підписалася або підпорядкованих їй організацій (стаття 10.12.1). Проте спортсменка може повернутися до тренувань в складі команди або почати використовувати техніко-матеріальні ресурси клубу або іншої організації-члена сторони-підписанта, або підпорядкованих їй організацій:

- а) якщо до завершення періоду відсторонення спортсменки залишилося два місяці;
- б) з початку перебігу останньої чвертини призначеного періоду відсторонення (стаття 10.12.2).

Таким чином, спортсменка отримала би право повернутися до тренувань за два місяці до закінчення періоду відсторонення.

ПРИКЛАД 5

Обставини справи: представник допоміжного персоналу спортсмена допомагає спортсмену уникнути періоду відсторонення, який спортсмен відбуває, реєструючи його як учасника змагання під іншим іменем. Представник допоміжного персоналу спортсмена добровільно зізнається у вчиненні ним відповідного порушення антидопінгового правила (стаття 2.9) до повідомлення про факт можливого порушення зі сторони антидопінгової організації.

Застосування наслідків

1. Відповідно до статті 10.3.4 може бути призначено період відсторонення в межах від двох до чотирьох років, залежно від важкості порушення (припустимо, що комісія застосувала б санкцію у вигляді періоду відсторонення строком три роки).
2. Послаблення санкції з врахуванням ступеня вини не може застосовуватись, оскільки намір є елементом складу порушення антидопінгового правила за статтею 2.9 (див. примітку до статті 10.5.2).
3. Відповідно до статті 10.6.2 за умови, що визнання є єдиним надійним доказом, період відсторонення може бути скорочено, але не більше ніж наполовину (припустимо, що комісія застосувала санкцію у вигляді строку відсторонення у 18 місяців).
4. Інформація, передбачена статтею 14.3.2, повинна бути публічно обнародована, якщо персонал спортсмена не є неповнолітнім, оскільки дана процедура є обов'язковою складовою будь-якої санкції (стаття 10.13).

ПРИКЛАД 6

Обставини справи: у зв'язку з першим випадком порушення антидопінгового правила до спортсмена застосовується санкція у вигляді відсторонення строком 14 місяців, відбування чотирьох з яких було скасовано з врахуванням наданого суттєвого сприяння. Спортсмен вдруге здійснює порушення антидопінгового

правила, що виявляється в наявності в пробі, відібраній у змагальному тестуванні, стимулятора, який не відноситься до особливих речовин (стаття 2.1); спортсмен довів, що в його діях не було значної вини або необережності; спортсмен надав суттєве сприяння. Якщо б це був перший випадок порушення антидопінгового правила, комісія застосувала б до спортсмена санкцію у вигляді періоду відсторонення строком 16 місяців і скасувала б відбуття шести місяців періоду відсторонення з врахуванням наданого суттєвого сприяння.

Застосування наслідків

1. До другого випадку порушення антидопінгового правила повинна застосовуватися стаття 10.7, оскільки застосовуються статті 10.7.4.1 та 10.7.5.

2. Відповідно до статті 10.7.1, період відсторонення повинен складати більше з наступного:

а) шести місяців;

б) половини періоду відсторонення, призначеного в зв'язку з першим випадком порушення антидопінгового правила, без урахування можливого скорочення такого строку, відповідно до статті 10.6 (в даному прикладі такий строк повинен був би вираховуватися як половина періоду 14 місяців, тобто сім місяців);

в) подвійного строку у порівнянні з періодом відсторонення, що застосовується до даного повторного порушення антидопінгового правила, якби воно розглядалося в якості першого порушення, без врахування можливого скорочення такого строку за статтею 10.6 (в даному прикладі такий строк повинен був би вираховуватися як період в два рази більший періоду в 16 місяців, тобто 32 місяці).

Період відсторонення в зв'язку з другим порушенням – більше з а, б, в, що складає період відсторонення, рівний 32 місяцям.

3. Далі комісія розгляне можливість скасування відбуття або скорочення періоду відсторонення на основі статті 10.6 (скорочення періоду відсторонення, непов'язане зі ступенем вини). У зв'язку з другим порушенням може бути застосована виключно стаття 10.6.1 (Суттєве сприяння). З врахуванням наданого суттєвого сприяння відбування періоду відсторонення може бути скасовано на період до трьох четвертих строку в 32 місяці.* Таким чином, мінімальний період відсторонення складатиме вісім місяців (припустимо, що з врахуванням наданого суттєвого сприяння комісія скасувала вісім місяців періоду відсторонення, скоротивши призначений період відсторонення до двох років).

4. Оскільки несприятливий результат аналізу відноситься до порушень антидопінгових правил у зв'язку зі змаганням, комісія зобов'язана автоматично анулювати спортивний результат, отриманий спортсменом в зв'язку з участю у відповідному змаганні.

5. Відповідно до статті 10.8 всі спортивні результати спортсмена, показані ним пізніше дати відбору проби і до дати початку перебігу періоду відсторонення, також повинні бути анульовані крім випадків, коли це не відповідало б принципу справедливості.

6. Інформація, передбачена статтею 14.3.2, повинна бути публічно обнародована, якщо спортсмен не є неповнолітнім, оскільки дана процедура є обов'язковою складовою будь-якої санкції (стаття 10.13).

7. Протягом періоду відсторонення спортсмен не може брати участь в змаганнях у жодній функції або займатися іншими видами діяльності, що стосуються спорту, якщо вони проводяться під юрисдикцією сторони-підписанта або підпорядкованих їй організацій (стаття 10.12.1). Проте спортсмен може повернутися до тренувань в складі команди або почати використовувати техніко-матеріальні ресурси клубу або іншої організації-члена сторони-підписанта, або підпорядкованих їй організацій:

- а) якщо до завершення періоду відсторонення спортсмена залишилося два місяці;
- б) з початку перебігу останньої четвертини призначеного строку відсторонення (стаття 10.12.2).

Таким чином, спортсмен отримав би право повернутися до тренувань за два місяці до закінчення періоду відсторонення.

* У випадку погодження з ВАДА за наявності виняткових обставин період відсторонення, що відміняється в зв'язку з наданням суттєвого сприяння, може перевищувати три четвертих періоду відсторонення, а надання звітів та оприлюднення даних можуть бути відкладені.